

KOMISJA EUROPEJSKA
DYREKCJA GENERALNA
DS. PODATKÓW I UNII CELNEJ
Polityka Celna, Prawodawstwo, Taryfa
Prawo Celne

Bruksela, dnia [...] r.
Taxud/A2/026/06/2018

TAXUD/
Wersja oryginalna EN

**UPROSZCZENIA – tytuł V unijnego kodeksu celnego
„Wytyczne
dla państw członkowskich i przedsiębiorców”**

Po wejściu w życie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 wytyczne w sprawie stosowania procedur uproszczonych / pojedynczych pozwoleń na stosowanie procedur uproszczonych wymagały całkowitej zmiany. Utworzono grupę projektową ds. programu „Cła 2020” w celu opracowania projektu nowych wytycznych związanych z uproszczeniami w UKC oraz w celu identyfikacji dobrych praktyk. Treść niniejszego dokumentu odzwierciedla wyniki rozmów z państwami członkowskimi i przedsiębiorcami.

Zastrzeżenie prawne: „Należy podkreślić, że niniejszy dokument nie stanowi prawnie wiążącego aktu i ma charakter wyjaśniający. W przypadku wątpliwości dotyczących treści niniejszego dokumentu rozstrzygające są zawsze przepisy prawa celnego. Autentycznymi tekstami instrumentów prawnych UE są teksty opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Oprócz niniejszego dokumentu mogą istnieć również instrukcje krajowe lub noty wyjaśniające”.

Skróty

AA	Porozumienie administracyjne
AEO	Upoważniony przedsiębiorca
AEO C	Upoważniony przedsiębiorca w zakresie uproszczeń celnych
AES	Automatyczny System Eksportu
AMS	Państwo członkowskie udzielające pozwolenia
CC	Odprawa scentralizowana
WKC	Wspólnotowy kodeks celny
CDMS	System zarządzania decyzjami celnymi
CN	Nomenklatura scalona
COM	Komisja Europejska
RD/RW	Rozporządzenie delegowane / rozporządzenie wykonawcze
ECA	Trybunał Obrachunkowy
EIDR	Wpis do rejestru zgłaszającego
EO	Przedsiębiorcy
UE	Unia Europejska
LCP	Procedura w miejscu
MS	Państwo lub państwa członkowskie
NIS	Krajowy system przywozu
NSA	Krajowe urzędy statystyczne
P&R	Zakazy i ograniczenia
PCO	Urząd celny przedstawienia
PG	Grupa projektowa
PMS	Uczestniczące państwo członkowskie
SA	Samoobsługa celna
SAD	Jednolity Dokument Administracyjny
SASP	Pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej
SCO	Kontrolny urząd celny
SD	Zgłoszenie uproszczone
SDP	Procedura zgłoszenia uproszczonego
SP	Procedury uproszczone
SPE	Procedury specjalne
PRD	Przejściowy akt delegowany
TOR	Tradycyjne zasoby własne
TS	Czasowe składowanie
UKC	Unijny kodeks celny
VAT	Podatek od wartości dodanej

Spis treści

SKRÓTY	2
1. 1. WPROWADZENIE	6
1.1. UKC – RD/RW.....	6
1.2. Okresy przejściowe (IT i ramy prawne)	6
1.3. Uproszczenia określone w tytule V.....	7
1.5. Cel i zakres niniejszego dokumentu.....	9
1.5.1. Cel	9
1.5.2. Zakres	9
2. JAKIE PRZEPISY MAJĄ ZASTOSOWANIE OD DNIA 1 MAJA 2016 R. W ODNIESIENIU DO NOWYCH WNIOSKÓW I POZWOLEŃ?	10
2.1. Części wspólne dla wszystkich uproszczeń.....	10
2.1.1. Wnioskodawca	10
2.1.2. Audyt wstępny	13
2.1.3. Zabezpieczenie	14
2.1.4. Ogólne podejście kontrolne	15
2.1.5. Monitorowanie pozwolenia i nadzór nad operacjami.....	15
2.1.6. Zakazy i ograniczenia.....	16
2.1.7. Zawieszenie, cofnięcie i unieważnienie	18
2.2. Nowe wnioski o zgłoszenie uproszczone.....	20
2.2.1. Rodzaje zgłoszeń uproszczonych.....	20
2.2.2. Wymogi dotyczące danych w zakresie zgłoszenia uproszczonego	20
2.2.3. Warunki i kryteria wymagane do przyznania pozwolenia zgodnie z UKC oraz kwestie, które należy sprawdzić w ramach audytu wstępnego	20
2.2.4. Zgłoszenie uzupełniające.....	23
2.2.5. Aspekty PRD mające zastosowanie do czasu aktualizacji lub uruchomienia systemów informatycznych	24
2.3. Nowe wnioski o wpis do rejestru zgłaszającego.....	24
2.3.1. Warunki i kryteria wymagane do przyznania pozwolenia oraz punkty wymagające kontroli w trakcie audytu wstępnego	24
2.3.2. Kto może być posiadaczem pozwolenia i w odniesieniu do jakich towarów i procedur?.....	28

2.3.3.	Kwestie kontroli.....	30
2.3.4.	Zwolnienie towarów	31
2.3.5.	Zwolnienie z obowiązku przedstawienia towarów	31
2.3.6.	Wymogi dotyczące danych w odniesieniu do rejestru i powiadomienia o przedstawieniu (w razie potrzeby).....	32
2.3.7.	Zamknięcie poprzedniej procedury lub czasowego składowania.....	32
2.3.8.	Zgłoszenie uzupełniające.....	33
2.3.9.	Aspekty PRD	33
2.4.	<i>Nowe wnioski o odprawę scentralizowaną.....</i>	34
2.4.1.	Definicje.....	34
2.4.2.	Warunki i kryteria wymagane do przyznania pozwolenia oraz punkty wymagające kontroli w trakcie audytu wstępnego	35
2.4.3.	Dodatkowe informacje, które należy sprawdzić:	35
2.4.4.	Kto może złożyć wniosek i w odniesieniu do jakich towarów i procedury?	36
2.4.5.	Wnioski, konsultacje i procedura przyznawania	36
2.4.6.	Podział kosztów poboru, porozumienia administracyjne i konwencja (zob. załącznik 1).....	37
2.4.7.	Połączenie ze standardowym zgłoszeniem lub uproszczonym zgłoszeniem celnym.....	38
2.4.8.	Przypadki połączenia odprawy scentralizowanej i wpisu do rejestru zgłaszającego z powiadomieniem o przedstawieniu i bez powiadomienia o przedstawieniu	39
2.4.9.	Nieharmonizowane kwestie zewnętrzne	39
2.4.10.	W stosownych przypadkach sporządzenie planu kontroli	41
2.4.11.	Przepisy proceduralne – wymiana informacji (gdy wszystkie systemy informatyczne państw członkowskich uczestniczących w procedurze wydania danego pozwolenia są gotowe)	42
2.4.12.	Elementy PRD mające zastosowanie do czasu aktualizacji systemów informatycznych.....	43
2.4.13.	Monitorowanie pozwolenia.....	44
2.5.	<i>Nowe wnioski dotyczące samoobsługi celnej</i>	44
2.5.1.	Dodatkowe elementy definicji	44
2.5.2.	Warunki i kryteria wymagane do przyznania pozwolenia oraz punkty wymagające kontroli w trakcie audytu wstępnego	44
2.5.3.	Kto może złożyć wniosek i w odniesieniu do jakich towarów i procedury?	45

2.5.4.	Rodzaje samoobsługi celnej	45
2.5.5.	Monitorowanie i kontrole	46
2.5.6.	Szczególny przypadek połączenia z wpisem do rejestru zgłaszającego	46
3.	JAKIE PRZEPISY MAJĄ ZASTOSOWANIE W DNIU 1 MAJA 2016 R. W ODNIESIENIU DO OBECNIE OBOWIĄZUJĄCYCH POZWOLEŃ? KIEDY NASTĄPI ZMIANA PRZEPISÓW PROCEDURALNYCH?	47
3.1.	<i>Części wspólne dla wszystkich uproszczeń</i>	47
3.1.1.	Jak należy rozumieć obecnie obowiązujące pozwolenie zgodnie z art. 251 i 254 RD?	47
3.1.2.	Ponowna ocena	47
3.2.	<i>Obowiązujące obecnie pozwolenia na stosowanie zgłoszenia uproszczonego</i>	49
3.2.1.	Jak należy rozumieć pozwolenie w dniu 1 maja 2016 r.?	49
3.2.2.	Ponowna ocena pozwolenia	49
3.2.3.	Aspekty monitorowania i kontroli	51
3.3.	<i>Obowiązujące obecnie pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu</i>	51
3.3.1.	Jak należy rozumieć pozwolenie na korzystanie z procedury w miejscu w dniu 1 maja 2016 r.?	51
3.3.2.	Szczególne uzasadnienia biznesowe począwszy od dnia 1 maja 2016 r.	53
	Ponowna ocena pozwolenia	55
3.3.3.	Aspekty monitorowania i kontroli	58
3.4.	<i>Istniejące pozwolenia w przypadku SASP</i>	58
3.4.1.	Jak należy rozumieć istniejące pozwolenia w przypadku SASP w dniu 1 maja 2016 r. według ich różnych rodzajów? (SASP ze zgłoszeniem uproszczonym, SASP z procedurą w miejscu i powiadomieniem, SASP z procedurą w miejscu i zwolnieniem z obowiązku powiadomienia)	58
3.4.2.	Przepisy proceduralne mające zastosowanie do każdej kombinacji: przedstawienie towarów, składanie zgłoszenia, wymiana informacji między organami celnymi	59
3.4.4.	Aspekty monitorowania i kontroli	59
3.4.5.	Spory	59
3.4.6.	Nieprawidłowości	60
	ZAŁĄCZNIKI	62
	ZAŁĄCZNIK I - ZALECENIA DOTYCZĄCE KOSZTÓW POBORU I MOŻLIWE SCENARIUSZE PODZIAŁU KOSZTÓW POBORU	62
	MOŻLIWE SCENARIUSZE PODZIAŁU KOSZTÓW POBORU	63

ZAŁĄCZNIK II - PODSTAWOWE WYMAGANIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH W ZAKRESIE VAT OD PRZYWOZU ORAZ WYMAGANIA STATYSTYCZNE	68
ZAŁĄCZNIK IV DZIAŁANIA KONTROLNE ADMINISTRACJI CELNYNEJ UCZESTNICZĄCEJ W ODPRAWIE SCENTRALIZOWANEJ W PRZYPADKU GDY ZOSTANIE ZŁOŻONE ZGŁOSZENIE CELNE W RAMACH ODPRAWY SCENTRALIZOWANEJ	87
ZAŁĄCZNIK V - WSPÓLNY PLAN KONTROLI.....	90
ZAŁĄCZNIK VI - WNIOSEK O PRZEPROWADZENIE KONTROLI W KONTEKŚCIE ODPRAWY SCENTRALIZOWANEJ	94
ZAŁĄCZNIK VII.....	95

1. 1. WPROWADZENIE

1.1. UKC – RD/RW

Unijny kodeks celny (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013) wszedł w życie w dniu 9 października 2013 r. i w całości ma zastosowanie od dnia 1 maja 2016 r. Powiązane akty Komisji, rozporządzenie delegowane i rozporządzenie wykonawcze, które zastępują przepisy wykonawcze do kodeksu celnego i umożliwiają pełne stosowanie kodeksu, opublikowano w dniu **29 grudnia 2015 r.** (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 343 z dnia 29 grudnia 2015 r.). Oba akty – delegowany i wykonawczy – ustanawiają przepisy umożliwiające sprawne przejście ze stosowania kodeksu celnego i przepisów wykonawczych do tego kodeksu na stosowanie UKC i związanych z nim aktów. Przepisy te można znaleźć w tytule IX RD i RW.

Wiele przepisów wymaga jednak dostosowania lub nowej elektronicznej wymiany informacji między organami celnymi, przedsiębiorcami i Komisją. W związku z tym ustanowiono **program prac związanych z unijnym kodeksem celnym (wspierający rozwój systemów teleinformatycznych)** (decyzja wykonawcza Komisji 2014/255/UE) w celu zaplanowania rozwoju i wprowadzania systemów teleinformatycznych.

Równolegle w dniu 15 marca 2016 r. opublikowano akt delegowany zawierający przepisy przejściowe dotyczące niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne (PRD) (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341).

1.2. Okresy przejściowe (IT i ramy prawne)

– **Administracyjny okres przejściowy** (tytuł IX RD i RW) obejmuje okres stopniowego dostosowywania wszystkich pozwoleń/decyzji celnych do nowych przepisów.

Tytuły IX RD i RW obejmują środki przejściowe oraz terminy ważności każdego rodzaju decyzji/pozwoleń celnych:

- w przypadku pozwoleń bez ograniczonego okresu ważności ponowną ocenę można przeprowadzić najpóźniej w dniu 1 maja 2019 r. (art. 345 RW), państwo członkowskie może jednak podjąć decyzję o ponownej ocenie pozwoleń przed dniem 1 maja 2019 r.;
- SASP pozostają jednak ważne do czasu pełnego wdrożenia scentralizowanej odprawy dla importu i scentralizowanej odprawy dla eksportu (345 ust. 4 RW).

Przedmiotowy administracyjny okres przejściowy wiąże się z ponowną oceną warunków i kryteriów, stosowaniem w stosownych przypadkach nowych formularzy oraz stosowaniem narzędzi informatycznych na potrzeby etapu udzielania pozwoleń.

– Okres przejściowy w odniesieniu do systemów teleinformatycznych dotyczy środków przejściowych stosowanych w okresie, gdy nie działają jeszcze systemy teleinformatyczne niezbędne dla potrzeb zastosowania przepisów kodeksu.

Środki przejściowe zostały rozdzielone pomiędzy przejściowe rozporządzenie delegowane, rozporządzenie delegowane i rozporządzenie wykonawcze.

Okres zastosowania tych środków jest powiązany z terminami wdrożenia lub aktualizacji odpowiednich systemów informatycznych, o których mowa w programie prac związanych z UKC.

- Zgodnie z art. 278 UKC ostatecznym terminem jest grudzień 2020 r.

Niektóre systemy mogą być gotowe przed tym terminem i okresy przejściowe zależą odpowiednio od każdego z odnośnych systemów.

Dostosowując w okresie przejściowym obecnie stosowane rozwiązania (przy pomocy technologii informacyjnych lub innych środków), państwa członkowskie zapewnią utrzymanie korzyści wynikających z uproszczeń dostosowanych do UKC. W związku z tym w przypadku większości środków przejściowych utrzymuje się obecnie stosowane rozwiązania.

1.3. Uproszczenia określone w tytule V

Spełniający wymagania i wiarygodni przedsiębiorcy powinni móc odnosić maksymalne korzyści z szerokiego stosowania uproszczeń celnych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków takich uproszczeń.

Uproszczenia związane z obejmowaniem towarów procedurą celną są określone w tytule V kodeksu i obejmują:

- zgłoszenie uproszczone (**art. 166 UKC, art. 145 RD i art. 223–224 RW**): towary zgłaszane przez posiadacza pozwolenia mogą zostać objęte procedurą celną na podstawie zgłoszenia uproszczonego. Korzyści związane są z procedurą dwuetapową: w chwili zwolnienia towarów może brakować części danych lub dokumentów;
- wpis do rejestru zgłaszającego (**art. 182 UKC, art. 150 RD i art. 233–235 RW**): uprawnia posiadacza pozwolenia do złożenia zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego, jeżeli dane tego zgłoszenia są do dyspozycji organów celnych w systemie zgłaszającego w momencie złożenia zgłoszenia;
- odprawę scentralizowaną (**art. 179 UKC, art. 149 RD i art. 229–232 RW**): uprawnia ona posiadacza pozwolenia do złożenia lub udostępnienia w urzędzie celnym

właściwym ze względu na miejsce siedziby tej osoby zgłoszenia celnego towarów, które będą przedstawione w innym urzędzie celnym na obszarze celnym Unii;

- samoobsługę celną (**art. 185 UKC, art. 151–152 RD i art. 237 RW**): uprawnia ona AEOC do załatwienia pewnych formalności celnych, w celu określenia przez niego należnej kwoty należności celnych przywózowych i wywózowych oraz przeprowadzenia określonych kontroli pod dozorem celnym.

Zastosowanie wszystkich powyższych uproszczeń, z wyjątkiem zgłoszenia uproszczonego składanego nieregularnie oraz ewentualnie odprawy scentralizowanej na poziomie krajowym, jest zależne od uzyskania pozwolenia.

- uproszczenie w zakresie sporządzania zgłoszenia celnego dotyczącego towarów objętych różnymi podpozycjami taryfowymi (art. 177 UKC). Zob. więcej informacji w załączniku VII.

1.4 Jakie potencjalne korzyści wiążą się z uproszczeniami?

Przedsiębiorcy zyskują następujące potencjalne korzyści:

- możliwość zastosowania procedury alternatywnej względem procedury standardowej;
- zaspokojenie konkretnych potrzeb związanych z przepływem i rodzajami zgłoszonych towarów;
- uwzględnienie konkretnej organizacji działalności gospodarczej przedsiębiorcy;
- możliwość szybszego zwolnienia towarów (nawet w ciągu 24 godzin...);
- ograniczenie kosztów (na przykład dzięki uniknięciu tranzytu lub po opracowaniu rozwiązań informatycznych);
- składanie mniejszej ilości danych w urzędzie celnym przed zwolnieniem towarów (w przypadku złożenia powiadomienia lub zgłoszenia uproszczonego);
- mniejsza liczba kontroli fizycznych i kontroli dokumentów przed zwolnieniem towarów w porównaniu z procedurą standardową;
- jednorazowe złożenie wszystkich danych do celów zgłoszenia celnego w zgłoszeniu lub zgłoszeniach uzupełniających na koniec wcześniej ustalonego okresu.

Dodatkowe potencjalne korzyści wiążą się:

- ze stałym kontaktem między organem celnym a przedsiębiorcą;
- z propagowaniem przyjmowania systemowego podejścia do kontroli uproszczeń.

W odniesieniu do odprawy scentralizowanej szczególnie potencjalne korzyści obejmują:

1. korzyść polegającą na scentralizowaniu obowiązków celnych przedsiębiorcy;
2. ograniczenie liczby pozwoleń do jednego pozwolenia udzielanego przez jeden organ celny;
3. oddzielenie miejsca, w którym zgłoszenie celne zostaje złożone, od miejsca przedstawienia towarów organom celnym;
4. umożliwienie centralizacji poboru należności celnych i kosztów poboru w państwie członkowskim udzielającym pozwolenia;
5. zapewnienie elastyczności, tj. możliwości połączenia odprawy scentralizowanej ze złożeniem standardowego zgłoszenia celnego, zgłoszenia uproszczonego lub z wpisem do rejestru zgłaszającego;
6. propagowanie podejścia opartego w większym stopniu na współpracy między wszystkimi organami celnymi w UE.

1.5. Cel i zakres niniejszego dokumentu

1.5.1. Cel

Niniejsze wytyczne obejmujące kwestie ułatwień w handlu i uproszczeń celnych zostały sporządzone przez grupę projektową ds. programu „Cła 2020” złożoną z ekspertów z państw członkowskich, przedsiębiorstw i Komisji.

Wytyczne powinny przyczynić się do prawidłowego i jednolitego stosowania nowych przepisów celnych. Zawierają one wyjaśnienia techniczne i mają na celu opracowanie najlepszych praktyk. Celem dokumentu jest również wyjaśnienie, które przepisy i w jakich terminach powinny mieć zastosowanie, co ma zapewnić płynne wprowadzanie zmian podczas okresu przejściowego.

Przedsiębiorcy powinni jednak skonsultować się z właściwymi organami celnymi w celu uzyskania dalszych informacji na temat sposobu wdrożenia uproszczeń, ponieważ niniejsze wytyczne nie obejmują wszystkich możliwych uzasadnień biznesowych ani planów krajowych związanych z programem prac.

1.5.2. Zakres

Wytyczne odnoszą się do dwóch głównych kwestii, a mianowicie:

- jak postępować w przypadku nowych wniosków i pozwoleń, które mają być udzielane w ramach UKC,
- jak postępować w przypadku obecnie obowiązujących pozwoleń wydawanych w ramach WKC.

Każde uproszczenie zostaje przeanalizowane z obu punktów widzenia. Jedyne wyjątek dotyczy samoobsługi celnej, w przypadku której jak dotąd grupa projektowa nie zidentyfikowała żadnego uzasadnienia biznesowego.

2. Jakie przepisy mają zastosowanie od dnia 1 maja 2016 r. w odniesieniu do nowych wniosków i pozwoleń?

2.1. Części wspólne dla wszystkich uproszczeń

2.1.1. Wnioskodawca

a) Podmioty/przedsiębiorcy

Wnioski w sprawie uproszczeń określonych w tytule V kodeksu mogą składać osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, ale uznane – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mające zdolność do czynności prawnych (art. 5 ust. 4 UKC).

Przedsiębiorstwa wielonarodowe lub duże przedsiębiorstwa składają się zazwyczaj ze spółki dominującej i kilku podmiotów, z których każdy jest **oddzielną osobą prawną**, tj. oddzielnym podmiotem prawnym zarejestrowanym w lokalnym rejestrze przedsiębiorców zgodnie z prawem spółek państwa członkowskiego, w którym dany podmiot ma swoją siedzibę. Podmiot może mieć również formę **jednostki organizacyjnej** uznanej za mającą zdolność do czynności prawnych, ale nieposiadającej osobowości prawnej. W takim przypadku wniosek w sprawie uproszczeń mogą składać wszystkie podmioty lub jednostka organizacyjna skupiająca te podmioty albo wniosek w sprawie uproszczenia może złożyć w swoim imieniu jeden podmiot prawny, który będzie występował jako przedstawiciel pozostałych podmiotów prawnych w ramach swojej grupy.

b) Siedziba na obszarze celnym

Zasadniczo zgodnie z art. 18 ust. 2 UKC i art. 11 ust. 1 lit. b) RD przedsiębiorcy, przedstawiciele lub inne osoby składające wniosek o wydanie pozwolenia na korzystanie z uproszczenia muszą mieć siedzibę na obszarze celnym Unii.

Przykłady:

– w przypadku wniosku składanego przez osobę fizyczną osoba ta musi mieć miejsce zamieszkania na obszarze celnym UE;

– w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej siedziba statutowa, siedziba główna lub inna stała siedziba musi znajdować się na obszarze celnym UE.

W art. 170 ust. 2) UKC wymaga się, aby zgodnie z ogólną zasadą zgłaszający składający zgłoszenie celne miał siedzibę na obszarze celnym Unii.

Uwaga: w odniesieniu do miejsca siedziby zgłaszającego na obszarze celnym Unii określono trzy wyjątki prawne:

1. zgodnie z art. 18 ust. 2 i art. 170 ust. 3 lit. a) UKC zgłaszający nie musi mieć siedziby w UE, jeżeli jedyne składane zgłoszenia lub deklaracje są związane z odprawą czasową (kod procedury „53” w polu 37 dokumentu SAD) lub tranzytem;

2. w art. 170 ust. 3 lit. b) UKC dopuszcza się sytuację, w której zgłaszający ma siedzibę poza UE, jeżeli jest to osoba, która składa zgłoszenie, w tym zgłoszenie do końcowego przeznaczenia lub uszlachetniania czynnego, okazjonalnie, a organy celne uznają to za uzasadnione;

3. zob. również odstępstwa przewidziane w art. 170 ust. 3 lit. c) UKC.

c) Przedstawiciele

Można wyróżnić dwie sytuacje:

– posiadacz pozwolenia na korzystanie z uproszczenia jest importerem/eksporterem i może współpracować z przedstawicielem zajmującym się formalnościami celnymi, np. składaniem zgłoszeń celnych;

– posiadacz pozwolenia na korzystanie z konkretnego uproszczenia jest przedstawicielem celnym działającym w imieniu swoich klientów, jednostek zależnych lub partnerów.

Etap złożenia i przyjęcia wniosku

a) Formularze wniosków i pozwoleń na korzystanie z uproszczeń

W załączniku A do RD/RW określono zbiór danych na potrzeby wniosków i pozwoleń na korzystanie z uproszczeń. Nie należy już stosować wniosków w formie papierowej z wyjątkiem sytuacji, w których zastosowanie ma procedura awaryjna. Odpowiednimi kolumnami w części ogólnej załącznika A są: 7a dla zgłoszenia uproszczonego, 7b dla odprawy scentralizowanej, 7c dla wpisu do rejestru zgłaszającego i 7d dla samoobsługi celnej. Pozostałe elementy znajdują się w konkretnych częściach.

Państwa członkowskie mogły sporządzić formularze w formie papierowej zgodnie z art. 2 PRD.

b) Okres przyjęcia wniosku

1. Zgodnie z art. 22 ust. 2 UKC i art. 11 ust. 1 RD w terminie 30 dni od otrzymania wniosku organy celne sprawdzają, czy spełnione zostały warunki przyjęcia tego wniosku, w tym na przykład następujące warunki:

- wnioskodawca musi posiadać ważny numer EORI (art. 11 ust. 1 lit. a) RD);
- wnioskodawca musi posiadać siedzibę na obszarze celnym Unii (art. 11 ust. 1 lit. b) RD);
- wnioskodawca musi złożyć swój wniosek do organu celnego wyznaczonego do przyjmowania wniosków w państwie członkowskim właściwego organu celnego (art. 11 ust. 1 lit. c) RD);
- złożony przez wnioskodawcę wniosek nie dotyczy decyzji wydanej z takim samym zamiarem co poprzednia adresowana do niego decyzja, którą unieważniono lub cofnięto w roku poprzedzającym wniosek ze względu na fakt, że wnioskodawca nie wypełnił obowiązku nałożonego na niego na mocy tej decyzji (art. 11 ust. 1 lit. d) RD)¹.

¹ Chyba że decyzję unieważniono lub cofnięto na wniosek przedsiębiorcy.

2. Jeżeli podane zostały wszystkie informacje, o przyjęciu wniosku powiadamia się w tym samym terminie; w przeciwnym razie, jeżeli wymagane informacje nie są kompletne, zgodnie z art. 12 ust. 2 RW, wnioskodawca musi uzupełnić brakujące informacje w dodatkowym terminie nieprzekraczającym 30 dni, licząc od momentu zażądania tego rodzaju informacji przez organy celne.

3. W przypadku braku informacji zwrotnej dotyczącej wniosku ze strony organów celnych wniosek uznaje się za przyjęty. Datą przyjęcia wniosku jest data jego złożenia lub data przekazania dodatkowych żądanych informacji (art. 12 ust. 3 RW).

c) Prawo do bycia wysłuchanym

Chociaż odmowa przyjęcia wniosku może mieć negatywne skutki dla wnioskodawcy, zasada dotycząca prawa do bycia wysłuchanym (art. 22 ust. 6 UKC) jest wyłączona zgodnie z art. 10 lit. a) RD.

Przedsiębiorca może ponownie złożyć wniosek, uwzględniając powód lub powody odmowy przyjęcia wcześniejszego wniosku.

2.1.2. Audyt wstępny

a) Przeprowadzenie audytu wstępnego

Przed wydaniem pozytywnej decyzji w sprawie uproszczenia wymagającego pozwolenia organy celne przeprowadzają audyt wstępny.

Organy celne przeprowadzają audyt wstępny, chyba że można wykorzystać wyniki poprzedniego audytu, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków:

- poprzedni audyt przeprowadzono nie wcześniej niż 3 lata przed złożeniem wniosku,
- warunki wydania pozwolenia są takie same,
- prawo nie zostało zmienione,
- przedsiębiorca nie zmienił swojej działalności, kontroli wewnętrznych, systemu informatycznego, produktów itp.

W kwestiach praktycznych warto również zapoznać się z wytycznymi AEO oraz z innymi dokumentami dotyczącymi audytu, przykładowo w celu określenia elementów ryzyka w ramach procesu mapowania można zastosować model AEO Compact opublikowany na stronie internetowej DG ds. Podatków i Unii Celnej:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/policy_issues/customs_security/aeo/index_en.htm

Uwaga: chociaż w przypadku wnioskodawcy ubiegającego się o pozwolenie na korzystanie z konkretnego uproszczenia, który posiada już status AEOC, uznaje się, że spełnia on kryteria w zakresie wszystkich uproszczeń, to jednak przed wydaniem pozwolenia niektóre elementy lub dodatkowe warunki związane z określonym rodzajem uproszczenia podlegają nadal ocenie (art. 38 ust. 5 UKC).

b) Sprawozdanie

Sprawozdanie z audytu wstępnego powinno być podobne do sprawozdania AEO (zob. pozycja 3.III.7.4 zaktualizowanych wytycznych AEO), w tym powinno zawierać pisemną oceną kwestii, czy wnioskodawca spełnia każde kryterium, oraz wyraźne zalecenie, czy należy wydać pozwolenie na korzystanie z uproszczenia na podstawie wyników czynności audytowych.

Wszystkie prace przeprowadzone przez urząd celny w celu podjęcia decyzji w sprawie wydania tego rodzaju pozwolenia należy udokumentować, a w dokumentacji należy podać informacje na temat kontroli przeprowadzonych przez urząd celny, wyników wizyt na miejscu, procedur zapewnionych przez przedsiębiorcę, organizacji przedsiębiorstwa, informacje na temat danych produktów itp.

Uwaga: jeżeli wnioskodawca posiada już status AEOC, sprawozdanie końcowe i dokumentację audytu sporządzone na potrzeby wydania pozwolenia AEO należy wykorzystać w celu przygotowania i przeprowadzenia audytu wstępnego do celów uproszczeń.

c) Decyzja na podstawie oceny ryzyka przedsiębiorcy

Terminy na wydanie decyzji celnej określono w *art. 22 ust. 3 UKC i art. 13 RD*: okres 120 dni, przedłużony o 30 dni w *art. 22 ust. 3 UKC*.

➤ **Decyzja niekorzystna**

Pod koniec procesu i przed podjęciem ostatecznej decyzji właściwy organ celny przekazuje wnioskodawcy stosowne informacje, w szczególności jeżeli uzyskane wyniki / wyciągnięte wnioski będą mogły skutkować wydaniem decyzji odmownej. W takim przypadku wnioskodawcy należy zapewnić możliwość wyrażenia swojego stanowiska w tej kwestii, ustosunkowania się do niedociągnięć, które mogą skutkować wydaniem planowanej decyzji, oraz przekazania uzupełniających informacji, które mogą przyczynić się do wydania decyzji pozytywnej („prawo do bycia wysłuchanym”).

Po upływie okresu, w którym przysługuje „prawo do bycia wysłuchanym”, jeżeli organ celny potwierdzi niekorzystną decyzję, należy o tym powiadomić wnioskodawcę.

Po wydaniu decyzji odmownej:

- jeżeli pozwolenie dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego, o decyzji powiadamia się wszystkie państwa członkowskie (wraz z podaniem przyczyny odmowy).

➤ **Decyzja korzystna**

Pozwolenie stanowi oficjalną korzystną decyzję i musi być uznawane za wyraźne porozumienie między organami celnymi i przedsiębiorcą określające prawa i obowiązki posiadacza pozwolenia, w tym obowiązek powiadamiania o wszelkich zmianach w jego działalności i organizacji (zob. *art. 23 ust. 2 UKC*).

2.1.3. Zabezpieczenie

Warunki wydania pozwolenia na korzystanie z uproszczeń nie obejmują zabezpieczenia, jak było to w przypadku RWKC. Niemniej jednak:

- w przypadku procedur specjalnych określonych w *art. 210 lit. b)–d) UKC*, jeżeli stosuje się uproszczenia w odniesieniu do procedur specjalnych, pozwolenie na korzystanie z uproszczeń nie może zostać wydane, zanim nie zostanie wydane pozwolenie na korzystanie z procedur specjalnych, o którym mowa w *art. 211 ust. 1 UKC*. Pozwolenie na korzystanie z procedur specjalnych wymaga złożenia zabezpieczenia (zob. *art. 211 ust. 3 lit. c) UKC*);
- w przypadku powstania długu celnego wymagane jest również zabezpieczenie w odniesieniu do uproszczeń zgodnie z *art. 102 ust. 4, art. 105 ust. 1 i 2, art. 195 ust. 1 UKC*. Jeżeli płatność należności celnych została odroczone (zob. *art. 110 UKC*), zabezpieczenie takie należy złożyć przed skorzystaniem z uproszczeń. W stosownych przypadkach należy złożyć odrębny wniosek dotyczący zabezpieczenia lub odroczenia płatności i musi zostać udzielone odrębne pozwolenie.

W celu prawidłowego korzystania z uproszczeń zaleca się złożenie zabezpieczenia generalnego określonego w *art. 95 UKC*. Zgodnie z *art. 195 ust. 3 UKC*, jeżeli złożone

zostało zabezpieczenie generalne, zwolnienie towarów nie jest uwarunkowane monitorowaniem zabezpieczenia przez organy celne.

– W przypadku dopuszczenia do obrotu organy celne monitorują kwotę zabezpieczenia na podstawie zgłoszeń uzupełniających zgodnie z art. 157 ust. 1 RW.

– W przypadku procedur specjalnych organy celne prowadzą monitorowanie w drodze audytu zgodnie z art. 157 ust. 3 RW.

Jeżeli natomiast złożono zabezpieczenie pojedyncze, zwolnienie towarów jest uwarunkowane monitorowaniem zabezpieczenia.

Uwaga: zgodnie z art. 156 RW zabezpieczenie musi również być monitorowane przez osobę, od której wymaga się złożenia zabezpieczenia.

Dalsze informacje na temat monitorowania zabezpieczenia można znaleźć w wytycznych dotyczących zabezpieczenia na wypadek potencjalnego lub istniejącego długu celnego.

2.1.4. Ogólne podejście kontrolne

Funkcjonariusze celni powinni ustanowić narzędzia umożliwiające jak najlepsze eliminowanie i łagodzenie ryzyka bez zagrożenia dla korzyści, jaka wynika z uproszczeń. Organy celne muszą dysponować wszystkimi niezbędnymi elementami do przeprowadzenia kontroli w dowolnym czasie, w którym uznają to za konieczne.

Aby uzyskać szczegółowe informacje na temat metod kontroli/audytu, audytorzy celni powinni korzystać z udostępnianych przez UE „wytycznych” dotyczących prowadzenia kontroli/audytów oraz uwzględniać zalecenia Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (sprawozdanie specjalne nr 1/2010).

Jeżeli chodzi o plan kontroli dla konkretnego przedsiębiorcy, nie istnieją żadne materiały referencyjne / podstawy prawne dotyczące planu kontroli w zakresie procedury zgłoszenia uproszczonego, który jest jednak obowiązkowy w przypadku wszystkich pozwoleń na wpis do rejestru zgłaszającego (zob. art. 233 RW).

Tego rodzaju plan kontroli musi być ustanowiony przez organy celne i należy w nim między innymi przewidzieć sprawowanie dozoru nad procedurami celnymi realizowanymi na podstawie pozwolenia, określić częstotliwość kontroli celnych oraz zapewnić, aby skuteczne kontrole celne mogły być przeprowadzane na wszystkich etapach procedury wpisywania do rejestru zgłaszającego.

2.1.5. Monitorowanie pozwolenia i nadzór nad operacjami

Organy celne są zobowiązane do monitorowania pozwoleń i dozoru nad prowadzonymi operacjami.

a) Monitorowanie prowadzone przez organy celne

Ogólny wymóg monitorowania wszystkich decyzji celnych przewidziano w art. 23 ust. 5 UKC, który stanowi, że organy celne monitorują przestrzeganie warunków i kryteriów, które mają być spełnione przez posiadacza decyzji. Muszą też monitorować wypełnienie obowiązków wynikających z tej decyzji. Monitorowanie pozwoleń ma na celu wykrycie każdego sygnału braku zgodności na wczesnym etapie i prowadzi do podjęcia szybkich działań w przypadku wykrycia trudności lub przypadków braku zgodności.

Zaleca się, aby ocena ryzyka w odniesieniu do posiadacza pozwolenia odbywała się przynajmniej raz na trzy lata i była zawsze nieodczowna po wprowadzeniu do systemu (informatycznego lub innego) istotnej zmiany, która ma wpływ na przebieg procedury celnej.

Więcej informacji można znaleźć w części 5 zaktualizowanych wytycznych AEO.

Uwaga: *weryfikacje po odprawie polegają na przykład na sprawdzeniu zarządzania, organizacji, procedur wewnętrznych lub systemów wewnętrznych przedsiębiorcy w celu zebrania dowodów potwierdzających, że dany przedsiębiorca nadal przestrzega odpowiednich przepisów i wymogów.*

b) Monitorowanie prowadzone przez przedsiębiorcę

Regularne monitorowanie jest obowiązkiem przedsiębiorcy. Powinno ono wchodzić w skład systemów kontroli wewnętrznej przedsiębiorcy.

Więcej informacji można znaleźć w części 5 zaktualizowanych wytycznych AEO.

Uwaga: *monitorowanie pozwoleń na korzystanie z uproszczeń i monitorowanie statusu AEO powinno być w miarę możliwości koordynowane, tak by uniknąć podwójnego sprawdzania. Jeżeli posiadacz decyzji prowadzi działalność przez okres krótszy niż trzy lata, w pierwszym roku po wydaniu decyzji jest poddany ścisłemu monitorowaniu przez organy celne.*

c) Nadzorowanie operacji

Obowiązek ogólny określono w art. 134 UKC. Obowiązek ten obejmuje kontrole, w tym kontrole oparte na analizie ryzyka, kontrole losowe przy odprawie celnej towarów i kontrole po zwolnieniu towarów, w szczególności na podstawie zgłoszeń uzupełniających, zgodnie z art. 48 UKC.

Aby zapobiec ryzyku przedawnienia należności celnych, kontrole po odprawie celnej dotyczące transakcji należy prowadzić regularnie i w należytej formie. Liczba transakcji, które należy zweryfikować w ramach każdej kontroli przeprowadzanej po odprawie celnej, powinna zależeć od związanego z nimi ryzyka.

Uwaga: *kontrole po zwolnieniu towarów mają na celu zapewnienie prawidłowości i kompletności zgłoszeń celnych w konkretnym obszarze, np. antydumpingu lub pochodzenia/preferencji, weryfikację świadectw pochodzenia, określenie wartości celnej, kontrole przeprowadzane na podstawie wniosku o wzajemną pomoc, kontrole celne w składach celnych (np. inwentaryzacja lub weryfikacja ewidencji zapasów), kontrole dla celów klasyfikacji taryfowej itp.*

Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji na temat metod, procesów i etapów audytu, audytorzy celni powinni korzystać z udostępnianych przez UE „wytycznych” dotyczących prowadzenia kontroli/audytów.

2.1.6. Zakazy i ograniczenia

Istnieją dwa rodzaje zakazów i ograniczeń: zakazy i ograniczenia związane z regulacjami UE oraz zakazy i ograniczenia związane z regulacjami krajowymi.

Unijne zakazy i ograniczenia stanowią podstawę prawną dla zapobiegania lub ograniczania wprowadzania/przywozu i wywozu towarów z różnych przyczyn, w szczególności ze względów bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska. Kontrole można prowadzić w miejscu wprowadzania lub wyprowadzenia towarów lub w chwili objęcia towarów procedurą celną, taką jak dopuszczenie do obrotu. Administracje celne pełnią zasadniczą rolę w zakresie kontroli towarów objętych zakazami i ograniczeniami, które są wprowadzane na terytorium UE lub które opuszczają terytorium UE, ponieważ są to na ogół jedyne organy, które powiadają pełny wgląd w handlowy przepływ towarów wprowadzanych na obszar celny lub go opuszczających.

Zakazy i ograniczenia występują również na poziomie krajowym i mogą też być stosowane tylko w jednym państwie członkowskim.

W związku z tym w przypadku towarów, do których zastosowanie mają zakazy i ograniczenia, państwa członkowskie muszą zdecydować, czy takie uproszczenia można stosować, czy też tego rodzaju towary muszą być wyłączone.

Zaleca się, aby decyzję w tej kwestii podejmowano na podstawie konsultacji między organami celnymi a organami odpowiedzialnymi za daną politykę w zakresie zakazów i ograniczeń.

Przykład: jeżeli zachodzi konieczność przeprowadzenia dodatkowych kontroli lub w przypadku gdy brakuje jakiegoś świadectwa, towary można przed dopuszczeniem do obrotu najpierw czasowo składować lub objąć procedurą składowania celnego w celu przeprowadzenia kontroli celnych. Innym rozwiązaniem byłoby zgłoszenie tego rodzaju towarów zgodnie z procedurą standardową.

a) Pozwolenie na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego

Wszystkie stosowne dokumenty załączane do zgłoszenia wymagane do zwolnienia towarów, objęte art. 163 ust. 2 UKC, należy przedstawić lub udostępnić organom celnym w momencie złożenia zgłoszenia uproszczonego (innego niż zgłoszenie uzupełniające).

Zgłoszenie uproszczone musi zawierać wystarczające informacje umożliwiające identyfikację towarów objętych zakazami/ograniczeniami. Jest to konieczne, aby umożliwić organom celnym przeprowadzenie odpowiednich kontroli oraz, w stosownych przypadkach, zażądanie przedstawienia dokumentów wskazanych jako dostępne.

Zob. również art. 145 lit. d) RD opisany w części 2.2.3 w odniesieniu do warunków udzielenia pozwolenia na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego.

b) Pozwolenie na wpis do rejestru zgłaszającego

Posiadacz pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego musi udostępnić kontrolnemu urzędowi celnemu informacje dotyczące towarów objętych ograniczeniami i zakazami (art. 234 ust.1 lit. d) RW). Zasadniczo z praktycznego punktu widzenia wpis do rejestru zgłaszającego można stosować w odniesieniu do towarów objętych zakazami lub ograniczeniami tylko wówczas, gdy można zapewnić odpowiedni poziom ochrony i gdy obowiązują uzgodnienia z organami odpowiedzialnymi za daną politykę w zakresie zakazów i ograniczeń. Pozwolenie na wpis do rejestru zgłaszającego można stosować pod warunkiem, że na żądanie organu celnego posiadacz pozwolenia przedstawi lub udostępni stosowne licencje/zezwoleńia w momencie przyjmowania zgłoszenia.

Pozwolenie powinno wyraźnie określać procedurę stosowaną w przypadku towarów objętych zakazami i ograniczeniami.

Na przykład powiadomienie może w szczególności umożliwiać identyfikację towarów objętych zakazami lub ograniczeniami (art. 234 ust. 1 lit. d) RW). Organy celne muszą być zawsze w gotowości, aby przeprowadzić kontrole w wymaganym zakresie.

c) Pozwolenie na korzystanie z odprawy scentralizowanej

W trakcie procedury konsultacji najważniejsza jest wyraźna identyfikacja towarów wraz ze wszystkimi mającymi zastosowanie zakazami i ograniczeniami oraz wszystkimi możliwymi sposobami prawidłowego przeprowadzenia niezbędnych kontroli. W przeciwnym razie należy podjąć decyzję o wyłączeniu określonych towarów ze stosowania przedmiotowych uproszczeń. Decyzję tę należy podjąć na podstawie wymogów obowiązujących w państwie członkowskim lub w państwach członkowskich, w których towary fizycznie się znajdują i w których mają zastosowanie zakazy i ograniczenia.

2.1.7. Zawieszenie, cofnięcie i unieważnienie

a) Zawieszenie

Na podstawie art. 23 ust. 4 lit. b) UKC właściwy organ celny zawiesza pozwolenie na korzystanie z uproszczeń w następujących przypadkach (art. 16 RD):

- 1) organ celny uważa, że mogą istnieć wystarczające podstawy do unieważnienia, cofnięcia lub zmiany decyzji, ale nie dysponuje jeszcze wszystkimi niezbędnymi elementami do podjęcia decyzji w sprawie unieważnienia, cofnięcia lub zmiany;
- 2) organ celny uważa, że warunki wydania decyzji o udzieleniu pozwolenia nie zostały spełnione lub że posiadacz pozwolenia nie wypełnia wszystkich obowiązków nałożonych na mocy tej decyzji oraz że właściwe jest, aby zagwarantować posiadaczowi decyzji odpowiedni czas na podjęcie środków w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków;
- 3) posiadacz pozwolenia domaga się takiego zawieszenia, ponieważ jest czasowo niezdolny do spełnienia warunków określonych w odniesieniu do decyzji lub nie jest w stanie wypełnić obowiązków nałożonych na mocy tej decyzji.

Zawieszenie decyzji oznacza, że pozwolenie na korzystanie z uproszczenia nie jest ważne przez określony czas.

Przed podjęciem decyzji o zawieszeniu właściwy organ celny musi poinformować posiadacza pozwolenia o poczynionych ustaleniach i przeprowadzonych ocenach. Posiadacz pozwolenia ma prawo do bycia wysłuchanym i możliwość wprowadzenia korekty. Czas, w którym przedsiębiorca ma możliwość przedstawienia uwag i korekt oraz podjętych środków, wynosi 30 dni kalendarzowych od dnia powiadomienia (art. 8 ust. 1 RD).

Właściwy organ celny powinien dokonać bardzo dokładnej oceny skutków zawieszenia. Zawieszenie nie będzie miało wpływu na procedurę celną, która została rozpoczęta przed datą zawieszenia i jeszcze nie została zakończona.

Jeżeli powód zawieszenia jest już nieaktualny, zawieszenie zostaje zniesione. W przeciwnym razie właściwy organ celny musi podjąć decyzję w kwestii, czy pozwolenie należy cofnąć czy zmienić.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 RD, jeżeli zawiesza się pozwolenie AEO ze względu na niespełnienie kryteriów określonych w art. 39 UKC, organ celny zawiesi decyzję wydaną w odniesieniu do tego AEO, która opiera się na pozwoleniu AEO w ogóle lub na szczegółowych kryteriach, które doprowadziły do zawieszenia pozwolenia AEO.

Przykłady przypadków zawieszenia można znaleźć w sekcji IV wytycznych AEO.

b) Cofnięcie

Na podstawie art. 28 ust. 1 UKC decyzję w sprawie uproszczenia należy cofnąć:

- jeżeli jeden lub kilka warunków wymaganych do jej wydania nie zostało spełnionych lub przestało być spełnianych; lub
- na wniosek posiadacza decyzji.

Decyzję można cofnąć od razu albo po okresie zawieszenia (art. 18 ust. 1 lit. c) RD). Cofnięcie z inicjatywy organów celnych jest decyzją celną i przedsiębiorca ma prawo do bycia wysłuchanym, aby miał on możliwość przedstawienia swojego stanowiska zgodnie z art. 22 ust. 6 UKC. Posiadacz pozwolenia zostaje zatem powiadomiony o poczynionych ustaleniach, przeprowadzonej ocenie oraz o tym, że zgodnie z oceną może to skutkować cofnięciem pozwolenia.

Jeżeli warunkiem uzyskania pozwolenia na korzystanie z uproszczenia (z wpisu do rejestru zgłaszającego wraz ze zwolnieniem, samoobsługi celnej i odprawy scentralizowanej) jest posiadanie statusu AEOC, zawieszenie lub cofnięcie tego statusu powinno skutkować bezpośrednim zawieszeniem lub cofnięciem pozwolenia na korzystanie z danego uproszczenia.

Podejmując decyzję o zawieszeniu lub cofnięciu, organ celny musi uwzględnić stopień, w jakim wymagane warunki nie zostały spełnione.

c) Unieważnienie

Na podstawie art. 27 UKC organy celne unieważniają decyzję korzystną dla posiadacza pozwolenia na korzystanie z uproszczenia, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) decyzja została podjęta na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych informacji;
- b) posiadacz decyzji wiedział lub powinien był wiedzieć, że informacje są nieprawidłowe lub niekompletne;
- c) decyzja byłaby inna, gdyby informacje były prawidłowe i kompletne.

Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej unieważnieniu.

Unieważnienie decyzji jest skuteczne od dnia, w którym pierwotna decyzja stała się skuteczna.

2.2. Nowe wnioski o zgłoszenie uproszczone

2.2.1. Rodzaje zgłoszeń uproszczonych

Z dniem 1 maja 2016 r. niekompletne i uproszczone zgłoszenia zostały objęte jedną procedurą o nazwie „zgłoszenie uproszczone”.

Pozwolenia na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego obejmują przypadki, w których niektóre dane (niektóre elementy danych) lub niektóre dokumenty (lub jedno i drugie) dotyczące zgłoszenia zostały pominięte w czasie składania zgłoszenia celnego. Zgodnie z art. 16 ust. 2 PRD w okresie przejściowym dotyczącym systemów teleinformatycznych zgłoszenie uproszczone nadal można składać w formie dokumentu administracyjnego lub handlowego.

– **Nieregularne stosowanie** (wcześniejsze niekompletne zgłoszenie): organy celne mogą przyjąć albo odrzucić zgłoszenie (166 UKC), w którym pominięto pewne dane lub wymagane dokumenty lub oba te elementy, na zasadzie indywidualnych przypadków, nie wymagając uzyskania pozwolenia na złożenie takiego zgłoszenia.

– **Regularne stosowanie** (wcześniejsze uproszczone zgłoszenie): organy celne mogą wydać pozwolenie na regularne składanie zgłoszenia, w którym pominięto pewne dane, wymagane dokumenty lub oba te elementy.

Uwaga: stosowania regularnego lub nieregularnego nie da się ściśle określić ilościowo. Obowiązek posiadania pozwolenia można jednak wiązać z przypadkami podsumowujących i okresowych zgłoszeń uzupełniających.

2.2.2. Wymogi dotyczące danych w zakresie zgłoszenia uproszczonego

Wymogi dotyczące danych w przypadku zgłoszenia uproszczonego stosowanego regularnie i nieregularnie nie różnią się. W przypadku regularnego stosowania takiego zgłoszenia państwo członkowskie może jednak wymagać spełnienia określonych wymogów dotyczących danych na późniejszym etapie zgłoszenia uzupełniającego.

Po okresie przejściowym uproszczone zgłoszenie celne musi spełniać wymogi dotyczące danych określone w kolumnie C1 w zakresie wywozu lub w kolumnie I1 w zakresie przywozu załącznika B do RD. Pominięte dane w żadnym razie nie mogą dotyczyć danych wymaganych w przepisach Unii.

Przykładowo, jeżeli przesyłka zawiera towary podlegające przepisom dotyczącym akcyzy, w przypadku których wymagane jest przedstawienie minimalnych danych w elektronicznym dokumencie administracyjnym, to takich danych, tj. masy netto, kodu towaru i opisu wyrobów, nie można w zgłoszeniu uproszczonym pominąć (przypis 5 w załączniku B do RD, w którym dopuszcza się uchylenie obowiązku przedstawienia tych danych, nie ma zastosowania do wyrobów akcyzowych).

W przypadku przywozu zgłoszenie uproszczone musi również zawierać informacje dotyczące pozwolenia na odroczenie płatności.

2.2.3. Warunki i kryteria wymagane do przyznania pozwolenia zgodnie z UKC oraz kwestie, które należy sprawdzić w ramach audytu wstępnego

a) Warunki dotyczące regularnego stosowania uproszczonych zgłoszeń celnych

Warunki, które muszą zostać spełnione, aby uzyskać pozwolenie na stosowanie zgłoszenia uproszczonego, wymienione w art. 145 RD, zostały dostosowane do pewnych części kryteriów AEO określonych w art. 39 kodeksu i art. 24 i 25 RW. Jak ukazano w tabeli poniżej, warunki te odpowiadają niektórym częściom kryteriów AEO przedstawionych w RW. W związku z tym pełne informacje dotyczące sposobu oceny i odpowiednio uznawania spełnienia tego rodzaju różnych kryteriów i warunków wydania pozwolenia na regularne stosowanie zgłoszenia uproszczonego podano w wytycznych AEO.

Warunki do spełnienia (art. 145 RD)	Odesłania do RW dotyczące kryteriów przyznawania statusu AEO
Art. 145 ust. 1 lit. a) RD: kryterium określone w art. 39 lit. a) kodeksu (brak poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym brak skazania za poważne przestępstwo karne związane z działalnością gospodarczą wnioskodawcy).	Art. 24 RW
Art. 145 ust. 1 lit. b) RD: w stosownych przypadkach wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń przyznanych zgodnie ze środkami polityki handlowej lub związanych z handlem produktami rolnymi.	Art. 25 ust. 1 lit. g) RW
Art. 145 ust. 1 lit. c) RD: wnioskodawca zapewnia, że odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, oraz ustanawia procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności.	Art. 25 ust. 1 lit. i) RW
Art. 145 ust. 1 lit. d) RD: w stosownych przypadkach wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń na przywóz i pozwoleń na wywóz związanych z zakazami lub ograniczeniami, w tym środki mające na celu rozróżnianie towarów objętych zakazami lub ograniczeniami od innych towarów oraz zapewnienie przestrzegania takich zakazów i ograniczeń.	Art. 25 ust. 1 lit. k) RW

Jeżeli wnioskodawca ma już status AEOC, należy uwzględnić również datę przyznania statusu AEO i wszelkie przeprowadzone później czynności z zakresu monitorowania lub ponownej oceny.

Ponownej ocenie nie będą zatem podlegać kryteria już ocenione w związku z przyznaniem statusu AEO, ale w razie konieczności organy celne zawsze mogą zażądać podania dodatkowych informacji. Należy jednak sprawdzić szczegółowe warunki związane z uproszczeniem, które jest przedmiotem wniosku, jeżeli nie sprawdzono ich w ramach audytu AEO.

Uwaga: jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia na stosowanie zgłoszenia uproszczonego i wniosek o przyznanie statusu AEO składane są jednocześnie, zaleca się, aby organy celne skoordynowały swoje działania w celu uniknięcia podwójnego sprawdzania. Wnioskodawca powinien zostać o tym poinformowany.

Więcej informacji na temat kryterium „zgodności” można znaleźć w wytycznych AEO.

b) Standardowa (niewyczerpująca) lista punktów do skontrolowania

Audyt wstępny dotyczy w szczególności niektórych warunków i kryteriów przyznawania statusu AEO wymaganych w przypadku zgłoszenia uproszczonego, ale również określonych elementów niezbędnych do wydania pozwolenia na regularne stosowanie zgłoszenia uproszczonego. Można je traktować jako punkty dodatkowe, jeżeli nie sprawdzono ich podczas poprzedniego audytu wstępnego, lub jako elementy, które należy uzgodnić z wnioskodawcą przed udzieleniem pozwolenia.

- Stosowanie innych uproszczeń przewidzianych w tytule V kodeksu
- Stosowanie procedur specjalnych
- Rodzaj procedur celnych
- Termin przechowywania do dyspozycji organów celnych niezbędnych dokumentów załączanych do zgłoszenia pominiętych w zgłoszeniu uproszczonym (art. 167 ust. 1 kodeksu oraz art. 147 ust. 2 i 3 RD)
- Termin na złożenie zgłoszenia uzupełniającego (art. 146 ust. 3 RD)
- Zwolnienie z obowiązku składania zgłoszenia uzupełniającego (art. 167 ust. 2 kodeksu; art. 183 RD);
- Zatwierdzenie miejsc do przedstawienia towarów organom celnym lub miejsc wyznaczonych (w odniesieniu do towarów wprowadzanych do UE lub towarów objętych procedurą tranzytu, które dotarły do urzędu celnego przeznaczenia, zob. odpowiadające art. 139 kodeksu i art. 115 RD)
- Przedstawiciel lub zgłaszający (w stosownych przypadkach – pełnomocnictwo)
- Uzgodnienie zgłoszenia uproszczonego ze zgłoszeniem uzupełniającym
- Powiązanie między rejestrem a systemem rachunkowości
- Miejsce przechowywania rejestru
- Miejsce, w którym rejestr jest dostępny (może być inne niż miejsce jego przechowywania, szczególnie w przypadku przedstawicielstwa)
- Zabezpieczenia, jeżeli mają zastosowanie do wymaganej procedury celnej
- Rodzaj towarów, ilość, wartość
- Przedsiębiorstwa objęte pozwoleniem
- <u>Szczególne kwestie dotyczące przywozu:</u> dane identyfikacyjne VAT, upoważniony odbiorca i inne aspekty tranzytu, informacje o odroczeniu płatności;
- <u>Szczególne kwestie dotyczące wywozu:</u> formalności poprzedzające wyprowadzenie, upoważniony nadawca i w stosownych przypadkach potwierdzenie wyprowadzenia.

Aby zapewnić sprawiedliwe i równorzędne stosowanie przedstawionych powyżej warunków i kryteriów, organy celne udzielające pozwoleń muszą należycie uwzględnić szczególne cechy wnioskodawcy, w tym jego wielkość i wielkość prowadzonych przez niego operacji.

2.2.4. Zgłoszenie uzupełniające

a) Rodzaj zgłoszeń uzupełniających i terminy

Zgodnie z UKC (art. 146 RD) zgłoszenie uzupełniające może mieć charakter:

- ogólny: składane jest w terminie 10 dni od zwolnienia towarów, jeżeli zgłoszenie uzupełniające obejmuje jedno zgłoszenie uproszczone; w takim przypadku zaksięgowanie odbywa się zgodnie z art. 105 ust. 1 akapit pierwszy UKC;
- podsumowujący: składane jest w terminie 10 dni od zakończenia okresu, którego dotyczy zgłoszenie uzupełniające obejmujące więcej niż jedno zgłoszenie uproszczone (okres nie powinien być dłuższy niż jeden miesiąc kalendarzowy); w takim przypadku stosuje się art. 105 ust. 1 akapit drugi UKC;
- okresowy: składane jest w terminie 10 dni od zakończenia okresu, którego dotyczy zgłoszenie uzupełniające obejmujące jedno zgłoszenie uproszczone (okres nie powinien być dłuższy niż jeden miesiąc kalendarzowy); w takim przypadku stosuje się art. 105 ust. 1 akapit drugi UKC.

❖ *Posiadacz pozwolenia może jednak złożyć zgłoszenie przed upływem tego terminu.*

Zgodnie z art. 146 ust. 4 RD podczas okresu przejściowego organy celne mogą zezwolić na terminy inne niż te określone w ust. 1 i 3 tego artykułu.

b) Uzgadnianie

Należy ograniczyć ryzyko, wdrażając procedury, których celem jest umożliwienie uzgadniania zgłoszeń uproszczonych i odnośnych zgłoszeń uzupełniających.

Zgłoszenie uproszczone i zgłoszenie uzupełniające tworzą razem „jednolity, niepodzielny instrument” (art. 167 ust. 4 UKC), który umożliwia określenie daty powstania długu celnego.

Jeżeli zgłoszenie uzupełniające odpowiada więcej niż jednemu zgłoszeniu uproszczonemu, powinno ono obejmować wszystkie zgłoszenia uproszczone z danego okresu.

Te procedury kontroli zapewnią utrzymanie zgodności podatkowej i integralności długu celnego. Uzgadnianie powinno w miarę możliwości odbywać się automatycznie i zapewniać prawidłowość i kompletność danych zawartych w zgłoszeniach uzupełniających. Proces ten powinien przeprowadzać przedsiębiorca pod kontrolą organu celnego.

Zaleca się, aby w miarę możliwości stosować proces automatycznego uzgadniania i monitorować wszystkie błędy. Automatyczne uzgadnianie szczegółowych danych zawartych w zgłoszeniach powinno odbywać się w ramach krajowych systemów odprawy celnej.

W celu zidentyfikowania zgłoszenia, które ma zostać uzgodnione, można wykorzystać numer rejestracyjny zgłoszenia celnego / MRN. Uzgadnianie elektroniczne powinno w odpowiedni sposób gwarantować kompletność i prawidłowość zgłoszenia uzupełniającego oraz zapewnić poprawne zgłoszenie wszystkich towarów.

c) Zwolnienie z obowiązku zgłoszenia uzupełniającego

Jeżeli chodzi o zwolnienie z obowiązku składania zgłoszenia uzupełniającego, jest ono możliwe po złożeniu zgłoszenia uproszczonego wyłącznie w przypadkach opisanych w art. 167 ust. 2 lit. a) i ust. 3 UKC.

W przypadku opisanym w ust. 2 lit. a) towary są objęte procedurą składowania celnego. W przypadku opisanym w ust. 3 wartość i ilość towarów nie przekraczają progu statystycznego, a zgłoszenie uproszczone zawiera już wszystkie informacje, które są niezbędne do objęcia towarów daną procedurą celną.

2.2.5. Aspekty PRD mające zastosowanie do czasu aktualizacji lub uruchomienia systemów informatycznych

Zgłaszający mogą w dalszym ciągu korzystać z istniejących krajowych systemów informatycznych do czasu aktualizacji lub uruchomienia właściwych systemów informatycznych, biorąc pod uwagę poniższe:

– ponieważ stosowanie załącznika B do RD/RW jest w okresie przejściowym zawieszone, wymogami dotyczącymi danych do czasu aktualizacji systemów są wymogi określone w dodatku A załącznika 9 do PRD.

Jeżeli chodzi o zgłoszenia uproszczone w formie papierowej, składa się je na właściwych formularzach w formie papierowej, które znajdują się w dodatkach B1–B5 załącznika 9 do PRD (formularze jednolitego dokumentu administracyjnego) (art. 16 ust. 1 PRD).

Jeżeli chodzi o terminy składania zgłoszeń uzupełniających, zgodnie z art. 146 ust. 4 RD organy celne mogą zezwolić na stosowanie innych terminów składania zgłoszeń uzupełniających do czasu aktualizacji krajowych systemów informatycznych.

W okresie przejściowym w przypadku krajowych systemów przywozu i wywozu nadal dozwolone jest obecnie obowiązujące uzgadnianie ręczne w trakcie czynności prowadzonych po odprawie celnej lub działań ubezpieczających.

W okresie przejściowym nadal można sporządzać zgłoszenie uproszczone w formie dokumentu handlowego i administracyjnego, jeżeli zostaną spełnione warunki przewidziane w art. 16 ust. 2 PRD.

2.3. Nowe wnioski o wpis do rejestru zgłaszającego

2.3.1. Warunki i kryteria wymagane do przyznania pozwolenia oraz punkty wymagające kontroli w trakcie audytu wstępnego

a) Warunki udzielania pozwoleń na wpis do rejestru zgłaszającego

Warunki, które należy spełnić w celu uzyskania pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego, określone w art. 150 ust. 1 RD, zostały dostosowane do kryteriów AEO, które przedstawiono w art. 39 lit. a), b) i d) kodeksu. W tabeli poniżej przedstawiono wspomniane warunki oraz odesłania prawne do RW.

Warunki, które należy spełnić (art. 150 RD)	Odesłania do RW
Kryterium określone w art. 39 lit. a) kodeksu (brak poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym brak skazania za poważne przestępstwo karne związane z działalnością gospodarczą wnioskodawcy).	Art. 24 RW
Kryterium określone w art. 39 lit. b) kodeksu (wykazanie przez wnioskodawcę, iż posiada wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony poprzez system zarządzania ewidencją handlową oraz – w stosownych przypadkach – transportową, co umożliwia przeprowadzanie właściwych kontroli celnych).	Art. 25 RW
Kryterium określone w art. 39 lit. d) kodeksu (w odniesieniu do upoważnienia, o którym mowa w art. 38 ust. 2 lit. a) [AEOC] – spełnienie praktycznych standardów w zakresie kompetencji lub kwalifikacji zawodowych bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością).	Art. 27 RW

Jeżeli wnioskodawca ma już status AEOC, należy uwzględnić również datę przyznania statusu AEO i wszelkie przeprowadzone później czynności z zakresu monitorowania lub ponownej oceny.

Nie można zatem sprawdzić ponownie kryteriów ocenionych już w związku z przyznaniem statusu AEO, ale w razie konieczności organy celne zawsze mogą wystąpić o przekazanie dodatkowych informacji (np. na temat zmiany okoliczności). Należy jednak sprawdzić szczegółowe warunki związane z wpisem do rejestru zgłaszającego, który jest przedmiotem wniosku, jeżeli nie sprawdzono ich w ramach audytu AEO.

Uwaga: jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego i wniosek o przyznanie statusu AEO składane są jednocześnie, zaleca się, aby organy celne skoordynowały swoje działania w celu uniknięcia podwójnego sprawdzania. Wnioskodawca powinien zostać o tym poinformowany. W każdym wypadku sprawozdania końcowe i informacje przekazywane wnioskodawcy powinny być odrębne, ponieważ odnoszą się do dwóch różnych procesów decyzyjnych.

b) Dodatkowe warunki uchylenia obowiązku przedstawienia towarów

Organy celne mogą na wniosek uchylić wymóg przedstawienia towarów. W tabeli poniżej przedstawiono dodatkowe warunki, który musi spełnić wówczas zgłaszający, oraz szczegółowe informacje dotyczące sposobu, w jaki należy je ocenić podczas audytu wstępnego.

Warunki (art. 182 ust. 3 kodeksu)	Informacje, które należy sprawdzić podczas audytu wstępnego
-----------------------------------	---

a) zgłaszający jest AEO w zakresie uproszczeń celnych	<i>Por. art. 38 i 39 kodeksu, art. 24–27 RW i wytyczne dla AEO w zakresie uproszczeń celnych.</i>
b) uzasadnia to rodzaj towarów i obrót nimi, co jest znane organom celnym	– rodzaj towarów musi być znany podczas audytu wstępnego, aby można było ocenić, czy można zwolnić z obowiązku przedstawienia towarów. Jeżeli rodzaj towarów zmienił się, należy to zgłosić organom celnym. Wyłączeniem można objąć np. następujące rodzaje towarów: * towary, do zwolnienia których wymagane są dokumenty załączane do zgłoszenia, o których mowa w art. 163 ust. 2 UCC; * towary, w odniesieniu do których zastosowanie mają zakazy i ograniczenia, chyba że spełniony jest warunek określony w art. 182 ust. 3 lit. d) UKC (zob. poniżej); – jeżeli chodzi o przepływ towarów, przyczyny zwolnienia mogą dotyczyć następujących kwestii: * tras; * łańcuchów dostaw; * charakteru lub częstotliwości przepływu. Decyzje w tym zakresie należy podejmować indywidualnie dla każdego przypadku.
c) kontrolny urząd celny ma dostęp do wszelkich informacji niezbędnych do przeprowadzenia rewizji towarów, jeżeli zajdzie taka potrzeba	Kontrolny urząd celny powinien sprawdzić dostęp do pomieszczeń i dostępność informacji niezbędnych do przeprowadzenia analizy ryzyka, które ma przekazać zgłaszający (rejestr, obecność przedstawiciela przedsiębiorstwa itd.).
d) w momencie wpisu do rejestru towary nie stanowią już przedmiotu zakazów ani ograniczeń, jeżeli w pozwoleniu nie	– w zależności od wyników audytu wstępnego w pozwoleniu można uwzględnić warunki umożliwiające zwolnienie z obowiązku powiadomienia

przewidziano inaczej;	w przypadku towarów, które podlegają zakazom i ograniczeniom; – należy ściśle monitorować działalność.
e) w szczególnych przypadkach kontrolny urząd celny może jednak zażądać przedstawienia towarów	We wszystkich przypadkach zgłaszający musi być w stanie powiadomić organy celne o przedstawieniu towarów, jeżeli wymaga tego organ celny. W okolicznościach zmiany ryzyka można przewidzieć żądanie przedstawienia towarów.

c) Inne punkty, które należy skontrolować podczas wizyty w ramach audytu wstępnego

Audyt wstępny skupia się przede wszystkim na właściwych kryteriach AEO, ale również na konkretnych aspektach, których zbadanie jest konieczne dla zezwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego. Można je potraktować jako punkty dodatkowe, jeżeli nie sprawdzono ich podczas poprzedniego audytu wstępnego, lub jako elementy, które należy uzgodnić z wnioskodawcą przed udzieleniem pozwolenia:

- przewidziane warunki przedstawiania towarów / powiadamiania o przedstawianiu towarów, jeżeli nie zwolniono z obowiązku powiadomienia (art. 182 ust. 3 kodeksu);
- warunki, na podstawie których dopuszczone jest zwolnienie towarów (art. 182 ust. 4 kodeksu);
- zastosowanie wyłączeń przewidzianych w art. 150 ust. 3–6 RD.

Poniższą tabelę należy traktować jako ewentualną listę kontrolną w odniesieniu do innych punktów, które należy sprawdzić:

- stosowanie procedur specjalnych;
- rodzaj procedur celnych;
- termin udostępnienia organom celnym niezbędnych dokumentów załączanych do zgłoszenia (art. 167 ust. 1 kodeksu oraz art. 147 RD);
- termin na złożenie zgłoszenia uzupełniającego (art. 146 RD);
- zwolnienie z obowiązku składania zgłoszenia uzupełniającego (art. 167 ust. 2 kodeksu; art. 183 RD);
- zatwierdzenie miejsc do przedstawienia towarów organom celnym lub miejsc wyznaczonych (w odniesieniu do towarów wprowadzanych do UE lub towarów objętych procedurą tranzytu, które dotarły do urzędu celnego przeznaczenia, zob. odpowiadające art. 139 kodeksu i art. 115 RD);

- przedstawiciel lub zgłaszający (w stosownych przypadkach – pełnomocnictwo);
- uzgodnienie powiadomienia o przedstawieniu ze zgłoszeniem uzupełniającym, a w razie zwolnienia z obowiązku przedstawienia towarów przedsiębiorstwo musi być w stanie udowodnić, że dane wprowadzone w celu zwolnienia towarów były prawidłowe, a następnie zostały zebrane w celu złożenia zwolnienia uzupełniającego;
- w stosownych przypadkach powiązanie między rejestrem a systemem rachunkowości;
- miejsce przechowywania rejestru;
- miejsce, w którym rejestr jest dostępny (może być inne niż miejsce jego przechowywania, szczególnie w przypadku przedstawicielstwa);
- zabezpieczenia, jeżeli mają zastosowanie do wymaganej procedury celnej;
- rodzaj towarów, ilość, wartość;
- przykłady przedsiębiorstw korzystających z pozwolenia w przypadku przedstawicielstwa;
- <u>szczególne kwestie dotyczące przywozu</u> : dane identyfikacyjne VAT, upoważniony odbiorca i inne aspekty tranzytu, informacje o odroczeniu płatności;
- <u>szczególne kwestie dotyczące wywozu</u> : formalności poprzedzające wyprowadzenie, upoważniony nadawca i w stosownych przypadkach potwierdzenie wyprowadzenia.

2.3.2. *Kto może być posiadaczem pozwolenia i w odniesieniu do jakich towarów i procedur?*

a) Dostawy zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne

Należy w jak największym możliwym zakresie zezwalać na uproszczenia w odniesieniu do dostaw zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne. Organy celne mogą zezwolić przedsiębiorcom, którzy zajmują się dostawami zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne, np. na wpisywanie do swojego rejestru towarów wywiezionych i okresowe zgłaszanie swoich operacji wywozu po opuszczeniu obszaru celnego Unii przez towary, dopóki spełnione są warunki przewidziane w art. 150 ust. 4 i 5 RD.

b) Procedury celne

- **Zgodnie z art. 150 ust. 2 RD** nie można skorzystać z wpisu do rejestru zgłaszającego ani w przypadku tranzytu, ani w przypadku umieszczania towarów w magazynach czasowego składowania.
- **Zgodnie z art. 150 ust. 3 RD** wpis do rejestru zgłaszającego nie może być stosowany do dopuszczenia do obrotu towarów zwolnionych z podatku VAT z powodu dostawy wewnętrznej (kod 42 i 63) oraz w stosownych przypadkach towarów

przewożonych w ramach zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z art. 17 dyrektywy 2008/118 / WE.

Niemniej jednak krajowe przemieszczanie takich towarów może być stosowane w ramach wpisu do rejestru zgłaszającego, jeżeli państwa członkowskie zdecydują się na zastosowanie art. 30 dyrektywy 118/2008.

- **Zgodnie z art. 150 ust. 4 RD** w przypadku wywozu i powrotnego wywozu należy spełnić dwa warunki:

nie ma konieczności składania deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie, a urząd celny wywozu musi być także urzędem celnym wyprowadzenia lub urząd celny wywozu i urząd celny wyprowadzenia są różne, ale poczyniły przygotowania zapewniające objęcie towarów dozorem celnym przy wyprowadzeniu.

Oznacza to, że wpis do rejestru zgłaszającego stosuje się w przypadkach, gdy towary przeznaczone do wywozu są objęte zakresem stosowania art. 245 RD, np. energia elektryczna lub „towary o charakterze handlowym, pod warunkiem że ich wartość nie przekracza 1 000 EUR lub ich masa netto nie przekracza 1 000 kg”.

- **Zgodnie z art. 150 ust. 5 RD** nie zezwala się na wywóz wyrobów akcyzowych, chyba że zastosowanie ma art. 30 dyrektywy 2008/118/WE.

Oznacza to, że wpis do rejestru zgłaszającego nie można stosować w przypadku wywozu lub powrotnego wywozu wyrobów akcyzowych, chyba że zastosowanie ma art. 30 dyrektywy/2008/118/WE. Sytuacja ta występuje, gdy cały wywóz lub powrotny wywóz odbywa się tylko w jednym państwie członkowskim (wywóz bezpośredni).

- **Zgodnie z art. 150 ust. 6 RD w przypadku procedur specjalnych** nie można stosować wpisu do rejestru zgłaszającego, jeżeli należy złożyć zgłoszenie celne w odniesieniu do uszlachetniania czynnego lub biernego, w przypadku którego organy celne w różnych państwach członkowskich muszą wymienić informacje za pośrednictwem INF, chyba że organy celne uzgodnią korzystanie z innych środków elektronicznej wymiany informacji niż INF (jak określono w art. 176 ust. 1 lit. a) RD).

- **Procedury specjalne**

Chociaż stosowanie procedur specjalnych wymaga pozwolenia na zastosowanie samej procedury, można objąć towary właściwą procedurą specjalną, składając zgłoszenie celne w formie wpisu do rejestru zgłaszającego.

c) Inne wyjątki

- Zgodnie z art. 163 ust. 2 lit. c) RD nie można skorzystać z wpisu do rejestru zgłaszającego, jeżeli zgłoszenie celne stanowi wniosek o udzielenie pozwolenia na procedurę specjalną.

- Zgodnie z art. 234 ust. 2 lit. b) RW nie można składać zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego zamiast przywózowej deklaracji skróconej (PDS).

d) Wpis do rejestru zgłaszającego z przedstawieniem

W przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego dokonanie zgłoszenia celnego przed przedstawieniem nie jest możliwe.

2.3.3. Kwestie kontroli

Aby dozorować działania i uporać się z zagrożeniami zewnętrznymi zidentyfikowanymi przez organy celne, organy celne powinny być w stanie komunikować się z posiadaczami pozwoleń. Pozwolenie może być dostosowane tymczasowo lub na stałe zgodnie z sytuacją pod względem ryzyka.

Przykładowo, jeżeli zostanie zidentyfikowane nowe ryzyko, pod kątem którego należy skontrolować towary podczas odprawy (np. kwestia cła antydumpingowego, która musi zostać rozwiązana podczas odprawy, nieprawidłowość lub podejrzenie nieprawidłowości wykryte podczas kontroli, które muszą zostać wyeliminowane podczas odprawy), organ celny musi być w stanie skontaktować się z przedsiębiorcą i może wezwać go do wyłączenia danego rodzaju towarów z zakresu pozwolenia od określonej daty (tymczasowo lub na stałe) lub ustanowić w odniesieniu do tych towarów pewne warunki (np. zażądać pobrania próbki z towarów określonego rodzaju bez zatrzymywania ich podczas odprawy). Dzięki temu w razie konieczności można dostosować pozwolenie do nowych pojawiających się tendencji/ryzyka.

Jeżeli chodzi o plan kontroli, zgodnie z art. 233 RW taki plan musi:

- zostać sporządzony pod kątem konkretnego przedsiębiorcy (indywidualny i stosowany wyłącznie przez organy celne i na potrzeby tych organów);
- odnosić się zarówno do sprawowania dozoru nad procedurami celnymi, jak i do monitorowania pozwoleń;
- określać główne elementy, które mają zostać skontrolowane zgodnie z poziomem ryzyka. W planie należy zatem wskazać ryzyko określone w odniesieniu do danego pozwolenia;
- określać częstotliwość kontroli celnych zgodnie z liczbą transakcji, okolicznościami dotyczącymi ryzyka i poziomem wewnętrznych systemów/procedur kontroli;
- zapewniać przeprowadzanie skutecznych kontroli na wszystkich etapach dokonywania wpisu do rejestru zgłaszającego oraz dostosowywanie tych kontroli do zmian ryzyka;
- przewidywać rodzaj kontroli (kontrole oparte na analizie ryzyka / kontrole losowe / audyty po odprawie), minimalny poziom prowadzonych kontroli, zastosowanie środków związanych z kwestią ryzyka, o których mowa w kodeksie (dokumenty, środki fizyczne itd.);
- w stosownych przypadkach uwzględniać okres przedawnienia powiadomienia o długu celnym;

- przewidywać specjalne procedury kontroli, jeżeli zwolniono z obowiązku powiadamiania (np. możliwe okresy zawieszenia zwolnienia z obowiązku przedstawienia towarów zgodnie z art. 182 ust. 3);
- w planie kontroli należy uwzględnić możliwość zmiany ryzyka i przewidzieć właściwe zmiany w zakresie kontroli, które są konieczne do zapewnienia skutecznej analizy ryzyka i zarządzania ryzykiem. Mogą one obejmować żądanie przedstawienia towarów zgodnie z art. 182 ust. 3 lit. d) akapit drugi UKC.

W celu uzyskania dodatkowych informacji należy skorzystać z narzędzi roboczych audytu.

Uwaga: jeżeli przedsiębiorca ma status AEO, w planie kontroli należy uwzględnić plan monitorowania opracowany przez organ celny do celów zarządzania pozwoleniem AEO.

2.3.4. Zwolnienie towarów

- Jeżeli w pozwoleniu na wpis do rejestru zgłaszającego określa się termin poinformowania posiadacza danego pozwolenia o wszystkich kontrolach, które mają być przeprowadzone, towary uznaje się za zwolnione wraz z upływem tego terminu, chyba że kontrolny urząd celny wyraził zamiar przeprowadzenia kontroli w przedmiotowym terminie. (Art. 235 ust. 1 RW)

Termin ten należy wybrać tak, aby umożliwić właściwemu urzędowi celnemu dokonanie niezbędnych kontroli.

- Jeżeli w pozwoleniu nie określono terminu, o którym mowa w ust. 1, kontrolny urząd celny zwalnia towary zgodnie z art. 194 kodeksu. (Art. 235 ust. 2 RW).
- Art. 235 ust. 2 RW nie ma zastosowania w przypadku EIDR ze zwolnieniem z powiadomienia o przedstawieniu, ponieważ zwolnienie w takim przypadku przebiega automatycznie, zgodnie z art. 182 ust. 3 UKC.
- Niemniej jednak może mieć zastosowanie, gdy udzielono pozwolenia EIDR ze zwolnieniem z powiadomienia o przedstawieniu, ale organy celne wymagają przedstawienia towarów w określonych sytuacjach.

2.3.5. Zwolnienie z obowiązku przedstawienia towarów

Przedstawienie towarów ma na celu poinformowanie organów celnych o przybyciu i dostępności towarów do kontroli (por. art. 5 ust. 33 UKC). W kontekście wpisu do rejestru zgłaszającego przedstawienie towarów oznacza powiadomienie organów celnych o tym, że dane towary są do ich dyspozycji i że zostały wprowadzone do rejestru.

Zgodnie z art. 182 ust. 3 UKC organy celne mogą, na wniosek o wpis do rejestru zgłaszającego złożony przez AEOC, uchylić wymóg przedstawienia towarów, co oznacza, że nie trzeba wysyłać powiadomienia do organów celnych. Należy zwrócić uwagę, że zwolnienie z obowiązku powiadomienia i uchylenie obowiązku przedstawienia towarów nie stanowią dwóch oddzielnych uchyleń.

W przypadku zwolnienia z obowiązku przedstawienia towarów towary należy uznać za zwolnione w momencie wpisu do rejestru zgłaszającego. W pozwoleniu należy wskazać

szczegółowe warunki, na podstawie których dozwolone jest zwolnienie towarów, na przykład: „W rejestrze zgłaszającego należy wyraźnie wskazać datę zwolnienia towarów”.

Uwaga: organy celne mogą zawiesić automatyczne zwolnienie samodzielnie lub na wniosek przedsiębiorcy i przez pewien okres wymagane może być powiadomienie o przedstawieniu.

2.3.6. Wymogi dotyczące danych w odniesieniu do rejestru i powiadomienia o przedstawieniu (w razie potrzeby)

a) W rejestrze

Odniesieniem do operacji jest wewnętrzny numer zgłoszenia, np. numer specyfikacji wysyłkowej, numer faktury itd.

Danymi, które należy wprowadzić do rejestru zgłaszającego, są dane, które zostały zamieszczone w zgłoszeniu uproszczonym (minimalny zestaw danych), jak przewidziano w art. 234 ust. 1 lit. b) RW i w załączniku B-01 do RD.

Dane opcjonalne nie są zasadniczo wymagane w momencie dokonywania wpisu do rejestru zgłaszającego. Jeżeli są one niezbędne, można je przekazać w zgłoszeniu uzupełniającym.

Jeżeli do rejestru zgłaszającego dodano zgłoszenie uproszczone, nie trzeba przedstawiać dokumentów załączanych do zgłoszenia w momencie zwolnienia towarów z wyjątkiem dokumentów określonych w art. 163 ust. 2 UKC.

Uwaga: kontrolny urząd celny może zaakceptować pominięcie danych, jeżeli zapewniono płatność cła; tak jak w przypadku wywozu, w odniesieniu do niektórych produktów można zastosować średnią masę netto, jeżeli zgadzają się na to pozostałe organy uczestniczące w procesie (np. urząd statystyczny).

Struktura i format danych w rejestrze są dowolne; oznacza to, że nie istnieje standardowa wersja, która przewidywałaby np. docelową długość wpisu. Zaleca się jednak, aby uwzględniać elementy danych do celów powiadomienia o przedstawieniu i zgłoszenia (uzupełniającego), które po okresie przejściowym muszą być zgodne z wymogami przewidzianymi w załączniku B do RW.

Dane można przechowywać w różnych miejscach lub różnych systemach informatycznych, ale muszą być one dostępne dla organów celnych i umożliwiać identyfikację ścieżki audytu każdej operacji.

b) W powiadomieniu o przedstawieniu

Jeżeli chodzi o powiadomienie o przedstawieniu, wymogi dotyczące danych zawarto w załączniku B do RD/RW (kolumny C2–I2).

2.3.7. Zamknięcie poprzedniej procedury lub czasowego składowania

Zamknięcie poprzedniej procedury lub czasowego składowania następuje w ramach objęcia towarów kolejną procedurą. Jeżeli uchylono obowiązek wysłania powiadomienia lub złożenia zgłoszenia uzupełniającego, organy celne mogą wymagać, aby w pozwoleniu

zawarto opis procesu związanego z zamknięciem poprzedniej procedury lub czasowego składowania.

W celu uzyskania dodatkowych informacji należy skorzystać z „wytycznych” w zakresie procedur specjalnych i czasowego składowania.

2.3.8. Zgłoszenie uzupełniające

W przepisach nie ma żadnych wyraźnych odniesień do uzgadniania. Artykułem, który domyślnie wskazuje potrzebę uzgadniania, jest art. 167 ust. 4 UKC.

Zgłoszenie wpisane do rejestru zgłaszającego oraz zgłoszenie uzupełniające uznaje się za jednolity, niepodzielny instrument, który staje się skuteczny z dniem dokonania wpisu towarów do rejestru zgłaszającego.

Wpis w rejestrze zgłaszającego jest równoznaczny ze zgłoszeniem uproszczonym lub standardowym zgłoszeniem celnym. Od chwili dokonania wpisu należy zapewnić możliwość śledzenia dokumentów załączanych do zgłoszenia, np. za pomocą numeru referencyjnego. Przykładowo, możliwość śledzenia może zostać zapewniona od chwili zamówienia do chwili złożenia zgłoszenia uzupełniającego i zapłacenia długu celnego oraz odwrotnie.

Data wpisu do rejestru zgłaszającego jest datą przyjęcia zgłoszenia celnego.

Jeżeli chodzi o zwolnienie z obowiązku złożenia zgłoszenia uzupełniającego w ramach wpisu do rejestru zgłaszającego, istnieją jedynie dwa możliwe przypadki, w których można podjąć takie działanie, przewidziane w art. 167 ust. 2 UKC:

- gdy towary są objęte procedurą składowania celnego;
- w przypadku określonym w art. 183 RD, w którym towary zostają objęte kolejną procedurą specjalną w wyniku wpisu do rejestru zgłaszającego (co reguluje art. 167 ust. 2 lit. b) UKC).

2.3.9. Aspekty PRD

a) Powiadomienie o przedstawieniu

PRD nie zawiera konkretnych wymogów dotyczących danych w zakresie powiadamiania. Ponieważ wymogi dotyczące danych w zakresie powiadamiania nie są również określone w RWKC, państwa członkowskie opracowały przepisy krajowe w zakresie tych wymogów dotyczących danych.

W związku z tym państwa członkowskie mogą w dalszym ciągu stosować swoje praktyki sprzed dnia 1 maja 2016 r. zgodnie z art. 21 ust. 1 PRD.

b) Wywóz / powrotny wywóz

W ramach procedur wywozu lub powrotnego wywozu organy celne będą w dalszym ciągu mogły przyjmować powiadomienia o przedstawieniu, które mogą być zastąpione zgłoszeniem celnym, w tym zgłoszeniem uproszczonym.

c) Zamknięcie składowania w składzie celnym typu E

Przepisy przejściowe dotyczące zamknięcia procedury celnej w odniesieniu do towarów objętych procedurą składowania celnego typu D lub E przed dniem 1 maja 2016 r. należy stosować w następujący sposób:

- o składowanie celne typu E powinno zostać zamknięte zgodnie z właściwymi przepisami UKC, RD i RW;
- o składowanie celne typu D powinno zostać zamknięte do dnia 31 grudnia 2018 r. zgodnie z właściwymi przepisami WKC i RWKC (art. 349 ust. 2 RW).

Uwaga: istnieje pozwolenie na składowanie celne typu D lub E zintegrowane ze wpisem do rejestru zgłaszającego w celu dopuszczenia do obrotu.

W takim przypadku w odniesieniu do wpisu do rejestru zgłaszającego należy stosować takie same przepisy dotyczące procedur lub wszelkich zwolnień z obowiązku powiadomienia, których udzielono przed dniem 1 maja 2016 r., dopóki nie zostanie przeprowadzona ponowna ocena pozwolenia zgodnie z art. 250 ust. 1 RD.

W stosownych przypadkach najpóźniej po dokonaniu ponownej oceny obu pozwoleń (dotyczących składowania celnego i wpisu do rejestru zgłaszającego) należy wydać dwa oddzielne pozwolenia, jedno dotyczące składowania celnego, a drugie dotyczące wpisu do rejestru zgłaszającego.

2.4. Nowe wnioski o odprawę scentralizowaną

2.4.1. Definicje

– **Odprawa scentralizowana (art. 179 UKC, art. 149 RD i art. 229–232 RW):** uprawnia posiadacza pozwolenia do złożenia lub udostępnienia w urzędzie celnym właściwym ze względu na miejsce siedziby tej osoby zgłoszenia celnego towarów, które będą przedstawione w innym organie celnym na obszarze celnym Unii.

– Państwo członkowskie udzielające pozwolenia

Państwo członkowskie udzielające pozwolenia odgrywa rolę wiodącą. To państwo członkowskie jest głównym punktem kontaktowym dla wnioskodawcy / posiadacza pozwolenia. Jest odpowiedzialne za proces wydawania pozwolenia, udzielenie pozwolenia i monitorowanie pozwolenia.

– Uczestniczące państwa członkowskie

Uczestniczącymi państwami członkowskimi są wszystkie inne państwa członkowskie zaangażowane w wydawanie pozwolenia. Uczestniczą w procesie wydawania pozwolenia zgodnie z zasadami procedury konsultacji. Mogą również wesprzeć państwo członkowskie udzielające pozwolenia w procesie audytu na jego wniosek oraz przekazywać państwu członkowskiemu udzielającemu pozwolenia informacje, które mogą pomóc w monitorowaniu pozwolenia. Uczestniczące państwa członkowskie są również odpowiedzialne za zapewnienie, by posiadacz pozwolenia przestrzegał krajowych wymogów dotyczących aspektów podatkowych i statystycznych.

Przy wywozie uczestniczącymi państwami członkowskimi są państwa członkowskie, w których znajdują się towary w chwili zgłaszania ich do wywozu.

– Kontrolny urząd celny

Przedmiotowy urząd celny jest odpowiedzialny za nadzór nad obejmowaniem towarów procedurą celną. Jest to również urząd celny, w którym zgodnie z art. 179 UKC składa się zgłoszenia celne i który nadzoruje operacje prowadzone przez posiadacza pozwolenia.

Jeżeli operacje są prowadzone wraz z procedurami specjalnymi, zaleca się, by kontrolnym urzędem celnym był również urząd celny, który kontroluje procedurę specjalną.

– Urząd celny przedstawienia / urzędy celne przedstawienia

Urzędem celnym przedstawienia jest urząd celny odpowiedzialny za miejsce, w którym towary fizycznie się znajdują. Wraz z kontrolnym urzędem celnym jest również odpowiedzialny za nadzorowanie operacji oraz zwalnianie/kontrolę towarów.

Przy wywozie urzędem celnym przedstawienia jest urząd, w którym znajdują się towary w chwili ich zgłaszania.

Urząd celny wyprowadzenia może być inny niż urząd celny wywozu. W takim przypadku urząd celny wyprowadzenia nie jest urzędem celnym przedstawienia zaangażowanym w kwestie pozwolenia.

2.4.2. Warunki i kryteria wymagane do przyznania pozwolenia oraz punkty wymagające kontroli w trakcie audytu wstępnego

Jeżeli odprawa scentralizowana dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego, wymagane jest pozwolenie.

Oznacza to, że należy złożyć formalny wniosek (zob. 2.4.3) i przeprowadzić audyt wstępny, który umożliwi sprawdzenie warunków oraz poszczególnych etapów odprawy scentralizowanej.

W chwili składania wniosku o odprawę scentralizowaną wnioskodawca musi mieć status AEO w zakresie uproszczeń celnych (art. 179 ust. 2 kodeksu).

2.4.3. Dodatkowe informacje, które należy sprawdzić:

- urząd celny przedstawienia;
- różne strony objęte pozwoleniem;
- złożenie zgłoszenia (we własnym imieniu / przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego);
- pozwolenia na zastosowanie procedur specjalnych, w odniesieniu do których zastosowana zostanie odprawa scentralizowana, udzielane z wyprzedzeniem lub równocześnie;
- pozwolenia na inne uproszczenia (wpis do rejestru zgłaszającego, zgłoszenie uproszczone, samoobsługa celna), jeżeli są one połączone, udzielane z wyprzedzeniem lub równocześnie;
- odroczenie płatności lub odroczone księgowanie wraz z zabezpieczeniem generalnym obejmującym VAT (art. 89 i 95 ust. 2 UKC).

Uwaga: pozwolenie na procedurę specjalną obejmującą więcej niż jedno państwo członkowskie można stosować łącznie z pozwoleniem na odprawę scentralizowaną lub oddzielnie:

– przemieszczanie towarów może odbywać się w ramach procedury specjalnej, bez konieczności składania nowego zgłoszenia celnego, a więc nie wchodzi ono w zakres odprawy scentralizowanej;

– jeżeli jednak po przemieszczeniu do drugiego państwa członkowskiego towary są zwalniane w ramach innej procedury celnej, zgłoszenie celne można złożyć w pierwszym państwie członkowskim, natomiast towary znajdują się w drugim państwie członkowskim; w takim przypadku wymagane jest pozwolenie na odprawę scentralizowaną.

Wymóg uzyskania pozwolenia na odprawę scentralizowaną może zostać również uchylony, gdy zgłoszenie celne składa się i towary przedstawia w urzędach celnych w ramach odpowiedzialności jednego organu celnego (art. 179 ust. 1 kodeksu).

Jeżeli na szczeblu krajowym nadal wymagane jest pozwolenie, wnioskodawca musi mieć status AEOC (art. 179 ust. 2 UKC).

Jeżeli na szczeblu krajowym pozwolenie nie jest wymagane, status AEOC nie jest obowiązkowy.

2.4.4. Kto może złożyć wniosek i w odniesieniu do jakich towarów i procedury?

– Aby dowiedzieć się, kto może złożyć wniosek, zob. ogólny pkt 2.1.1.

– Jeśli chodzi o towary i procedury, w odniesieniu do których można złożyć wniosek: zgodnie z art. 149 ust. 1 RD z zakresu wniosku wyklucza się tranzyt i czasowe składowanie. Jeżeli wniosek połączony jest z innymi uproszczeniami lub procedurami specjalnymi, stosuje się wszelkie ograniczenia związane z tymi uproszczeniami lub procedurami specjalnymi.

– Zgodnie z art. 149 ust. 2 RD, jeżeli odprawa scentralizowana jest połączona z wpisem do rejestru zgłaszającego, stosuje się ograniczenia przewidziane w art. 150 RD.

2.4.5. Wnioski, konsultacje i procedura przyznawania

Aby zapoznać się z wymogami dotyczącymi danych w zakresie składania wniosków i udzielania pozwoleń, zob. dane przedstawione w załączniku A do RD/RW.

Do czasu uruchomienia systemu decyzji celnych zastosowanie załącznika A jest opcjonalne. W związku z tym zamiast niego należy stosować format i treść załącznika 12 do PRD (w przypadku odprawy scentralizowanej należy zastosować specjalny kod w formularzach zgłoszenia uproszczonego i wpisu do rejestru zgłaszającego).

W przypadku odprawy scentralizowanej państwa członkowskie przeprowadzają specjalną procedurę konsultacji (art. 229 RW):

➤ Przesłanie projektu uczestniczącemu państwu członkowskiemu

Organ celny udzielający pozwolenia (państwo członkowskie udzielające pozwolenia) powinien udostępnić uczestniczącym organom celnym / państwom członkowskim wniosek wraz z projektem pozwolenia, planem kontroli (w stosownych przypadkach) i dodatkowymi informacjami najpóźniej w terminie **60 dni** od daty przyjęcia wniosku. Po

wprowadzeniu systemów scentralizowanej odprawy dla importu oraz AES termin ten zostanie skrócony do 45 dni.

➤ **Zastrzeżenia lub zgoda uczestniczących państw członkowskich**

Uczestniczące państwa członkowskie prześlą swoją zgodę lub zastrzeżenia w ciągu **60 dni** od dnia otrzymania projektu pozwolenia. Po wprowadzeniu systemów scentralizowanej odprawy dla importu oraz AES termin ten zostanie skrócony do 45 dni.

Jeżeli wniesiono zastrzeżenia, a w ciągu 90 dni od dnia przekazania projektu pozwolenia nie udało się osiągnąć porozumienia, **pozwolenie nie może zostać udzielone w odniesieniu do części, których dotyczyły zastrzeżenia. Zezwala się na przedłużenie tego terminu o 30 dni.**

Przykłady: w jednym z uczestniczących państw członkowskich odrzucono jedną procedurę celną lub nie można do niego wwieźć pewnych towarów wrażliwych. W takich przypadkach można podjąć decyzję o wyłączeniu tej procedury celnej lub tych towarów wrażliwych z zakresu pozwolenia.

Państwo członkowskie udzielające pozwolenia powinno ocenić, czy pozwolenie może funkcjonować właściwie bez uzyskania zgody wszystkich uczestniczących państw członkowskich.

W przeciwnym razie państwo członkowskie udzielające pozwolenia może podjąć decyzję o odrzuceniu wniosku w oparciu o uzasadnione przyczyny.

W razie podjęcia negatywnej decyzji wnioskodawca może skorzystać z prawa do bycia wysłuchanym i ostatecznie wnieść odwołanie w państwie członkowskim, w którym podjęto decyzję (art. 44 kodeksu).

Uwaga: zgodnie z art. 229 ust. 2 lit. c) RW projekt pozwolenia przekazany przez państwo członkowskie udzielające pozwolenia innemu państwu członkowskiemu uzupełnia się innymi dokumentami, które dotyczą kwestii statystycznych i związanych z VAT (zob. załączniki I–IV).

2.4.6. Podział kosztów poboru, porozumienia administracyjne i konwencja (zob. załącznik 1)

W przypadku udzielonego pozwolenia na dopuszczenie towarów do obrotu zaangażowane państwa członkowskie muszą uzgodnić między sobą podział krajowych kosztów poboru.

a) **Porozumienie administracyjne** dotyczące przydziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, zostało przyjęte na posiedzeniu WKC i GCR w dniach 29–30 kwietnia 2008 r. Porozumienie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r. w odniesieniu do uczestników, którzy podpisali je do tego dnia, oraz od dnia podpisania w odniesieniu do tych uczestników, którzy podpisali je później.

Kopia porozumienia administracyjnego znajduje się na stronie internetowej TAXUD: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/general/centralised_clearance/index_en.htm

b) **Konwencja** w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotycząca przydziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, została podpisana przez przedstawicieli państw członkowskich w dniu 10 marca 2009 r. Konwencja ta ma również zastosowanie do pojedynczego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, jak określono w art. 1 ust. 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 zmienionego rozporządzeniem 1192/2008 z dnia 17 listopada 2008 r.

Konwencja wejdzie w życie po ratyfikowaniu jej przez wszystkie państwa członkowskie, ale może być też stosowana wcześniej między państwami członkowskimi, które zakończyły niezbędne procedury i wyraziły już chęć jej stosowania. W przypadku tych państw członkowskich porozumienie administracyjne nie będzie miało już zastosowania. Porozumienie administracyjne przestanie mieć zastosowanie, kiedy wszystkie państwa członkowskie ratyfikują konwencję.

c) Stan na dzień 1 maja 2016 r.

Konwencja w sprawie scentralizowanej odprawy celnej została ratyfikowana przez większość państw członkowskich, ale proces ratyfikacji nadal trwa. W związku z tym jest mało prawdopodobne, aby konwencja weszła w życie w dniu 1 maja 2016 r., ponieważ zgodnie z jej art. 7 ust. 3 ostatnie państwo członkowskie będące sygnatariuszem musi oświadczyć, że zakończyło wszystkie procedury wewnętrzne na 90 dni przed tą datą.

W związku z tym do czasu wejścia konwencji w życie każde państwo członkowskie może oświadczyć, że będzie stosować konwencję w swoich stosunkach z państwami członkowskimi, które zgłoszą takie samo oświadczenie.

W innym wypadku zaleca się przedłużenie okresu obowiązywania porozumienia administracyjnego do czasu wejścia w życie konwencji. W takim przypadku należy zaktualizować formularz porozumienia administracyjnego, aby odnieść się do aktów powiązanych z UKC / RW i RD i aby móc je wdrożyć w odniesieniu do pozwoleń na odprawę scentralizowaną wydanych po dniu 1 maja 2016 r.

2.4.7. Połączenie ze standardowym zgłoszeniem lub uproszczonym zgłoszeniem celnym

Zgodnie z art. 231 RW z odprawy scentralizowanej można skorzystać równocześnie ze złożeniem zgłoszenia standardowego w kontrolnym urzędzie celnym. Może to być również zgłoszenie uproszczone, bez względu na to, czy stosuje się je regularnie.

Przykład: udzielono pozwolenia na odprawę scentralizowaną ze standardowym zgłoszeniem celnym, ale raz na miesiąc zamiast tego zgłoszenia stosuje się zgłoszenie uproszczone bez pozwolenia, ponieważ nie jest ono składane regularnie.

W art. 231 RW opisano różne przypadki wymiany komunikatów między kontrolnym urzędem celnym a urzędem celnym przedstawienia w celu kontroli lub zwolnienia towarów (aby zapoznać się z dalszymi szczegółami, zob. pkt 2.4.7).

Do celów podatkowych i statystycznych oraz zgodnie z art. 231 i 232 RW kontrolny urząd celny powinien przekazać zgłoszenie standardowe lub uproszczone urzędowi celnemu przedstawienia a następnie powiadomić urząd celny przedstawienia o wszelkich sprostowaniach lub unieważnieniach zgłoszenia celnego po zwolnieniu towarów.

Uwaga: w przypadku zgłoszenia uproszczonego (lub wpisu do rejestru zgłaszającego) urzędowi celnemu przedstawienia należy przekazać również zgłoszenie uzupełniające (oraz wszelkie sprostowania i unieważnienia).

2.4.8. Przypadki połączenia odprawy scentralizowanej i wpisu do rejestru zgłaszającego z powiadomieniem o przedstawieniu i bez powiadomienia o przedstawieniu

Jeżeli odprawa scentralizowana jest połączona z pozwoleniem na wpis do rejestru zgłaszającego wraz z powiadomieniem o przedstawieniu, stosuje się art. 234, 235 i 236 RW.

Dodatkowo do tych artykułów w przypadku zwolnienia z obowiązku przedstawienia towarów udzielonego zgodnie z art. 182 ust. 3 UKC posiadacz pozwolenia musi spełnić obowiązek określony w art. 234 ust. 1 lit. f) RW:

Posiadacz pozwolenia powinien zapewnić, by posiadacz pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania dysponował informacjami potrzebnymi do potwierdzenia zakończenia czasowego składowania.

To, czy posiadacz pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania może zamknąć procedurę czasowego składowania w systemie państwa członkowskiego przedstawienia, jest zatem uzależnione od ustaleń dokonanych między posiadaczami pozwoleń (zob. pkt 2.3.7). Nie ma potrzeby dokonywania takich ustaleń w tych państwach członkowskich, które dysponują ułatwieniem w postaci elektronicznej noty dotyczącej zwolnienia.

W przypadku odprawy scentralizowanej połączonej z wpisem do rejestru zgłaszającego i samoobsługą celną (trzy pozwolenia), jeżeli zgłoszenie uzupełniające jest dostępne dla organów celnych w systemie informatycznym przedsiębiorcy, kontrolny urząd celny ma obowiązek przekazania szczegółowych danych urzędowi celnemu przedstawienia (art. 232 ust. 2 RW) do celów nadzoru, celów związanych z VAT i celów statystycznych.

2.4.9. Niezharmonizowane kwestie zewnętrzne

a) Statystyka

W przepisach dotyczących Extrastatu (art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 471/2009 w sprawie Extrastatu) określono, że „wraz z wdrożeniem mechanizmu wzajemnej wymiany danych drogą elektroniczną” państwo członkowskie udzielające pozwolenia powinno wysłać do celów statystycznych szczegółowe dane zawarte w zgłoszeniach celnych do organu celnego innego państwa członkowskiego (który następnie powinien je przekazać właściwemu krajowemu urzędowi statystycznemu). Urząd statystyczny, który otrzymał przekazane dane, wykorzysta je następnie do opracowania statystyk handlu zewnętrznego UE (a także statystyk krajowych).

Fakt, że posiadacz pozwolenia nie musi już kontaktować się z urzędem statystycznym uczestniczącego państwa członkowskiego stanowi w stosunku do wymogów w zakresie SASP krok w kierunku przyszłego wdrożenia systemu scentralizowanej odprawy dla importu i AES.

b) Wymogi dotyczące VAT od przywozu

Proces zgłaszania i poboru VAT od przywozu nie powinien zmieniać się w okresie przejściowym. Posiadacz pozwolenia powinien zapewnić, by płatność została przekazana prawidłowo we właściwym państwie członkowskim.

Do czasu wdrożenia systemu informatycznego opodatkowanie VAT na szczeblu krajowym jest zróżnicowane. Zgodnie z istniejącymi pozwoleniami na odprawę scentralizowaną oraz ze wszystkimi nowymi pozwoleniami wydanymi w tym zakresie płatności VAT na rzecz uczestniczących państw członkowskich należy do obowiązków przedsiębiorcy. Wymogi uczestniczących państw członkowskich w zakresie składania deklaracji VAT od przywozu powinny być wskazane w pozwoleniu lub w załączniku do pozwolenia na odprawę scentralizowaną. W związku z tym państwo członkowskie udzielające pozwolenia i uczestniczące państwo członkowskie powinny doprecyzować między sobą wymogi dotyczące VAT w ramach procedury konsultacji. W ramach procedury konsultacji należy również doprecyzować obowiązek posiadacza pozwolenia, zgodnie z którym musi on uzyskać numer VAT lub powołać w uczestniczącym państwie członkowskim przedstawiciela do celów podatkowych, tak aby wnioskodawca mógł spełnić swój obowiązek **przed** otrzymaniem pozwolenia.

Istnieją dwa modele stosowane w odniesieniu do VAT w państwach członkowskich przedstawienia: model odroczonego księgowania lub model odroczenia płatności.

– Model odroczenia płatności

Posiadacz pozwolenia składa zgłoszenie celne w państwie członkowskim udzielającym pozwolenia. Istnieje wymóg złożenia deklaracji VAT od przywozu w organach celnych uczestniczącego państwa członkowskiego. Deklaracja ta może zostać złożona w formie papierowej lub elektronicznej i musi zawierać wszystkie konieczne informacje, aby uczestniczące państwo członkowskie mogło obliczyć i pobrać wszelkie należności z tytułu VAT.

– Model odroczonego księgowania

Posiadacz pozwolenia składa zgłoszenie celne w państwie członkowskim udzielającym pozwolenia. Będzie obowiązywał wymóg złożenia okresowej deklaracji podatkowej w organach podatkowych uczestniczącego państwa członkowskiego. Deklaracja ta może zostać złożona w formie papierowej lub elektronicznej i musi zawierać wszystkie konieczne informacje, aby uczestniczące państwo członkowskie mogło obliczyć i pobrać wszelkie należności z tytułu VAT.

Inne kwestie

Do celów kontroli przebieg weryfikacji deklaracji VAT może być różny w poszczególnych państwach członkowskich. Niektóre państwa członkowskie mogą do celów weryfikacji wymagać egzemplarzy zgłoszenia celnego złożonego w państwie członkowskim udzielającym pozwolenia.

Więcej informacji można znaleźć w załączniku 2 do niniejszych wytycznych.

c) Wyroby akcyzowe

Do celów przywozu wyrobów akcyzowych odprawa scentralizowana dotyczy wyłącznie centralizacji formalności celnych związanych z dopuszczeniem do obrotu wyrobów akcyzowych. Dopuszczenie do obrotu fizycznie odbywa się w państwie członkowskim przedstawienia. Kontrolny urząd celny musi zatem przekazać państwu członkowskiemu przedstawienia niezbędne informacje. Przedmiotowe informacje umożliwiają właściwym

organom w państwie członkowskim przedstawienia nałożenie długu akcyzowego na importera lub jego przedstawiciela albo stwierdzenie, że projekt elektronicznego dokumentu administracyjnego przedłożony przez zarejestrowanego nadawcę jest zgodny z treścią zgłoszenia przywozowego, jeżeli celem jest:

- dopuszczenie wyrobów akcyzowych do obrotu – uiszczenie podatku akcyzowego,
- dopuszczenie do obrotu po przemieszczaniu w ramach procedury zawieszenia poboru podatku akcyzowego – wymóg przedstawienia dowodu na uprzednie przemieszczenie w ramach systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS),
- dopuszczenie do obrotu i umieszczenie towarów w składzie podatkowym i zawieszenie poboru podatku akcyzowego ze wskazaniem odpowiedniej centralnej klasyfikacji produktów² – wymóg przedstawienia dowodu na wprowadzenie do rejestru składu zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi akcyzy.

Do celów wywozu wyrobów akcyzowych odprawa scentralizowana dotyczy wyłącznie centralizacji formalności celnych związanych z wywozem. Kontrolny urząd celny musi zawiadomić państwo członkowskie wysyłki o zwolnieniu towarów. Po otrzymaniu potwierdzenia, że towary zostały wyprowadzone z UE, kontrolny urząd celny informuje o tym państwo członkowskie wysyłki, aby organy ds. akcyzy w tym państwie mogły zamknąć przemieszczanie w ramach systemu EMCS.

Nie można przekazać informacji na temat kontroli krzyżowej ani przeprowadzić faktycznego przepływu komunikatów dopóki poziom 4 systemu BPM dla scentralizowanej odprawy nie zostanie ustabilizowany.

2.4.10. W stosownych przypadkach sporządzenie planu kontroli

Zgodnie z art. 233 ust. 1 i 4 RW plan kontroli jest obowiązkowy, jeżeli odprawa scentralizowana jest połączona z pozwoleniem na wpis do rejestru zgłaszającego. W tym przypadku w planie kontroli określa się podział zadań między państwo członkowskie udzielające pozwolenia a uczestniczące państwo członkowskie oraz między kontrolny urząd celny a urząd celny przedstawienia zgodnie z art. 233 ust. 4 RW. Plan kontroli dotyczący wpisu do rejestru zgłaszającego wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi odprawy scentralizowanej jest sporządzany zawsze przez państwo członkowskie udzielające pozwolenia i przekazywany uczestniczącemu państwu członkowskiemu.

W planie kontroli uwzględnia się również zakazy i ograniczenia mające zastosowanie w miejscu lokalizacji urzędu celnego przedstawienia (zob. załącznik *Wspólny plan kontroli*).

Do planu kontroli dotyczącego wpisu do rejestru zgłaszającego załącza się określone tabele/informacje przedstawiające podział zadań między państwa członkowskie i wyjaśniające sposób postępowania w przypadku na przykład zwolnienia z obowiązku powiadomienia.

² Posiadaczem pozwolenia na umieszczenie w składzie podatkowym może być również inna osoba niż posiadacz pozwolenia na korzystanie z uproszczenia.

2.4.11. Przepisy proceduralne – wymiana informacji (gdy wszystkie systemy informatyczne państw członkowskich uczestniczących w procedurze wydania danego pozwolenia są gotowe)

a) W przypadku zgłoszeń standardowych i uproszczonych kontrolny urząd celny przeprowadzi automatyczną analizę ryzyka i odpowiednie kontrole zgodnie z art. 179 ust. 3 UKC na podstawie zgłoszenia celnego.

- 1) Zgłoszenie standardowe lub uproszczone zostaje przekazane urzędowi celnemu przedstawienia wraz z wynikami stosownej analizy ryzyka.
- 2) Kontrolny urząd celny informuje urząd celny przedstawienia o możliwości zwolnienia towarów albo o konieczności przeprowadzenia kontroli celnych.
- 3) Urząd celny przedstawienia przeprowadzi własną analizę ryzyka zgodnie z krajowymi przepisami prawa celnego i innymi przepisami w celu ustalenia, czy konieczne jest przeprowadzenie kontroli własnych. W przypadku potwierdzenia takiej konieczności urząd celny przedstawienia informuje kontrolny urząd celny, że ze względu na konieczność przeprowadzenia kontroli nie można niezwłocznie zwolnić towarów (art. 231 ust. 5 RW).
- 4) W przypadku braku takiej konieczności urząd celny przedstawienia musi uznać każdy wniosek o przeprowadzenie kontroli ze strony kontrolnego urzędu celnego (art. 231 ust. 6 RW).
- 5) Urząd celny przedstawienia przeprowadzi kontrole wymagane przez kontrolny urząd celny lub kontrole własne, a następnie dostarczy wszystkie wyniki takich kontroli kontrolnemu urzędowi celnemu (art. 179 ust. 5 UKC).
- 6) Zgodnie z art. 179 ust. 6 UKC wyłącznie kontrolny urząd celny może podjąć decyzję o formalnym zwolnieniu towarów, biorąc pod uwagę wyniki ewentualnych kontroli przeprowadzonych we własnym zakresie lub przez urząd celny przedstawienia.
- 7) Kontrolny urząd celny niezwłocznie informuje urząd celny przedstawienia o zwolnieniu towarów zgodnie z art. 231 ust. 7 RW.
- 8) Zgłoszenie standardowe lub zgłoszenie uzupełniające (zgodnie z art. 232 ust. 1 lit. b) RW w przypadku zgłoszenia uproszczonego) zostaje przekazane urzędowi celnemu przedstawienia głównie do celów podatkowych i statystycznych.
- 9) Urząd celny przedstawienia należy powiadamiać w przypadkach sprostowania lub unieważnienia zgłoszenia standardowego lub zgłoszenia uzupełniającego zgodnie z art. 232 ust. 1 RW.

Artykuł 231 ust. 8 RW stanowi, że w przypadku wywozu kontrolny urząd celny prowadzi również wymianę komunikatów w systemie kontroli eksportu ze zgłoszonym urzędem celnym wyprawdzenia.

W związku z powyższym to kontrolny urząd celny poświadcza zgłaszającemu wyprawdzenie towarów zgodnie z art. 334 RW.

b) W przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego powiadomienie o przedstawieniu zostaje złożone w kontrolnym urzędzie celnym, który podejmie decyzję w sprawie przeprowadzenia kontroli na podstawie otrzymanych informacji i informacji przewidzianych w planie kontroli.

Kontrolny urząd celny przekaże powiadomienie o przedstawieniu wraz z ewentualnym wnioskiem o przeprowadzenie kontroli urzędowi celnemu przedstawienia.

Zastosowanie ma art. 231 ust. 5–7 RW.

Etapy 2–9 stosuje się odpowiednio jak w przypadku zgłoszenia standardowego lub uproszczonego.

W przypadku wywozu mają zastosowanie warunki dotyczące wpisu do rejestru zgłaszającego określone w art. 150 ust. 4 RD, przy czym należy pamiętać, że zgodnie z art. 1 ust. 16 RD w przypadku odprawy scentralizowanej kontrolnym urzędem celnym jest urząd celny wywozu.

2.4.12. Elementy PRD mające zastosowanie do czasu aktualizacji systemów informatycznych

a) Procedura wydawania

W art. 229 ust. 4 RW okres konsultacji wydłuża się o:

- 15 dni na cele powiadomienia uczestniczącego państwa członkowskiego o wniosku przez państwo członkowskie udzielające pozwoleń oraz 15 dni na cele powiadomienia przez uczestniczące państwo członkowskie o zgodzie lub zastrzeżeniach;
- 30 dni na cele podjęcia decyzji, jeżeli nie osiągnięto porozumienia w ciągu 90 dni.

Artykuł 19 PRD stanowi, że do czasu wprowadzenia systemu decyzji celnych państwa członkowskie dostarczają wykaz wniosków i pozwoleń Komisji, która przechowuje informacje publiczne w centrum zasobów dotyczących komunikacji i informacji dla organów administracji, przedsiębiorstw i obywateli (przekazywać można wyłącznie dane jawne).

Artykuł 20 PRD stanowi, że państwo członkowskie udzielające pozwoleń nadal może odrzucić wniosek, gdyby pozwolenie spowodowało nieproporcjonalnie duże obciążenie administracyjne, jak to miało miejsce w przypadku art. 253h ust. 5 RWKC.

b) Plan kontroli i kwestie zewnętrzne

Zgodnie z art. 229 ust. 5 RW plan kontroli wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi odprawy scentralizowanej (zob. pkt 2.4.5) jest zawsze sporządzany i przekazywany uczestniczącemu państwu członkowskiemu w okresie przejściowym niezależnie od zastosowanego rodzaju zgłoszenia celnego.

Posiadacz pozwolenia musi przekazać informacje dotyczące VAT i aspektów statystycznych każdemu uczestniczącemu państwu członkowskiemu. Każde uczestniczące państwo członkowskie zestawia informacje do własnych celów krajowych. Za dostarczenie informacji statystycznych Eurostatowi odpowiada państwo członkowskie udzielające pozwoleń, które powinno przekazać odpowiednie informacje swojemu urzędowi statystycznemu.

c) Wymiana informacji między organami celnymi

Na etapie przejściowym nie istnieje wspólny system informatyczny zapewniający wymianę informacji między kontrolnym urzędem celnym a urzędem celnym

przedstawienia. W związku z tym art. 18 ust. 2 PRD stanowi, że nadal można stosować obowiązujące obecnie środki wymiany informacji w zakresie SASP, o ile przestrzega się przepisów art. 179 UKC.

Artykuł 18 ust. 1 stanowi, że organy celne zaangażowane w wydanie pozwolenia muszą współpracować w celu określenia sposobów zapewnienia zgodności w zakresie niezbędnych wymian do celów kontroli lub zwolnienia towarów.

Nie oznacza to wymiany informacji w przypadku każdej pojedynczej operacji poprzedzającej zwolnienie towarów tylko konieczność uzgodnienia sposobu postępowania w przypadku zwolnienia towarów z uwzględnieniem wymogów kontrolnego urzędu celnego, jak i wymogów urzędu celnego przedstawienia.

W przypadku wywozu zgłoszenie celne można złożyć w formie wpisu do rejestru zgłaszającego do czasu odpowiedniej aktualizacji AES.

2.4.13. Monitorowanie pozwolenia

Zgodnie z art. 230 RW pozwolenie musi być monitorowane przez organ celny państwa członkowskiego udzielającego pozwolenia. Państwo członkowskie udzielające pozwolenia może prowadzić taki monitoring tylko wówczas, gdy istnieje współpraca ze wszystkimi pozostałymi zaangażowanymi organami celnymi.

Każdy organ celny powinien informować państwo członkowskie udzielające pozwolenia o wszelkich zmianach, które mogą mieć wpływ na pozwolenie, a państwo członkowskie udzielające pozwolenia powinno niezwłocznie udostępnić pozostałym zaangażowanym państwom członkowskim wszelkie istotne informacje, którymi dysponuje, związane z działalnością posiadacza pozwolenia.

W okresie przejściowym państwa członkowskie określają sposób wzajemnej wymiany informacji w ramach procedury konsultacji.

2.5. Nowe wnioski dotyczące samoobsługi celnej

2.5.1. Dodatkowe elementy definicji

Samoobsługa celna nie stanowi nowej ani dodatkowej formy zgłoszenia celnego, a jedynie uproszczenie umożliwiające „przekazanie” przedsiębiorcy określonych zadań organu celnego.

W przypadku zastosowania samoobsługi celnej w czasie objęcia towarów procedurą celną i powrotnym wywozem wymagane jest złożenie zgłoszenia celnego w formie: zgłoszenia standardowego, zgłoszenia uproszczonego albo wpisu do rejestru zgłaszającego.

Uwaga: wpis do rejestru zgłaszającego, niezależnie od zwolnienia z obowiązku złożenia zgłoszenia uzupełniającego, nie jest warunkiem koniecznym samoobsługi celnej.

2.5.2. Warunki i kryteria wymagane do przyznania pozwolenia oraz punkty wymagające kontroli w trakcie audytu wstępnego

Zgodnie z art. 185 ust. 2 UKC wnioskodawcą musi być AEOC.

Szczegółowe kwestie, które należy sprawdzić, zależą od rodzaju pozwoleń, o które występuje wnioskodawca (zob. pkt 2.5.3).

We wnioskach i pozwoleniach przedsiębiorca powinien zaznaczyć pozwolenia, o które pragnie wystąpić.

Uwaga: jeżeli zostaje wydane pozwolenie na samoobsługę celną w przypadku procedury celnej, w przypadku której wydano już pozwolenie na zastosowanie wpisu do rejestru zgłaszającego, wówczas przedsiębiorca jest posiadaczem dwóch różnych, lecz uzupełniających się pozwoleń – jednego na samoobsługę celną i jednego na stosowanie wpisu do rejestru zgłaszającego.

Formularze:

Do czasu aktualizacji systemów decyzji celnych w ramach UKC państw członkowskich, w tym w zakresie nowych wniosków i pozwoleń, art. 2 RD stanowi, że organ celny może określić zestaw danych alternatywny w stosunku do tego określonego w załączniku A do RD uwzględniając przepisy ust. 6.

Zgodnie z art. 2 PRD do daty wdrożenia systemu decyzji celnych w ramach UKC do celów składania wniosków i wydawania pozwoleń można korzystać ze środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych, w tym z formularzy papierowych.

Uwaga: ponieważ samoobsługa celną jest nowym uproszczeniem określonym w UKC, nie występują kwestie związane z ponowną oceną.

2.5.3. Kto może złożyć wniosek i w odniesieniu do jakich towarów i procedury?

Przedstawiciele mogą występować o stosowanie samoobsługi celnej, jeżeli jednak samoobsługa celną stosowana jest w połączeniu z wpisem do rejestru zgłaszającego, zastosowanie mają te same przepisy obowiązujące w przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego.

Pozwolenie na stosowanie samoobsługi celnej powinno zawierać wykaz uwzględnionych procedur celnych (jeżeli samoobsługę celną stosuje się w połączeniu z pozwoleniem na wpis do rejestru zgłaszającego, zastosowanie mają wyjątki związane z wpisem do rejestru zgłaszającego).

2.5.4. Rodzaje samoobsługi celnej

Zgodnie z art. 185 ust. 1 UKC i art. 152 RD w ramach samoobsługi celnej przekazuje się dwa rodzaje uprawnień – uprawnienia dotyczące formalności celnych i uprawnienia dotyczące kontroli celnych:

a) w celu określania kwoty należności celnych przywozowych i wywozowych,b) w celu przeprowadzenia określonych kontroli w ramach dozoru celnego, takich jak kontrola przestrzegania zakazów i ograniczeń określonych w pozwoleniu.

Jeżeli chodzi o lit. a), przedmiotowe przekazanie uprawnień wydaje się korzystniejsze, jeżeli w urzędzie celnym nie jest składane zgłoszenie uzupełniające (czyli w przypadku zgłoszenia uproszczonego lub wpisu do rejestru zgłaszającego, jeżeli udzielono zwolnienia z obowiązku złożenia zgłoszenia uzupełniającego, lub w przypadku bezpośredniego dostępu do systemu posiadacza pozwolenia).

Zgodnie z art. 237 RW posiadacz pozwolenia musi określić kwotę należności celnych za okres ustalony w pozwoleniu.

W terminie 10 dni od upływu tego okresu posiadacz danego pozwolenia podaje kontrolnemu urzędowi celnemu dokładną wysokość określonej kwoty.

Dług celny uznaje się za zgłoszony w chwili przedstawienia powyższych danych. Posiadacz pozwolenia uiszcza opłatę w terminie określonym w pozwoleniu, nie później niż w terminie ustanowionym w art. 108 ust. 1 kodeksu (10 dni od samodzielnego powiadomienia o długu celnym).

Jeżeli chodzi o lit. b), przekazanie uprawnień do przeprowadzenia kontroli przestrzegania zakazów i ograniczeń będzie możliwe wyłącznie wówczas, gdy wyrażą na to zgodę organy właściwe dla danych zakazów i ograniczeń inne niż organy celne.

Uwaga: przekazanie przedsiębiorcy uprawnień do przeprowadzania kontroli celnych może wymagać zmian w przepisach związanych z danym rodzaj kontroli, innych niż przepisy prawa celnego. Zaleca się, aby krajowe organy celne współpracowały ze swoimi odpowiednikami w innych administracjach w celu zbadania konkretnych uprawnień możliwych do przekazania (należy zidentyfikować uzasadnienia biznesowe).

2.5.5. Monitorowanie i kontrole

OrganY celne monitorują prawidłowe korzystanie z pozwolenia, przeprowadzając w tym celu audyt wstępny i audyty po wdrożeniu.

Przekazanie przedsiębiorcy przeprowadzenia kontroli i samo przeprowadzanie przez niego danej kontroli nie uniemożliwiają organowi celnemu kontrolowania sposobu wykonywania przez przedsiębiorcę przekazanych mu zadań; tego rodzaju przekazane uprawnienia pozostają objęte dozorem celnym i mogą skutkować odpowiednimi kontrolami stosownymi dla przekazanych uprawnień.

Należy wprowadzić rozróżnienie zarządzania ryzykiem pozostającego obowiązkiem organu celnego (posiadającego informacje poufne, które nie zostaną ujawnione posiadaczowi pozwolenia na stosowanie samoobsługi celnej) i kontroli przeprowadzanych przez przedsiębiorcę.

Uwaga: jeżeli przepisy stanowią, że dany rodzaj kontroli musi być przeprowadzany przez organy celne, wówczas nie można przekazać tego zadania przedsiębiorcy.

2.5.6. Szczególny przypadek połączenia z wpisem do rejestru zgłaszającego

Zgodnie z art. 151 RD pozwolenie na samoobsługę celną w połączeniu z wpisem do rejestru zgłaszającego wydaje się wyłącznie w odniesieniu do procedur celnych, których stosowanie jest również dozwolone w przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego (o których mowa w art. 150 ust. 2 RD), i do powrotnego wywozu.

Zgodnie z art. 225 RW w przypadku wydania pozwolenia na samoobsługę celną w połączeniu z wpisem do rejestru zgłaszającego można zezwolić posiadaczowi pozwolenia na bezpośredni dostęp do zgłoszenia uzupełniającego w jego systemie zamiast składania zgłoszenia uzupełniającego. W ten sposób organy celne będą mogły pobrać niezbędne dane zawarte w zgłoszeniu uzupełniającym do celów statystycznych, podatkowych i kontrolnych (na przykład do celów nadzoru).

Na przykład: dostęp można zapewniać za pomocą krajowych standardowych rozwiązań ograniczających koszty ponoszone przez organy celne i przedsiębiorców (usługa internetowa i wiadomości XML).

3. Jakie przepisy mają zastosowanie w dniu 1 maja 2016 r. w odniesieniu do obecnie obowiązujących pozwoleń? Kiedy nastąpi zmiana przepisów proceduralnych?

3.1. Części wspólne dla wszystkich uproszczeń

3.1.1. Jak należy rozumieć obecnie obowiązujące pozwolenie zgodnie z art. 251 i 254 RD?

Należy rozróżnić dwie kwestie: ważność pozwolenia i przepisy proceduralne mające zastosowanie do korzystania z takiego pozwolenia.

a) Pozwolenia, które obowiązują już w dniu 1 maja 2016 r. i nie mają ograniczonego okresu ważności, pozostają ważne aż do ich ponownej oceny (art. 251 ust. 1 lit. b) RD). Ponowna ocena opiera się na warunkach i kryteriach określonych w nowych przepisach UKC i zostanie przeprowadzona do dnia 1 maja 2019 r., z wyjątkiem SASP (art. 250 ust. 1 RD w związku z art. 345 ust. 1 RW).

Na mocy decyzji podjętych w następstwie tego rodzaju ponownej oceny cofa się ponownie ocenione pozwolenia oraz, w stosownych przypadkach, udziela się nowych pozwoleń. Ewentualne wydanie nowego pozwolenia odbywa się w wyniku ponownej oceny i przedsiębiorca nie składa nowego wniosku.

Pozwolenia wydane na podstawie WKC/RWKC odczytuje się zgodnie z tabelą odniesień znajdującą się w załączniku 90 do RD. Zgodnie z nowym kodeksem stosowanie nowej terminologii jest obowiązkowe.

Uwaga: posiadaczy pozwoleń należy powiadomić o zmianie terminologii oraz, w stosownych przypadkach, o odniesieniach, które muszą wybrać.

b) Zgodnie z art. 254 RD wszystkie pozwolenia, które pozostają ważne w dniu 1 maja 2016 r., nie mogą już być stosowane w powiązaniu z przepisami proceduralnymi określonymi w WKC i RWKC, tylko muszą być zgodne z nowymi przepisami proceduralnymi UKC. Aby uzyskać więcej informacji na temat wymogów dotyczących poszczególnych rodzajów pozwoleń, zob. odpowiednie przykłady poniżej.

3.1.2. Ponowna ocena

Ponowna ocena może być przeprowadzana według dwóch różnych skal sprawdzania:

- 1) ocena nowych kryteriów określonych w UKC;
- 2) ponowna ocena kryteriów, które zostały już określone w WKC/RWKC i które zostały spełnione przez posiadacza pozwolenia, jeżeli tego rodzaju kryteria mają taki sam zakres zastosowania co kryteria określone w UKC i UKC-RD/RW (zob. następujące tabele

w odniesieniu do zgłoszenia uproszczonego, pkt 3.2.2, oraz do wpisu do rejestru zgłaszającego, pkt 3.3.2).

Celem jest uniknięcie powielania prac.

a) Na czym powinna polegać ponowna ocena obecnie obowiązujących pozwoleń?

Artykuł 345 ust. 1 RW stanowi, że organy celne cofają pozwolenia, o których mowa w art. 250 ust. 1 RD, po przeprowadzeniu ponownej oceny i, w stosownych przypadkach, wydają nowe pozwolenia. Należy jednak zauważyć, że w przypadku ponownej oceny **od posiadacza pozwolenia nie wymaga się złożenia nowego wniosku**, aby nie nakładać na niego obciążenia administracyjnego, nawet jeżeli zgodnie z art. 345 RW konieczne jest wydanie nowego pozwolenia.

Uwaga: w ramach kompromisu ze względów praktycznych w przypadku negatywnego wyniku ponownej oceny posiadacz cofniętego pozwolenia może niezwłocznie ubiegać się o wydanie nowego pozwolenia.

Decyzja w sprawie wprowadzenia pozwolenia do systemu zarządzania decyzjami celnymi należy zatem do państwa członkowskiego, jeżeli pozwolenie dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego. Dane mogą jednak zostać wprowadzone do systemu zarządzania decyzjami celnymi dopiero po uruchomieniu gotowego systemu.

b) Kiedy należy przeprowadzić ponowną ocenę?

Ponowna ocena uproszczeń powinna być w stosownych przypadkach skoordynowana z ponowną oceną AEO lub ponownym wykorzystaniem wyników innych działań w zakresie monitorowania i wszystkimi innymi pozwoleniami związanymi z danym uproszczeniem.

W kontekście obowiązujących obecnie pozwoleń, które nie mają określonej daty upływu ich ważności, państwo członkowskie może podjąć decyzję o:

- zaplanowaniu i przeprowadzeniu ponownej oceny tego rodzaju pozwoleń w całym okresie trwania etapu przejściowego;
- umożliwieniu utrzymania w mocy obowiązujących obecnie pozwoleń do dnia 30 kwietnia 2019 r., w którym to dniu zostaną one cofnięte;
- wydaniu nowych pozwoleń (na podstawie UKC) w następstwie oceny, ale przypisując im datę wejścia w życie 1 maja 2019 r.

Przykład: ponowna ocena przeprowadzona w czerwcu 2018 r. i cofnięcie obowiązujących obecnie pozwoleń w dniu 1 stycznia 2019 r.

Państwo członkowskie jest uprawnione do wyboru daty ponownej oceny.

Umożliwi to państwom członkowskim zarządzanie nakładem pracy związanym z ponowną oceną obowiązujących obecnie pozwoleń w sposób zaplanowany poprzez rozłożenie jej na okres kilku miesięcy lub lat w zależności od ilości pozwoleń i dostępnych zasobów. Jednocześnie posiadacze obowiązujących obecnie pozwoleń nie odczuwają negatywnych skutków, gdyż nadal będą mogli korzystać z posiadanego pozwolenia w ramach obowiązującego obecnie systemu tak długo, jak jest to możliwe z prawnego punktu widzenia.

Nowe pozwolenia opatrzone datami ważności będą musiały zostać wprowadzone do krajowego/centralnego systemu decyzji celnych przed dniem, w którym zaczynają obowiązywać, tak aby w tym dniu stały się aktywne w systemach.

Uwaga: zaleca się również w miarę możliwości podkreślenie konieczności ponownej oceny przy uruchamianiu systemów teleinformatycznych w ramach UKC (tzn. jeżeli daty wypadają przed połową 2019 r.).

Uwaga: wdrożenie AES zakończy ten szczególny okres przejściowy (co nastąpi najpóźniej w marcu 2020 r.). W związku z tym ponownie ocenione pozwolenia i nowe pozwolenia powinny być zgodne z nowymi warunkami dotyczącymi wywozu, ale posiadacze pozwoleń mogą stosować środki przejściowe do czasu aktualizacji systemów eksportu.

Przykłady:

1) jeżeli ponowna ocena zostaje przeprowadzona w dniu 1 lutego 2017 r. i odpowiedni system jest w tym czasie zaktualizowany/gotowy, nowe pozwolenie będzie niezwłocznie obowiązywało i zastosowanie będą miały nowe przepisy proceduralne;

2) jeżeli ponowna ocena zostaje przeprowadzona w dniu 1 lutego 2017 r., lecz odpowiedni system będzie gotowy w grudniu 2017 r., nowe pozwolenie zostanie zawieszone do czasu, aż system będzie gotowy, a w międzyczasie nadal będą miały zastosowanie środki przejściowe w zakresie systemów teleinformatycznych.

3.2. Obowiązujące obecnie pozwolenia na stosowanie zgłoszenia uproszczonego

3.2.1. Jak należy rozumieć pozwolenie w dniu 1 maja 2016 r.?

Zgodnie z **załącznikiem 90 do RD** („Tabela odniesień, o której mowa w art. 254”) tego rodzaju pozwolenia staną się pozwoleniami na korzystanie ze „zgłoszenia uproszczonego” przewidzianymi w art. 166 ust. 2 kodeksu.

Pozwolenia na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego umożliwiające stosowanie dokumentów handlowych i administracyjnych jako zgłoszenia w przypadku przywozu pozostają ważne do czasu aktualizacji krajowych systemów przywozu (art. 16 ust. 2 PRD).

Uwaga: jeżeli system przywozu nie zostanie zaktualizowany w dniu 1 maja 2019 r., zastosowanie mają przepisy PRD, a zatem przedsiębiorcy będą mogli nadal stosować tego rodzaju dokumenty po dniu 1 maja 2019 r. do momentu uruchomienia gotowego systemu.

3.2.2. Ponowna ocena pozwolenia

Wszystkie pozwolenia na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego muszą zostać ponownie ocenione **przed dniem 1 maja 2019 r.**

Pozwolenia na korzystanie z procedury zgłoszenia uproszczonego wydano zgodnie z niektórymi warunkami i kryteriami uzyskania statusu AEO określonymi w WKC: art. 14h (z wyjątkiem ust. 1 lit. c)), art. 14i lit. d), e) i g) oraz art. 14j (por. art. 253c RWKC).

W nowym kodeksie zawierającym niektóre kryteria uzyskania statusu AEO podobne do tych określonych w WKC ponowna ocena pozwolenia na korzystanie z procedury zgłoszenia uproszczonego może mieć dwie skale sprawdzania:

- ocena nowych kryteriów, których nie przewidziano w WKC;
- ponowna ocena kryteriów, które określono już w WKC i które zostały spełnione przez posiadacza pozwolenia na korzystanie z procedury zgłoszenia uproszczonego.

Poniższa tabela zawiera porównanie z obowiązującymi obecnie przepisami w odniesieniu do każdego warunku, który musi być spełniony w celu wydania pozwolenia na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego.

Warunki, które należy spełnić zgodnie z art. 145 RD	Ponowna ocena pozwolenia na korzystanie z procedury zgłoszenia uproszczonego
Art. 145 ust. 1 lit. a) RD, który bezpośrednio dotyczy art. 39 lit. a) kodeksu i art. 24 RW: brak poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym brak skazania za poważne przestępstwo karne związane z działalnością gospodarczą wnioskodawcy.	Kryterium nieobjęte w pełni art. 14h RWKC
Art. 145 ust. 1 lit. b) RD: w stosownych przypadkach wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń przyznanych zgodnie ze środkami polityki handlowej lub związanych z handlem produktami rolnymi.	Warunek ten odpowiada warunkowi określonemu w art. 14i lit. e) RWKC
Art. 145 ust. 1 lit. c) RD: wnioskodawca zapewnia, że odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, oraz ustanawia procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności.	Warunek ten odpowiada warunkowi określonemu w art. 14i lit. g) RWKC
Art. 145 ust. 1 lit. d) RD: w stosownych przypadkach wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń na przywóz i pozwoleń na wywóz związanych z zakazami lub ograniczeniami, w tym środki mające na celu rozróżnianie towarów objętych zakazami lub ograniczeniami od innych towarów oraz zapewnienie przestrzegania	Warunek zawarty w art. 14k lit. d) RWKC, obecnie objęty audytem jedynie w przypadku wniosków dotyczących AEO w zakresie bezpieczeństwa i ochrony (i pełnego statusu AEO). Ocena jest zatem wymagana, jeżeli wnioskodawca nie posiada jeszcze statusu

takich zakazów i ograniczeń.	AEOF.
------------------------------	-------

Zasadniczo kryteria poddane już ocenie w związku z ponowną oceną AEO nie będą ponownie sprawdzane, chyba że przedsiębiorca wprowadził zmiany, tj. nowy system informatyczny, lub uruchamia nowy proces, tj. nowe procedury lub operacje. W takiej sytuacji znowu może zostać przeprowadzona ponowna ocena AEO.

Uwaga: jeżeli AEOC – upoważniony zgodnie z WKC – jest również posiadaczem pozwolenia na stosowanie procedury zgłoszenia uproszczonego wydanego zgodnie z WKC, zaleca się, aby organy celne skoordynowały swoje działania w zakresie ponownej oceny w celu uniknięcia podwójnego sprawdzania. Posiadacz pozwolenia powinien zostać odpowiednio poinformowany. W każdym razie sprawozdania końcowe i informacje przekazywane wnioskodawcy powinny być odrębne, ponieważ odnoszą się do dwóch różnych procesów decyzyjnych.

3.2.3. Aspekty monitorowania i kontroli

Przed ponowną oceną w przypadku obowiązujących obecnie pozwoleń nie ma zmiany w kontekście monitorowania. Istnieje możliwość zastosowania planu kontroli, nie jest to jednak wymagane.

Po ponownej ocenie do ponownie ocenionych pozwoleń zastosowanie ma pkt 2.1.6.

3.3. Obowiązujące obecnie pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu

3.3.1. Jak należy rozumieć pozwolenie na korzystanie z procedury w miejscu w dniu 1 maja 2016 r.?

Pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu są weryfikowane zgodnie z tytułem IX art. 250 RD i mogą zostać przekształcone w następujące rodzaje pozwoleń (zob. załącznik 90 do RD):

Pozwolenia na korzystanie z „procedury w miejscu” (art. 76 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, art. 253 do 253g, art. 263 do 267, art. 272 do 274, art. 276 do 278 i art. 283 do 287 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93)	Pozwolenia na „wpis do rejestru zgłaszającego” (art. 182 kodeksu, art. 150 i art. 233 do 236 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447) lub pozwolenie na korzystanie ze „zgłoszenia uproszczonego; lub miejsca wyznaczonego lub uznanego (art. 139 kodeksu).
---	--

Wyboru należy dokonać zgodnie z obowiązującą procedurą stosowaną w zakresie pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu.

Uwaga: pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego oraz na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego mogą, ale nie muszą być łączone z uznanymi miejscami.

W jaki sposób odczytywać następujące pozwolenia?

a) Procedurę w miejscu w zakresie przywozu/wywozu, w przypadku której zgłoszenie standardowe lub zgłoszenie uproszczone zostaje złożone w momencie odprawy towarów (art. 266 ust. 3 RWKC) ➔ można rozumieć jako procedurę standardową lub pozwolenie na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego z przedstawieniem towarów w uznanym miejscu zgodnie z art. 5 pkt 33 UKC.

Uwaga: *miejsce uznane musi zostać ponownie ocenione przed dniem 1 maja 2019 r.*

Uznanie miejsc innych niż urzędy celne na potrzeby przedstawienia towarów nadal będzie ważne na czas nieokreślony do czasu ponownej oceny, która będzie miała miejsce najpóźniej w dniu 1 maja 2019 r.

b) Procedurę w miejscu w przypadku przywozu obejmującą złożenie powiadomienia o przybyciu i dokonanie wpisu do rejestru zgłaszającego w momencie odprawy towarów (art. 266 ust. 1 RWKC) ➔ można rozumieć jako wpis do rejestru zgłaszającego w uznanym lub wyznaczonym miejscu stanowiący element pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego w połączeniu z przedstawieniem towarów.

Uwaga: *pozwolenie musi zostać ponownie ocenione przed dniem 1 maja 2019 r.*

c) Procedurę w miejscu w przypadku przywozu wraz ze zwolnieniem z obowiązku powiadomienia (art. 266 ust. 2 lit. b) RWKC) ➔ można rozumieć jako wpis do rejestru zgłaszającego w uznanym lub wyznaczonym miejscu stanowiący element pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego w połączeniu ze zwolnieniem z obowiązku przedstawienia towarów.

Uwaga: *pozwolenie i zwolnienie z obowiązku przedstawienia towarów należy ponownie ocenić przed majem 2019 r. zgodnie z nowymi kryteriami określonymi w art. 182 ust. 3 UKC. Przed ponowną oceną posiadacze pozwoleń nie muszą mieć statusu AEOC.*

d) Procedurę w miejscu w zakresie wywozu, w przypadku której zgłoszenie standardowe lub zgłoszenie uproszczone zostaje złożone w momencie odprawy towarów (art. 285 RWKC) ➔ można rozumieć jako wpis do rejestru zgłaszającego (art. 21 PRD) stosowany w połączeniu ze zgłoszeniem standardowym/uproszczonym w odniesieniu do wszystkich rodzajów towarów objętych pozwoleniami na korzystanie z procedury w miejscu w połączeniu z przedstawieniem towarów w uznanym lub wyznaczonym miejscu.

Uwaga: *warunki określone w art. 150 ust. 4 i 5 RD nie muszą zostać spełnione do czasu ponownej oceny tego rodzaju pozwoleń, gdyż zachodzi faktyczna wymiana komunikatów systemu kontroli eksportu (związana z możliwością określoną w art. 21 PRD). W przypadku procedury w miejscu rozumianej jako wpis do rejestru zgłaszającego nadal można stosować zgłoszenie standardowe do czasu ponownej oceny.*

e) Procedurę w miejscu w przypadku wywozu obejmującą złożenie powiadomienia o wyprowadzeniu towarów (art. 285a RWKC) ➔ można rozumieć jako wpis do rejestru zgłaszającego w połączeniu z przedstawieniem towarów u przedsiębiorcy.

Uwaga: *pozwolenie musi zostać ponownie ocenione przed majem 2019 r. Powiadomienie może mieć formę pełnego zgłoszenia zgodnie z art. 21 PRD.*

3.3.2. Szczególne uzasadnienia biznesowe poczynwszy od dnia 1 maja 2016 r.

a) Co to są wyznaczone miejsca wykorzystywane w ramach uproszczeń?

Miejsca wyznaczone przez organy celne to miejsca o takim charakterze ustanowione według uznania organów celnych.

b) Co to są uznane miejsca wykorzystywane w ramach uproszczeń?

Uznanymi miejscami mogą być obiekty czasowego składowania lub dowolne uznane miejsca określone na szczeblu krajowym.

We wniosku dotyczącym konkretnego uproszczenia przedsiębiorstwo musi wskazać lokalizacje, w których towary znajdują się w czasie objęcia ich procedurą celną. Wydanie pozwoleń na korzystanie z uproszczeń oznacza jednocześnie uznanie takich lokalizacji.

c) Jak postępować w przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego połączonego z powiadomieniem o przybyciu, które zostało złożone w formie papierowej lub nie zostało zharmonizowane, przewidzianym w art. 266 ust. 1 RWKC?

Należy zauważyć, że powiadomienie określone w art. 266 ust. 1 lit. a) RWKC w ramach procedury w miejscu i powiadomienie o przedstawieniu w ramach wpisu do rejestru zgłaszającego są podobne, gdyż po przedstawieniu przez posiadacza pozwolenia takiego powiadomienia organom celnym towary można zwolnić do odpowiedniej procedury celnej w określonym terminie. Ponadto oba rodzaje powiadomień mają podobne znaczenie, jeżeli chodzi o zamknięcie poprzedniej procedury i analizę ryzyka na podstawie transakcji.

Do czasu aktualizacji systemów powiadomienie przewidziane w art. 266 ust. 1 można przyjmować jako powiadomienie o przedstawieniu.

W związku z tym w okresie przejściowym obowiązujące obecnie powiadomienia można utrzymać do czasu odpowiedniej aktualizacji krajowego systemu przywozu i AES (art. 21 ust. 1 PRD).

Uwaga: dotyczy to również nowych wniosków pozytywnie rozpatrzonych po dniu 1 maja 2016 r. w okresie przejściowym w zakresie systemów teleinformatycznych.

d) Jak postępować w przypadku pozwoleń na korzystanie z procedury w miejscu wydanych bezpośrednim przedstawicielom, którzy nie będą spełniali warunków posiadania statusu posiadacza pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego?

Obowiązujące obecnie pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu rozumiane jako pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego od dnia 1 maja 2016 r. mogą nadal obowiązywać aż do ich ponownej oceny. W związku z tym bezpośredni przedstawiciele, którzy obecnie są posiadaczami pozwoleń na korzystanie z procedury w miejscu, nadal mogą korzystać z posiadanych pozwoleń do czasu ich ponownej oceny.

Uwaga: zidentyfikowano jedno uzasadnienie biznesowe, które polega na tym, że przedsiębiorstwo posiada oddział zajmujący się kwestiami celnymi w imieniu wszystkich oddziałów. Oddział ten występuje w charakterze bezpośredniego przedstawiciela, który wymienia informacje zawarte w rejestrze reprezentowanych oddziałów lub ma bezpośredni dostęp do takiego rejestru. Dane muszą być dostępne w momencie zwolnienia towarów w siedzibie zgłaszającego i posiadacza pozwolenia reprezentującego zgłaszającego.

e) Czy w odniesieniu do każdego pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego należy ustalić indywidualny plan kontroli?

Plan kontroli stanowi nowy wymóg uzupełniający warunki dotyczące wpisu do rejestru zgłaszającego (art. 233 RW). Plan kontroli jest ustalany na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej po raz pierwszy podczas audytu wstępnego i realizowany przez organy celne w celu nadzorowania i monitorowania już wydanego pozwolenia. Można zatem uznać, że stanowi on praktyczny element etapu wydania pozwolenia i powinien być sporządzany wyłącznie w odniesieniu do ponownie ocenionych pozwoleń.

W okresie przejściowym organy celne muszą mieć jednak możliwość prowadzenia skutecznych kontroli celnych w stosunku do przedsiębiorców korzystających z pozwoleń, które nie zostały ponownie ocenione, i dokonywania wszelkich niezbędnych ustaleń w tym celu.

Uwaga: nowe pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego wymagają planu kontroli.

f) Jak postępować w przypadku obecnie obowiązującej procedury w miejscu, jeżeli złożone zostały wywozowe zgłoszenia celne?

Warunki określone w art. 150 ust. 4 RD wynikają z faktu, że powiadomienie o przedstawieniu nie może uruchomić komunikatów systemu kontroli eksportu. Warunki te mają zostać sprawdzone w ramach ponownej oceny, a nie w dniu 1 maja 2016 r. W związku z tym w przypadku wywozu / powrotnego wywozu można stosować wpis do rejestru zgłaszającego, szczególnie że przewidziano do tego celu środek przejściowy.

W okresie przejściowym organy celne mogą zezwolić zgłaszającemu do daty aktualizacji systemów eksportu na złożenie wywozowego zgłoszenia celnego, w tym zgłoszenia uproszczonego (jak określono wcześniej w art. 285 ust. 2 RWKC), zamiast powiadomienia o przedstawieniu (zob. art. 21 ust. 2 PRD) w ramach wpisu do rejestru zgłaszającego.

To samo rozumowanie dotyczy wywozu wyrobów akcyzowych (art. 150 ust. 5 RD): w okresie przejściowym nie stosuje się ogólnego wyłączenia wyrobów akcyzowych, dopóki zgłaszający składa zgłoszenie standardowe lub uproszczone przy wywozie, zamiast powiadomienia o przedstawieniu w ramach wpisu do rejestru zgłaszającego, jak przewidziano w art. 21 ust. 2 PRD.

Tego rodzaju wyłączenie będzie jednak stosowane wobec ponownie ocenionych i nowych pozwoleń od momentu aktualizacji systemów wywozu.

g) Jak postępować w przypadku pozwoleń na korzystanie z procedury w miejscu rozumianej jako „wpis do rejestru zgłaszającego” oraz kodów procedur „42” i „63”?

Przedmiotowe procedury celne są prawnie wyłączone z wpisu do rejestru zgłaszającego (art. 150 ust. 3 RD), gdyż wymagają one przedstawienia organom celnym przed zwolnieniem towarów bardziej szczegółowych informacji nieobjętych wymogami dotyczącymi danych w odniesieniu do powiadomienia o przedstawieniu, określonymi w załączniku B do RD/RW.

W art. 21 ust. 1 PRD przewiduje się jednak, że w celu złożenia tego rodzaju powiadomienia można korzystać ze środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych.

W związku z powyższym w okresie przejściowym od dnia 1 maja 2016 r. do czasu aktualizacji krajowych systemów przywozu to do państwa członkowskiego należy podjęcie decyzji w kwestii, czy powiadomienie może zawierać odpowiednie elementy danych do celów objęcia towarów odpowiednimi systemami lub czy może ono być uzupełnione tego rodzaju elementami danych. Jeżeli szczegółowe informacje nie zostaną przedstawione organom celnym przed zwolnieniem towarów wraz z powiadomieniem o przedstawieniu, procedury te muszą zostać wyłączone.

Uwaga: w przypadku ponownie ocenionych i nowych pozwoleń na wpis do rejestru zgłaszającego należy wykluczyć odnośne systemy po zakończeniu okresu przejściowego.

h) Jak postępować w przypadkach zastosowania INF (art. 150 ust. 6)?

Przypadki zastosowania INF, w których organy celne w różnych państwach członkowskich muszą wymieniać informacje, są wyłączone z wpisu do rejestru zgłaszającego, chyba że organy celne uzgodnią korzystanie z innych środków elektronicznej wymiany informacji (jak określono w art. 176 ust. 1 lit. a) RD).

Ponadto w okresie przejściowym od dnia 1 maja 2016 r. do czasu aktualizacji systemów krajowych organy celne podejmą decyzję w kwestii, czy możliwe jest prawidłowe uruchomienie INF.

Na przykład przy wywozie w okresie przejściowym w przypadku złożenia zgłoszenia standardowego lub uproszczonego w kontekście wpisu do rejestru zgłaszającego problem nie występuje. INF można uruchomić podobnie jak w przypadku procedury standardowej.

Przykład: o ile objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego w ramach wpisu do rejestru zgłaszającego można wyłączyć, to nie można wyłączyć objęcia towarów procedurą uszlachetniania biernego.

Ponowna ocena pozwolenia

Wszystkie pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu, które zostaną przekształcone w pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego lub pozwolenia na korzystanie z miejsc uznanych po dniu 1 maja 2016 r., muszą zostać ponownie ocenione **przed dniem 1 maja 2019 r.**

W czasie ponownej oceny należy zweryfikować warunki dotyczące miejsc uznanych.

Uwaga: warunki dotyczące pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu wystawionego zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. c) WKC zostały uregulowane w następujących przepisach: art. 14h (z wyjątkiem ust. 1 lit. c)), art. 14i lit. d), e) i g) oraz art. 14j (por. art. 253c RWKC).

W nowym kodeksie zawierającym niektóre kryteria uzyskania statusu AEO podobne do tych określonych w WKC ponowna ocena pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu może mieć dwie skale oceny sprawdzania:

- ocena nowych kryteriów, których nie przewidziano w WKC;
- ponowna ocena kryteriów, które określono już w WKC i które zostały spełnione przez posiadacza pozwolenia na korzystanie z procedury zgłoszenia uproszczonego.

(a) W poniższej tabeli przedstawiono dla każdego warunku, który musi zostać spełniony, zakres ponownej oceny zalecany w odniesieniu do posiadacza pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu.

Ponowna ocena pozwoleń na korzystanie z procedury w miejscu – trzy możliwości:			
Przypadek nr 1:	Przypadek nr 2:	Przypadek nr 3:	
zgłoszenie standardowe w połączeniu z uznaniem miejsc do przedstawienia towarów organom celnym	pozwolenie na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego w połączeniu z uznaniem miejsc do przedstawienia towarów organom celnym	pozwolenie na wpis do rejestru zgłaszającego w połączeniu z uznaniem miejsc do przedstawienia towarów organom celnym	
		Warunki, które mają zostać spełnione (art. 150 RD)	Skale ponownej oceny
– Cofnięcie pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu (art. 28 kodeksu i art. 345 RW); – Brak konieczności posiadania pozwolenia w kodeksie; – Uznanie miejsc do przedstawienia towarów organom celnym	– Cofnięcie pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu (art. 28 i 345 kodeksu); – Nowe pozwolenie na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego Por. tabela w pkt 3.2 w odniesieniu do zgłoszenia uproszczonego; – Uznanie miejsc do przedstawienia towarów organom celnym	Artykuł 39 lit. a) kodeksu:	ocena aspektów: Warunki nie w pełni przewidziane w art. 14h RWKC
		Artykuł 39 lit. b) kodeksu:	ponowna ocena (kryterium odpowiadające kryterium przewidzianemu w art. 14i RWKC) Pełnej ocenie należy poddać wyłącznie warunki określone w art. 25 ust. 1 lit. b) i k) RW, jeżeli wnioskodawcę dotyczą przepisy w zakresie zakazów i ograniczeń i jeżeli nie posiadał on statusu AEOC na podstawie WKC

			(kryteria uwzględnione w art. 14k lit. d) RWKC).
		Artykuł 39 lit. d) kodeksu: w odniesieniu do pozwolenia, o którym mowa w art. 38 ust. 2 lit. a) [AEOC] – spełnienie praktycznych standardów w zakresie kompetencji lub kwalifikacji zawodowych bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością	Ocena: nowe kryterium

Zasadniczo, jeżeli przedsiębiorca posiada już status AEOC, kryteriów poddanych już ocenie w związku z ponowną oceną AEO nie należy ponownie sprawdzać, chyba że przedsiębiorca wprowadził zmiany, tj. nowy system informatyczny, lub uruchamia nowy proces, tj. nowe procedury lub operacje.

Uwaga: zaleca się, aby organy celne skoordynowały swoje działania w zakresie ponownej oceny pozwolenia AEO i uproszczenia w celu uniknięcia podwójnego sprawdzania. Posiadacz pozwolenia powinien zostać odpowiednio poinformowany. W każdym wypadku sprawozdania końcowe i informacje przekazywane wnioskodawcy powinny być odrębne, ponieważ odnoszą się do dwóch różnych procesów decyzyjnych.

Jeżeli nowy krajowy system przywozu zostanie zaktualizowany przed majem 2019 r., zaleca się ponowną ocenę wszystkich procedur w miejscu ważnych od dnia wdrożenia krajowego systemu przywozu w celu uniknięcia zarządzania obowiązującymi obecnie pozwoleniami za pomocą nowych systemów.

Jeżeli krajowy system przywozu zostanie zaktualizowany później niż w maju 2019 r., przepisy PRD będą miały odpowiednie zastosowanie od daty ponownej oceny do wdrożenia krajowego systemu przywozu.

Przykład: Krajowy system przywozu zostanie wdrożony w dniu 1 lutego 2019 r., a procedury w miejscu należy ocenić w styczniu 2019 r., a nawet wcześniej, ale nowe pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego będą stosowane od dnia 1 lutego 2019 r.

a) Dodatkowe informacje, które w razie konieczności należy zaktualizować podczas ponownej oceny

Poza ponowną oceną warunków przedstawionych powyżej należy zaktualizować – z udziałem przedsiębiorcy – inne udzielone wcześniej informacje:

w przypadku ponownej oceny pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu zgodnie z przypadkiem 2: zob. pkt 2.2;

w przypadku zgłoszeń uproszczonych: b) standardowa listę kontrolną (niewyczerpującą) do celów wizyt w ramach audytu wstępnego;

w przypadku ponownej oceny pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu zgodnie z przypadkiem 3: zob. pkt 2.3;

w przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego: b) standardową listę kontrolną (niewyczerpującą) do celów wizyt w ramach audytu wstępnego.

3.3.3. Aspekty monitorowania i kontroli

Przed dokonaniem ponownej oceny pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu rozumiane jako wpisy do rejestru zgłaszającego są monitorowane w taki sam sposób.

Po dokonaniu ponownej oceny pozwolenia plan kontroli staje się obowiązkowy.

Ponieważ wymogi dotyczące danych podawanych w powiadomieniach nie są podczas okresu przejściowego jednolite, państwa członkowskie mogą w dalszym ciągu stosować swoje praktyki wprowadzone przed dniem 1 maja 2016 r., tj. powinny dokonywać analizy ryzyka dotyczącej powiadomień z wykorzystaniem narzędzi informatycznych lub bez ich wykorzystania. Analizę ryzyka należy jednak przeprowadzać również w odniesieniu do zgłoszenia uzupełniającego.

W przypadku procedur wywozu lub powrotnego wywozu, jeżeli organy celne zezwolą na zastąpienie powiadomienia o przedstawieniu zgłoszeniem celnym, w tym zgłoszeniem uproszczonym, należy przeprowadzić analizę ryzyka z wykorzystaniem narzędzi informatycznych.

3.4. Istniejące pozwolenia w przypadku SASP

3.4.1. Jak należy rozumieć istniejące pozwolenia w przypadku SASP w dniu 1 maja 2016 r. według ich różnych rodzajów? (SASP ze zgłoszeniem uproszczonym, SASP z procedurą w miejscu i powiadomieniem, SASP z procedurą w miejscu i zwolnieniem z obowiązku powiadomienia)

SASP ważne w dniu 1 maja 2016 r. powinny pozostać ważne do odnośnych dat uruchomienia scentralizowanej odprawy dla importu i AES, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (art. 345 ust. 1 i 4 RW).

Istniejących SASP udziela się wraz z pozwoleniem na zgłoszenie uproszczone lub procedurę w miejscu (z powiadomieniem lub bez powiadomienia). Od dnia 1 maja 2016 r. każdy przypadek będzie interpretowany zgodnie z nową terminologią i możliwościami przewidzianymi w UKC.

Zaleca się, aby obecne pozwolenia rozumieć w następujący sposób (mimo możliwości zmiany obecnego SASP na inny wariant):

- *SASP ze zgłoszeniem uproszczonym należy rozumieć jako odprawę scentralizowaną ze zgłoszeniem uproszczonym;*
- *SASP z procedurą w miejscu i złożonym zgłoszeniem należy rozumieć jako odprawę scentralizowaną ze zgłoszeniem standardowym (lub zgłoszeniem uproszczonym);*
- *SASP z procedurą w miejscu i złożonym zgłoszeniem można rozumieć również jako odprawę scentralizowaną z przedstawieniem towaru w miejscu uznanym;*

- *SASP z procedurą w miejscu i powiadomieniem należy rozumieć jako odprawę scentralizowaną z wpisem do rejestru zgłaszającego i przedstawieniem towarów;*
- *SASP z procedurą w miejscu i bez powiadomienia należy rozumieć jako odprawę scentralizowaną z wpisem do rejestru zgłaszającego i zwolnieniem z obowiązku przedstawienia towarów.*

3.4.2. Przepisy proceduralne mające zastosowanie do każdej kombinacji: przedstawienie towarów, składanie zgłoszenia, wymiana informacji między organami celnymi.

Zob. pkt 2.4.7, aby zapoznać się z przepisami dotyczącymi wymiany informacji w okresie przejściowym: istniejące środki współpracy między państwami członkowskimi zaangażowanymi w SASP powinny pozostać bez zmian, dopóki są one zgodne z art. 179 UKC.

3.4.3. Ponowna ocena pozwolenia

SASP ważne w dniu 1 maja 2016 r. powinny pozostawać ważne do odpowiednich dat uruchomienia scentralizowanej odprawy dla importu i AES, o których mowa w załączniku do programu prac UKC, zgodnie z art. 345 ust. 4 RW. W związku z tym należy przeprowadzić ponowną ocenę przed wdrożeniem systemów informatycznych, a nawet jak najwcześniej, uwzględniając poniższe elementy.

Jeżeli wdrożenie systemu przewidziano na 2019 r., w obliczaniu okresu ponownej oceny należy uwzględnić terminy związane z etapem konsultacji, który ma miejsce przed udzieleniem pozwolenia na odprawę scentralizowaną: 90 dni (art. 229 RW), oraz wszelkie inne czasochłonne procedury związane z ponowną oceną warunków udzielenia pozwolenia na odprawę scentralizowaną, ale także warunków udzielenia pozwolenia na zgłoszenie uproszczone lub wpis do rejestru zgłaszającego, jeżeli są one połączone.

W związku z tym zaleca się, aby ponowna ocena rozpoczęła się znacznie wcześniej w celu zapewnienia pełnego wdrożenia w czasie uruchomienia systemów.

3.4.4. Aspekty monitorowania i kontroli

Plan kontroli odgrywa kluczową rolę w monitorowaniu bieżącego SASP i pozostanie głównym narzędziem organów celnych w celu zapewnienia właściwego poziomu współpracy między zaangażowanymi urzędami celnymi. W związku z tym organy celne powinny oprzeć plan kontroli na monitorowaniu warunków i obowiązków.

Organy celne nie są jednak ograniczone planem kontroli w zakresie przeprowadzania odpowiednich kontroli opartych na analizie ryzyka.

3.4.5. Spory

a) Spory między zaangażowanymi państwami członkowskimi

„Wszelkie spory wynikłe między zaangażowanymi państwami członkowskimi w związku z wdrożeniem lub stosowaniem niniejszego porozumienia lub wszelkich pozwoleń wchodzących w zakres jego stosowania będą rozwiązywane w miarę możliwości w drodze negocjacji. Państwa członkowskie uczestniczące w sporze mogą wybrać mediatora w celu rozwiązania sporu”.

Ta klauzula umożliwia administracjom celnym rozwiązywanie wszelkich kwestii lub problemów związanych ze stosowaniem itd. odprawy scentralizowanej w drodze rozmów i kompromisu. Służby Komisji stoją do dyspozycji w razie jakichkolwiek wniosków o mediację. W razie konieczności przedstawią one uwagi dotyczące wszelkich kwestii związanych z odpowiedzialnością finansową za wszelkie potencjalne straty tradycyjnych zasobów własnych.

b) Spory między posiadaczem pozwolenia na odprawę scentralizowaną a organami celnymi zaangażowanego państwa członkowskiego

Chociaż w ramach odprawy scentralizowanej nie istnieją żadne formalne procedury rozwiązywania sporów, przyjmuje się, że spór z administracją celną udzielającą pozwolenia wszczyna posiadacz pozwolenia na odprawę scentralizowaną. Rozwiązanie sporu należy do administracji celnej udzielającej pozwolenia. Decyzje dotyczące stosowania odprawy scentralizowanej są zasadniczo podejmowane przez administrację celną udzielającą pozwolenia. W takich przypadkach zastosowanie ma system odwoławczy państwa członkowskiego udzielającego pozwolenia.

c) Ograniczenie poziomów sporów

Ryzyko wystąpienia potencjalnych sporów w związku z pozwoleniem na odprawę scentralizowaną, zarówno między administracjami, jak i między posiadaczami pozwoleń a organami celnymi, może zostać znacznie ograniczone, jeżeli problemy zostaną identyfikowane i rozwiązane przed udzieleniem pozwolenia.

Należy podkreślić znaczenie przeprowadzenia dokładnego audytu wstępnego i procedury konsultacji.

Przygotowując się do zastosowania pozwolenia na odprawę scentralizowaną, i przed jego udzieleniem administracja celna udzielająca pozwolenia powinna przeprowadzić szeroko zakrojony przegląd procedur celnych, procesów i systemów komputerowych przedsiębiorcy, a także jego praktyk księgowych i sprawozdań oraz wszelkich wiążących informacji. W ramach tej kontroli należy zidentyfikować wszelkie potencjalne kwestie, które mogą być przedmiotem sporu, oraz umożliwić wszystkim zaangażowanym stronom uzgodnienie rozwiązań przed rozpoczęciem stosowania odprawy scentralizowanej.

3.4.6 Nieprawidłowości

a) Kontekst

Dzięki odprawie scentralizowanej przedsiębiorca może składać zgłoszenia celne i – w stosownych przypadkach – uiszczać należności celne w państwie członkowskim udzielającym pozwolenia, nawet jeżeli przemieszczanie towarów odbywa się w innym państwie członkowskim.

W razie wykrycia nieprawidłowości w związku z wywozem lub przywozem należy jednak gruntownie rozważyć, które państwo członkowskie jest właściwe do wyeliminowania nieprawidłowości.

Ponadto należy określić wewnętrzne obowiązki w ramach obowiązków celnych wewnątrz grupy przedsiębiorstw w drodze porozumienia zawartego między członkami grupy. Należy poinformować organy celne udzielające pozwolenia o podziale zakresu odpowiedzialności.

b) Przykład nieprawidłowości, które mogą mieć konsekwencje finansowe, związanych z pozwoleniem

Z nieprawidłowością musi uporać się państwo członkowskie właściwe do udzielenia pozwolenia.

Państwo członkowskie, w którym stosuje się postanowienia zawarte w pozwoleniu, musi wyeliminować nieprawidłowości związane z niestosowaniem się do tych postanowień (np. w zakresie księgowości, warunków składowania, przetwarzania towarów).

c) Przykład nieprawidłowości, które mogą mieć konsekwencje finansowe, związanych ze zgłoszeniami w celu objęcia procedurą lub zamknięcia procedury

Państwo członkowskie, w którym złożono zgłoszenie, musi wyeliminować nieprawidłowość zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie członkowskim.

d) Przykład nieprawidłowości dotyczących charakteru lub ilości składowanych towarów

Kwestie niezgodnego z przepisami usuwania lub zastępowania towarów należy rozwiązywać zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym nieprawidłowość wystąpiła.

e) Przykład nieprawidłowości, które występują, gdy towary objęte porozumieniem są zgłaszane do dopuszczenia do obrotu

Nieprawidłowości (błędy rzeczowe) związane ze zgłoszeniem celnym (np. elementy, które nie zgadzają się z rejestrami przedsiębiorstwa) należy rozwiązywać zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim, które udzieliło pozwolenia i w którym złożono zgłoszenie celne.

Uwaga: nieprawidłowości opisane powyżej mają związek z kwestiami finansowymi, ale można wykryć również inne rodzaje nieprawidłowości³.

³ - Przykład nieprawidłowości, które występują w przypadku przemytu towarów objętych zakazami / ograniczeniami lub nielegalnego wprowadzania towarów do UE: jeżeli nieprawidłowości dotyczą towarów objętych zakazami lub ograniczeniami lub jeżeli powstaje dług celny, państwo członkowskie, w którym wystąpiło nielegalne wprowadzenie lub co do którego uważa się, że wystąpiło w nim nielegalne wprowadzenie, powinno zobowiązać się do przeprowadzenia wszelkich dochodzeń i postępowań karnych. W takich przypadkach wszelkie spory należy kierować do tego państwa członkowskiego oraz należy stosować jego procedurę odwoławczą.

- Przykład postępowania o naruszenie, karnego lub cywilnego (kary administracyjne), nie zawsze podlega powyższym zasadom. Takie postępowanie należy zawsze przeprowadzać zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. prawem krajowym.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I⁴

ZALECENIA DOTYCZĄCE KOSZTÓW POBORU I MOŻLIWE SCENARIUSZE PODZIAŁU KOSZTÓW POBORU

Zalecenia dotyczące miesięcznego podziału tradycyjnych zasobów własnych

Przedsiębiorstwo		Data rozliczenia w dokumentacji księgowej	Należności celne przywozowe	Zwrot środków	Należności celne przywozowe	Ogółem	Koszty poboru	Płatne najpóźniej do
Nazwa	Numer pozwolenia		Kwota X	Sygnatura sprawy	Kwota Y	Kwota X - Y	50 % (z 25 %)	
Ogółem		0,00	0,00		0,00	0,00	0,00	

Państwo członkowskie udzielające pozwolenia

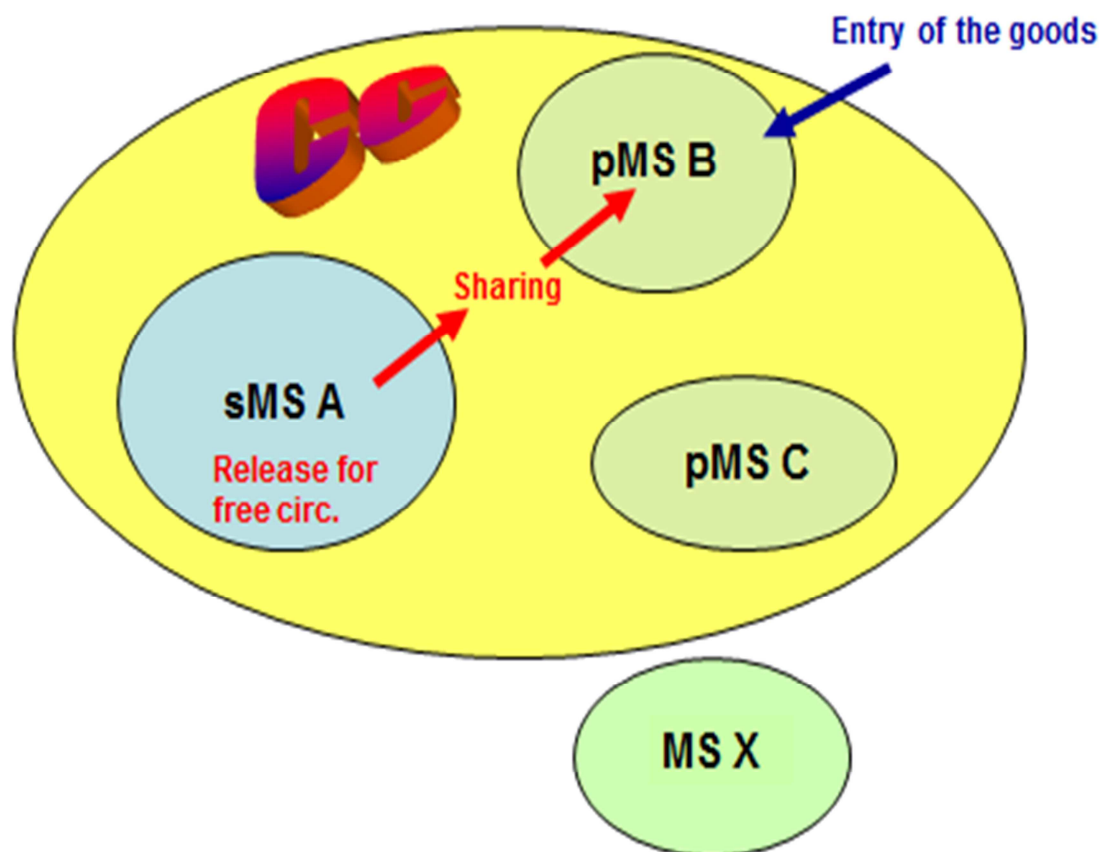
Nadawca: *Organy celne
adres właściwy
ekspert
e-mail:
faks:*

Uczestniczące państwo członkowskie

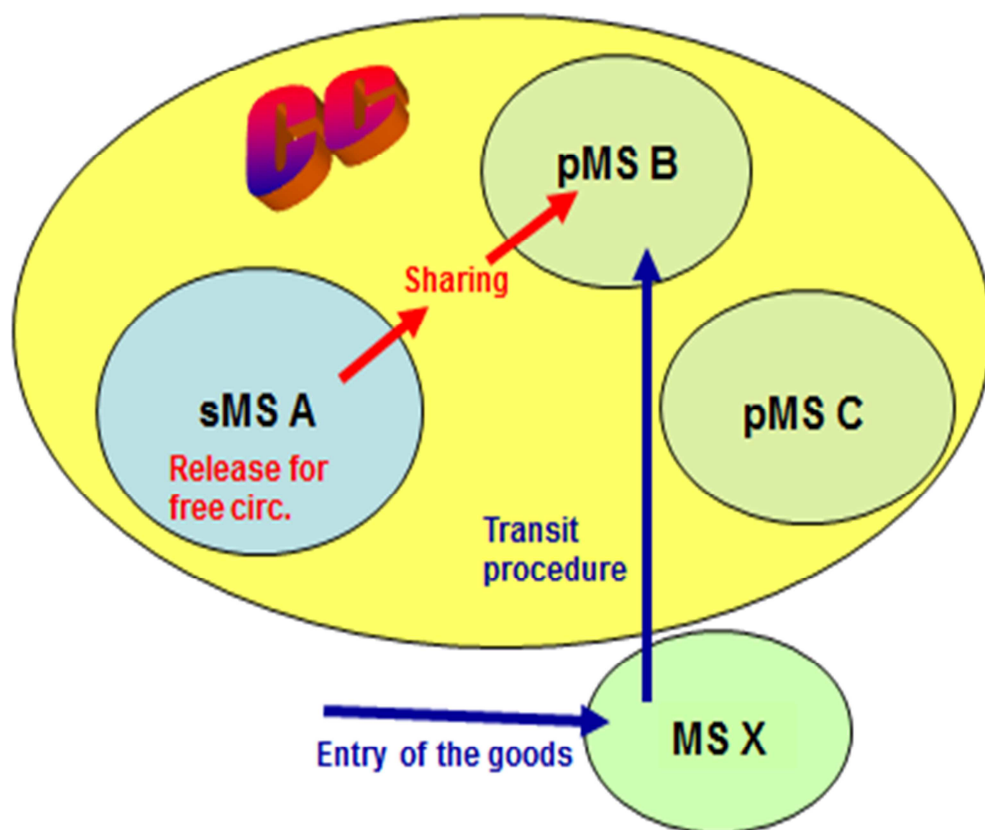
Adresat: *Organy celne
adres właściwy
ekspert
e-mail:*

Rachunek bankowy:
Kod BIC:
Numer IBAN:

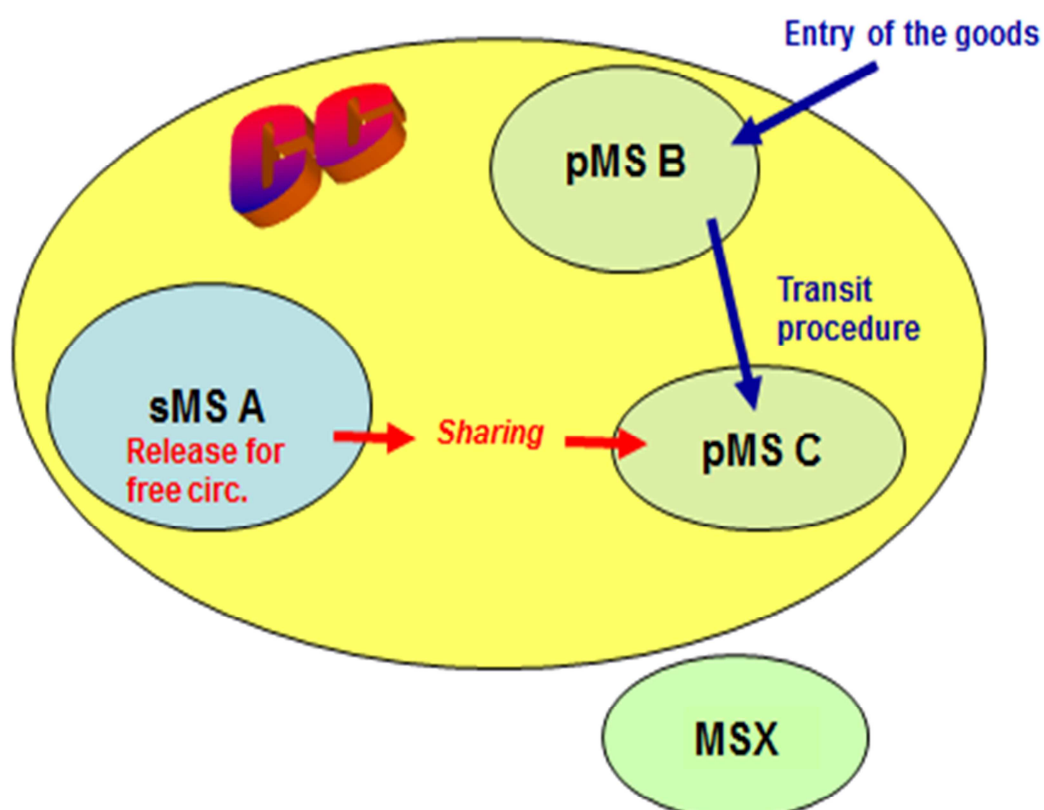
⁴ Przedmiotowe załączniki pochodzą z wytycznych w sprawie procedury uproszczonej / SASP i muszą być rozumiane w kontekście UKC.

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry and of consumption of the goods and where the goods are when they are released for free circulation. As the release of the goods for free circulation takes place in pMSB, the collection costs are to be shared between supervising MS A and pMS B

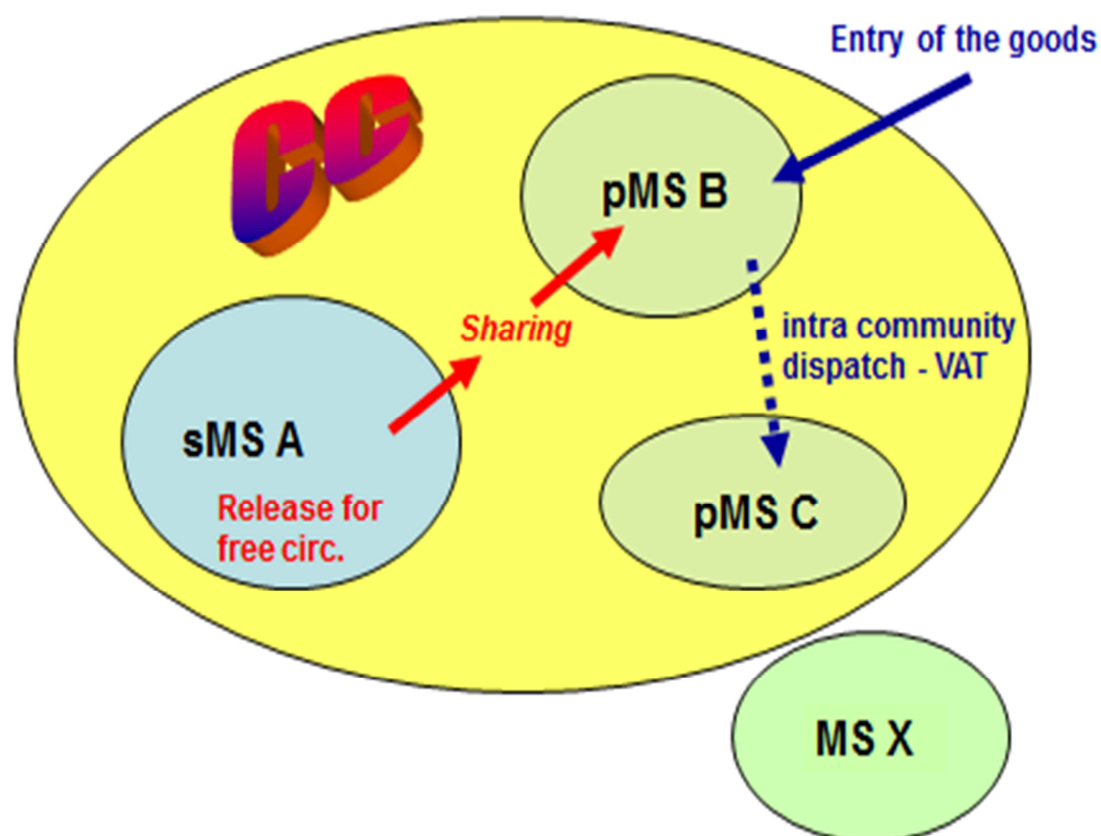

The supervising MS A is the MS of import; the non participant MS X is the MS of entry ; the participant MS B is the MS of consumption and where the goods are located when they are released for free circulation.
As the release of the goods for free circulation takes place in pMSB, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS B

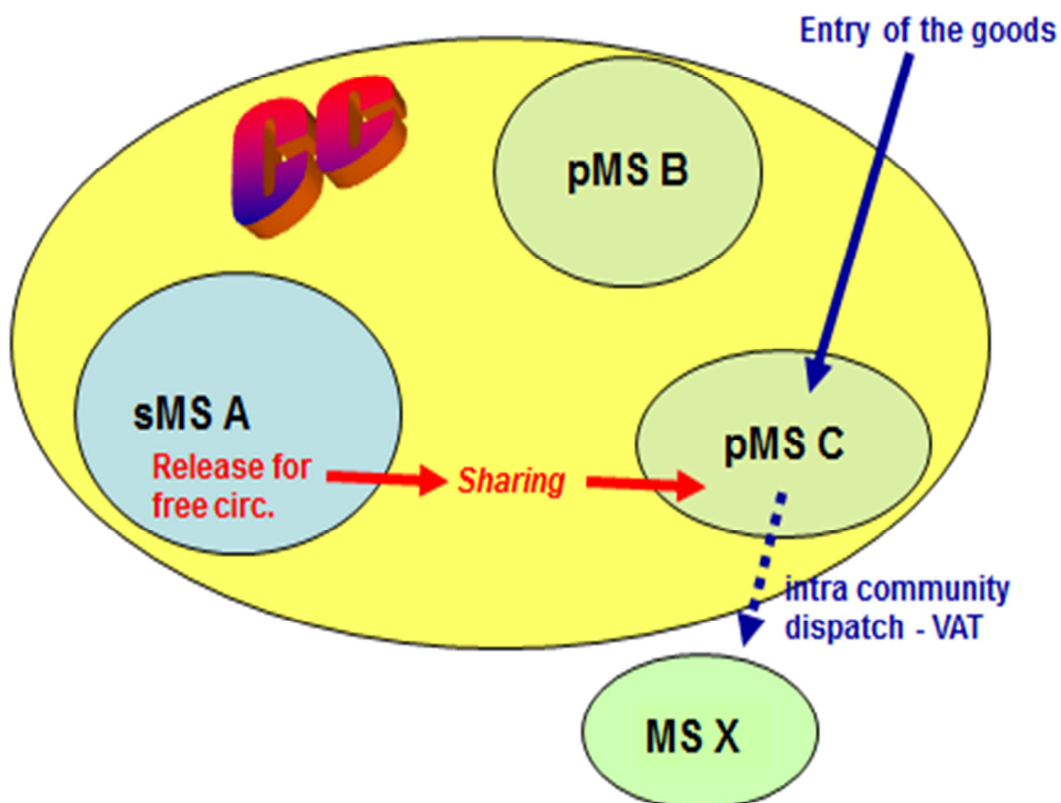

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry, the participating MS C is the MS of consumption where the goods are located where they are released for free circulation.

As the release of the goods for free circulation takes place in pMS C, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMSC

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry and where the goods are located when they are released for free circulation, the participating MS C is the MS of consumption of the goods.
 As the release of the goods for free circulation takes place in pMS A, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS B

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS C is the MS of entry and where the goods are located when they are released for import; the non participating MS X is the MS of consumption of the goods.

As the release of goods for free circulation takes place in MS C, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS C

ZAŁĄCZNIK II

- PODSTAWOWE WYMAGANIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH W ZAKRESIE VAT OD PRZYWOZU ORAZ WYMAGANIA STATYSTYCZNE

Deklaracje VAT i deklaracje statystyczne w ramach ustaleń dotyczących SASP/Odprawy Scentralizowanej⁵		
Państwo członkowskie	Składanie deklaracji VAT od przywozu w ramach SASP	Składanie deklaracji statystycznych w ramach SASP
Belgia	Jako wydające państwo członkowskie Przed udzieleniem pozwolenia przedsiębiorstwo, które wnioskuje o SASP, musi przestrzegać zasad i przepisów dotyczących sprawozdawczości i płatności VAT w każdym uczestniczącym państwie członkowskim. Jeżeli towary w momencie dopuszczenia do obrotu znajdują się w Belgii, formalności związane z podatkiem muszą być spełnione jednocześnie. Jeżeli towary w momencie dopuszczenia do obrotu znajdują się w innym państwie członkowskim, formalności związane z podatkiem VAT są należne w tym innym państwie członkowskim. Niezbędne porozumienia muszą zostać zawarte przed udzieleniem pozwolenia.	Jako wydające państwo członkowskie Trwają dyskusje nad możliwymi rozwiązaniami na szczeblu krajowym.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Jeżeli chodzi o fizyczny przywóz towarów do Belgii z wykorzystaniem SASP udzielonego przez inne państwo członkowskie, w Belgii pobierany jest VAT. W Belgii należy złożyć oddzielne zgłoszenie celne, aby zapłacić belgijski VAT od przywozu. Belgijski VAT należy płacić pod belgijskim	Jako uczestniczące państwo członkowskie Trwają dyskusje nad możliwymi rozwiązaniami na szczeblu krajowym.

⁵ Na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu z 2010 r. oraz zaktualizowane.

	numerem VAT. Istnieje obowiązek korzystania z odroczenia rozliczenia.	
Francja	Jako wydające państwo członkowskie Jeżeli towary przybywają do Francji i są przeznaczone na rynek francuski, należy zapłacić VAT francuskim organom celnym zgodnie z art. 1695 powszechnego kodeksu podatkowego. Zdarzenie podatkowe ma miejsce i VAT zostaje nałożony na przywóz w tym samym czasie co należności celne, tj. w chwili przywozu towarów. Jeżeli towary przybywają do innego państwa członkowskiego, a Francja jest państwem członkowskim miejsca przeznaczenia (tj. zastosowanie ma procedura celna nr 42), VAT jest należny we Francji i należy go zapłacić francuskim organom podatkowym. Jeżeli towary przybywają do państwa członkowskiego uczestniczącego w odprawie scentralizowanej i państwo to jest państwem miejsca przeznaczenia, VAT należy zapłacić w tym uczestniczącym państwie członkowskim. Francuski system informatyczny Delta oferuje przedsiębiorcom dwie możliwości: – przedsiębiorca otrzymuje pozwolenie na złożenie zgłoszeń uproszczonych (art. 166 UKC): zgłoszenia dokonuje się w dwóch etapach. Przedsiębiorca wysyła zgłoszenie uproszczone oraz – na końcu okresu rozliczeniowego (zwykle jeden miesiąc) – zgłoszenie uzupełniające odpowiadające temu okresowi rozliczeniowemu. VAT jest rozliczany przy zgłoszeniu uzupełniającym; – przedsiębiorca stosuje zgłoszenie standardowe: nie ma konieczności składania zgłoszenia uzupełniającego. VAT jest rozliczany przy każdym zgłoszeniu. W związku z tym w przypadku, w którym Francja jest wydającym państwem członkowskim, należności celne i VAT są rozliczane przy dokumencie SAD lub przy	Jako wydające państwo członkowskie Jeżeli chodzi o statystyki, dane statystyczne są również przesyłane z systemu Delta do francuskiej bazy danych statystycznych. Przepływy towarów związane z uczestniczącymi państwami członkowskimi są określane poprzez specjalny zapis w polu 44 dokumentu SAD, dzięki czemu można wyłączyć te przepływy z krajowych danych statystycznych i określić państwo członkowskie, w którym towary fizycznie się znajdują w momencie ich zwolnienia do procedury celnej. Zastosowanie specjalnego zapisu jest rozwiązaniem tymczasowym, ponieważ system informatyczny Delta powinien umożliwiać przedsiębiorcom uzupełnianie dwóch nowych pól: 15a i 17a (państwo członkowskie przeznaczenia i państwo członkowskie rzeczywistego wywozu).

	zgłoszeniu uzupełniającym zgodnie z rodzajem zgłoszeń wybranym przed przedsiębiorcą tylko wówczas, gdy towary przybywają do Francji. Jeżeli towary przybywają do uczestniczącego państwa członkowskiego, w polu 44 należy zawrzeć szczególne zapisy (CANA 1025 i CANA 1026) w celu rezygnacji z obliczania VAT od przywozu, aby mieć pewność, że Francja nie pobierze VAT od przywozu w imieniu tego uczestniczącego państwa członkowskiego. W przypadku tych towarów oblicza się jedynie należności celne, które należy zapłacić francuskim organom celnym. Francuski kontrolny urząd celny może co miesiąc przekazywać kopie uzupełniających zgłoszeń celnych uczestniczącemu urzędowi celnemu państwa członkowskiego, które jest zaangażowane w odprawę scentralizowaną. Uczestniczące państwo członkowskie może wykorzystać takie zgłoszenie uzupełniające do sprawdzenia podstawy obliczenia VAT od przywozu.	
	Jako uczestniczące państwo członkowskie W przypadku odprawy scentralizowanej istnieje rozróżnienie między poborem należności celnych, którego dokonuje państwo członkowskie udzielające pozwolenia, a płatnością VAT od przywozu, za którą odpowiada każde uczestniczące państwo członkowskie. Posiadacz pozwolenia musi złożyć uzupełniającą deklarację VAT do francuskiego uczestniczącego urzędu celnego i zapłacić VAT od wszystkich przywozów dokonanych w danym miesiącu we Francji. Należy złożyć po jednym zgłoszeniu uzupełniającym do każdego urzędu celnego uczestniczącego w procedurze. Możliwe jest jednak scentralizowanie płatności VAT na szczeblu krajowym w jednym z francuskich uczestniczących urzędów celnych, jeżeli w odprawę scentralizowaną zaangażowane są co najmniej dwa francuskie uczestniczące urzędy celne. Państwo członkowskie udzielające pozwolenia powinno co miesiąc wysyłać kopie	Jako uczestniczące państwo członkowskie Do celów statystycznych Francja, jako uczestniczące państwo członkowskie, żąda od przedsiębiorstw, które uzyskały pozwolenie, przesyłania plików elektronicznych co miesiąc, w tym wszystkich wymaganych danych z dokumentu SAD, dotyczących towarów, które fizycznie zostały wprowadzone do Francji w danym miesiącu.

	uzupełniających zgłoszeń celnych do francuskich uczestniczących urzędów celnych, aby umożliwić porównanie danych.	
Zjednoczone Królestwo	VAT/statystyka: Standardowa metoda poboru Istniejącym systemem sprawozdawczości do celów procedur uproszczonych w Zjednoczonym Królestwie jest system uproszczonych frachtowych procedur celnych (Customs Freight Simplified Procedures, CFSP). CFSP jest dwuetapową metodą składania zgłoszeń elektronicznych. Umożliwia przedsiębiorcom korzystanie z rozmaitych procedur, które można stosować oddzielnie lub łącznie, aby w najwyższym stopniu zaspokoić potrzeby przedsiębiorcy. Przedsiębiorca może wybrać stosowanie procedury zgłoszenia uproszczonego, procedury w miejscu lub obu. W obu przypadkach zgłoszenie przywozowe składa się w dwóch etapach. Wstępny komunikat zapewnia organom celnym minimalną ilość danych, dzięki którym można zwolnić towary. Komunikat ten można przekazać w formie uproszczonego zgłoszenia granicznego (SFD), które jest składane do organów celnych na granicy (uproszczone zgłoszenie celne) lub rejestrowane w rejestrze handlowym podmiotu gospodarczego (procedura w miejscu). Po wysłaniu zgłoszenia uproszczonego wysyła się elektroniczny dokument SAD, który zawiera pełne dane podatkowe i statystyczne. To zgłoszenie uzupełniające należy złożyć do końca czwartego dnia roboczego po „zakończeniu okresu sprawozdawczego”, w którym zaakceptowano zgłoszenie uproszczone. W centralnym komputerowym systemie celnym Zjednoczonego Królestwa CHIEF oblicza się następnie należności celne i należny VAT, po czym pobiera się płatność za pośrednictwem mechanizmu odroczenia płatności należności celnych. Dane statystyczne są również przekazywane z CHIEF do bazy danych statystycznych Zjednoczonego Królestwa.	
	VAT/statystyka: Jako wydające państwo członkowskie Przedsiębiorca składa dokumenty SAD w Zjednoczonym Królestwie zarówno w odniesieniu do przywozów do Zjednoczonego Królestwa, jak i do przywozów do innych państw członkowskich. W przypadku towarów przywożonych do Zjednoczonego Królestwa VAT od przywozu i dane statystyczne pobiera się w sposób standardowy. W przypadku przywozu towarów, które fizycznie znajdują się w innym państwie członkowskim, przedsiębiorca będzie musiał wpisać również kod alfa ISO państwa w polu 30, kod metody płatności w polu 47, aby nie płacić należnego VAT od przywozu, oraz kod w polu 44, aby określić państwo członkowskie, w którym zgodnie ze zgłoszeniem celnym znajdują się towary. Mając te informacje, Zjednoczone Królestwo nie pobiera VAT od przywozu i informacji statystycznych, które dotyczą uczestniczącego państwa członkowskiego. Przedsiębiorcy mogą składać zagregowaną deklarację co miesiąc albo oddzielne deklaracje w ciągu miesiąca.	
	VAT/statystyka: Jako uczestniczące państwo członkowskie Zjednoczone Królestwo zdecydowało się stosować swój elektroniczny system sprawozdawczości w zakresie procedur uproszczonych jako podstawę dla	

	przedsiębiorców do składania sprawozdań ze swojego VAT od przywozu i danych statystycznych. Przedsiębiorcy mogą składać jedną zagregowaną deklarację co miesiąc albo większą liczbę oddzielnych deklaracji w ciągu miesiąca. Przedsiębiorca składa ważne uzupełniające deklaracje VAT i deklaracje statystyczne do organów celnych Zjednoczonego Królestwa i dopilnowuje, by wszystkie komunikaty, których nie udało się wysłać, zostały zrealizowane, poprawione i ponownie złożone do czwartego dnia roboczego miesiąca następującego po powstaniu obowiązku podatkowego lub po dacie podstawowej, tj. dacie przyjęcia uproszczonego zgłoszenia granicznego lub opatrzonego datą i czasem wpisu do lokalnego rejestru odpraw. Zgłoszenie uzupełniające należy złożyć w formacie standardowego zgłoszenia elektronicznego w zakresie procedur uproszczonych Zjednoczonego Królestwa, ale w polu 47 należy wpisać kod metody płatności, aby uniknąć zapłacenia należności celnych, ponieważ zostaną one zapłacone w państwie członkowskim udzielającym pozwolenia, zaś w polu 44 należy wpisać kod w celu określenia państwa członkowskiego, w którym udziela się SASP. Dzięki temu można prawidłowo pobrać VAT od przywozu i przekazać statystyki. Przedsiębiorca składa następnie ostateczne zgłoszenie uzupełniające (Final Supplementary Declaration, FSD) do organów celnych Zjednoczonego Królestwa na koniec każdego okresu sprawozdawczego, potwierdzające liczbę wypełnionych uzupełniających deklaracji VAT i deklaracji statystycznych oraz numer każdej, której złożenie jest wymagane w danym okresie, wraz z liczbą wszystkich zaległych uzupełniających deklaracji VAT i deklaracji statystycznych z poprzednich okresów. Deklaracje zerowe są wymagane. Ostateczne zgłoszenie uzupełniające musi być złożone i zatwierdzone przez CHIEF do wspomnianego powyżej czwartego dnia roboczego.	
Włochy	Jako wydające państwo członkowskie Trwają dyskusje nad możliwymi rozwiązaniami na szczeblu krajowym.	Jako wydające państwo członkowskie Trwają dyskusje nad możliwymi rozwiązaniami na szczeblu krajowym.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Trwają dyskusje nad możliwymi rozwiązaniami na szczeblu krajowym.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Trwają dyskusje nad możliwymi rozwiązaniami na szczeblu krajowym.
Irlandia	Jako wydające państwo członkowskie W Irlandii, jako wydającym państwie członkowskim, obowiązująca procedura do celów składania deklaracji VAT od przywozu jest następująca. Przedsiębiorca składa zabezpieczenie należności celnych i VAT. Deklaracje VAT od przywozu w zakresie przywozu do Irlandii są składane	Jako wydające państwo członkowskie Podstawą danych statystycznych jest zgłoszenie uzupełniające składane za dany miesiąc i obejmujące wszystkie zgłoszenia i opłaty, w tym VAT mający zastosowanie w Irlandii.

	w tym samym czasie co zgłoszenie celne. W Irlandii składa się pocztą elektroniczną do właściwych organów celnych uprzednio uwierzytelnione zwolnienie (PARN). Rejestracja PARN sygnalizuje, że wkrótce nastąpi przybycie towarów, i umożliwia rozważenie zastosowania analizy ryzyka. Dokonuje się wpisu do rejestru przedsiębiorcy, który ma taką samą moc prawną jak standardowe zgłoszenie celne. Zgłoszenie uzupełniające składa się w danym miesiącu, w którym formalnie zgłoszono wszystkie opłaty, w tym VAT mający zastosowanie w Irlandii. Istnieją dwie możliwości: — złożenie odrębnych zgłoszeń uzupełniających dla każdego elementu przesyłki; lub — ogólne zgłoszenie obejmujące wszystkie poszczególne elementy przesyłki w danym miesiącu, które należy złożyć do piątego dnia kolejnego miesiąca. Do piątego dnia kolejnego miesiąca przedsiębiorca przekazuje pełne sprawozdanie z całej działalności z poprzedniego miesiąca. To sprawozdanie stanowi wraz z przedstawionymi PARN podstawę dla ręcznego zwolnienia po odprawie towarów na podstawie przedstawionych zgłoszeń uzupełniających. Do piętnastego dnia kolejnego miesiąca obciąża się rachunek przedsiębiorcy należnościami celnymi i VAT za miesiąc referencyjny za pośrednictwem instrumentu odroczenia płatności. Co 30 dni należy przeprowadzać audyt dotyczący VAT w miejscu wprowadzenia.	
	Jako uczestniczące państwo członkowskie W Irlandii, jako uczestniczącym państwie członkowskim, obowiązująca procedura do celów składania deklaracji VAT od przywozu jest następująca.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Podstawą danych statystycznych jest zgłoszenie uzupełniające składane za dany miesiąc i obejmujące VAT mający zastosowanie w Irlandii.

	Przedsiębiorca składa zabezpieczenie VAT od przywozu w Irlandii. Przedsiębiorca przekazuje PARN w odniesieniu do towarów przywożonych do Irlandii. Do każdej przesyłki należy przyporządkować unikalny numer przesyłki (UCRN) zgodnie z ustalonym formatem. Wpisanie numerów UCRN w polu 44 ostatecznego zgłoszenia uzupełniającego umożliwia kontrolę krzyżową z oryginalnymi PARN. Kopie PARN są przekazywane do wszystkich właściwych irlandzkich punktów przywozowych i urzędników kontrolujących, aby w stosownych przypadkach umożliwić analizę ryzyka. Do końca danego miesiąca składa się zgłoszenie uzupełniające dotyczące VAT za pośrednictwem irlandzkiego systemu rozliczeń AEP. Do piętnastego dnia kolejnego miesiąca pobiera się z rachunku przedsiębiorcy VAT za pośrednictwem instrumentu odroczenia płatności.	
Szwecja	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Szwecja nie uczestniczy w żadnym CC/SASP w przywozie Wymogi w zakresie składania danych dotyczących przywozu w Szwecji na potrzeby podatku VAT. Rozwiązanie, które Szwecja stosuje dzisiaj dla krajowych deklaracjach przywozowych, prawdopodobnie będą stosowane jako rozwiązanie dla CC, zostały ono opisane poniżej. Sposób naliczania podatku VAT przebiega zgodnie z metodą odroczonego rozliczania. Oznacza to, że podatek VAT zostanie rozliczony i zapłacony w urzędzie skarbowym w Szwecji w deklaracji VAT, a nie w zgłoszeniu celnym. Wymaga to rejestracji podatku VAT w urzędzie skarbowym w Szwecji i zwrotu podatku VAT za określony okres rozliczeniowy, obejmuje cały przywóz uwzględniony w zgłoszeniach celnych złożonych w tym okresie.	Jako uczestniczące państwo członkowskie W przypadku wywozu: – posiadacz pozwolenia wysyła szwedzkim organom celnym plik zawierający dane statystyczne. Dane są przekazywane drogą elektroniczną do szwedzkiego systemu zgłoszeń celnych, w którym przeprowadza się walidację obejmującą zgłaszany kod towaru, wartość i masę w celu znalezienia ewentualnych nieprawidłowości. Następnie dane zostają zgłoszone krajowemu urzędowi statystycznemu w Szwecji; – dane można wysyłać co miesiąc lub dla każdego zgłoszenia wywozowego. Warunki zarządzania statystykami krajowymi są określone w decyzji o udzieleniu pozwolenia.

	W deklaracji wskazuje się tak zwaną pieniężną wartość celną o kodzie krajowym 1MT zamiast kodu B00 (kod dla podatku). Pieniężna wartość celną została wprowadzona w polu 47 (podstawa opodatkowania), ale nie zostaną przeprowadzone obliczenia (brak danych na temat stawki podatku lub kwoty podatku do zapłaty). Pieniężna wartość celną jest obliczana na takich samych zasadach, jak w przypadku obliczania należności celnych na podstawie wartości towarów. Przy rozliczaniu i płatności na rzecz urzędu skarbowego podmiot gospodarczy musi obliczyć podatek VAT, stosując jako podstawę pieniężną wartość celną. Ta wartość jest punktem wyjścia do obliczania łącznej podstawy opodatkowania VAT. Administracja celna przekazuje urzędowi skarbowemu informacje z zgłoszenia celnego, tak aby można było dokonać sprawdzenia krzyżowego w sprawie zgłoszonego podatku VAT.	
Estonia	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Wymiana danych statystycznych między AMS i PMS powinna zostać ustalona w ramach procedury konsultacyjnej. Posiadacz pozwolenia musi przesłać dane statystyczne bezpośrednio do estońskiego urzędu celnego za pośrednictwem poczty elektronicznej. Dane muszą być dostarczone w arkuszu Excel do 20 dnia miesiąca po miesiącu w którym nastąpił import. Lista wymaganych danych do celów statystycznych stanowi załącznik do pozwolenia. Estońska administracja celna dostarcza organom statystycznym dane statystyczne.
Litwa	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.

	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Grecja	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Austria	Jako wydające państwo członkowskie Należności (w tym VAT, podatki akcyzowe itd.) do celów krajowych pozwoleń na korzystanie z procedur uproszczonych są obliczane zawsze przez administrację celną na podstawie uzupełniającego zgłoszenia celnego. W przypadku przywozu na podstawie SASP przedsiębiorca musi wskazać lokalizację towarów, tj. miejsce, w którym zostały one fizycznie zwolnione. Jeżeli towary zostały zwolnione w innym państwie członkowskim, oblicza się jedynie należności celne. VAT musi zostać pobrany zainteresowane uczestniczące państwo (państwa) członkowskie.	Jako wydające państwo członkowskie W przypadku krajowych pozwoleń na korzystanie z procedur uproszczonych dane statystyczne są zawsze przekazywane organom statystycznym przez administrację celną na podstawie uzupełniającego zgłoszenia celnego. W przypadku przywozu na podstawie SASP przedsiębiorca musi wskazać lokalizację towarów, tj. miejsce, w którym zostały one fizycznie zwolnione. Jeżeli towary zostały zwolnione w innym państwie członkowskim, dane statystyczne nie są gromadzone; posiadacz pozwolenia musi przekazać dane statystyczne wyznaczonym organom (organom celnym, statystycznym itd.) w zainteresowanym uczestniczącym państwie członkowskim. W przypadku procedury SASP z udziałem Słowenii dane zawarte w uzupełniającym zgłoszeniu celnym są przekazywane słoweńskiej administracji celnej drogą elektroniczną (pocztą elektroniczną); słoweńska administracja celna wyodrębnia właściwe dane

		statystyczne i przekazuje je organom statystycznym.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie W przypadku VAT od przywozu przedsiębiorca musi złożyć wniosek o pozwolenie na skorzystanie z uproszczonej deklaracji VAT; jest to deklaracja ogólna, którą należy składać za okres jednego miesiąca do dwunastego dnia kolejnego miesiąca. Ta uproszczona deklaracja VAT zawiera następujące szczegółowe dane dotyczące towarów zwalnianych w Austrii (dotyczące oddzielnych okresów wynoszących po jeden miesiąc, zgodnie z 2 stosowanymi stawkami podatku): 1. wartość celna; 2. kwota należności celnych przywozowych; 3. kwota kosztów dodatkowych mających zastosowanie w Austrii; 4. mająca zastosowanie stawka podatkowa; 5. kwota VAT określona przez przedsiębiorcę.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Deklaracje statystyczne należy składać bezpośrednio do organów statystycznych; osoba wnioskująca o SASP musi zatem złożyć wniosek o oddzielne pozwolenie statystyczne. Forma i nośnik, które należy zastosować, przekazując deklarację statystyczną bezpośrednio do organów statystycznych, muszą być uprzednio uzgodnione przez wnioskodawcę i organy statystyczne. Zgoda na udzielenie SASP może zostać wydana dopiero po udzieleniu pozwolenia statystycznego.
Finlandia	Jako wydające państwo członkowskie Jako uczestniczące państwo członkowskie - Belgijskie organy celne wysyłają informacje dotyczące zgłoszeń do celów odprawy celnej na płycie DVD. - Posiadacz pozwolenia składa miesięczne okresowe zgłoszenie do fińskiego urzędu celnego w Vantaa przy użyciu formularza dokumentu SAD. - Fiński urząd celny porównuje belgijskie informacje dotyczące odprawy celnej oraz miesięczne okresowe zgłoszenie. - W fińskim systemie odprawy celnej oblicza się kwotę VAT. - Fiński urząd celny wysyła decyzję w sprawie	Jako wydające państwo członkowskie Jako uczestniczące państwo członkowskie Nie ma oddzielnych deklaracji statystycznych – fińskie organy celne pobierają informacje statystyczne wraz z deklaracją VAT. W Finlandii fińskie organy celne pełnią również rolę organów statystycznych.

	VAT do przedsiębiorstwa Toyota. Kopie zgłoszeń i decyzji w sprawie VAT są wysyłane do belgijskich organów celnych, a ich oryginały są archiwizowane w fińskim urzędzie celnym w Vantaa.	
Bulgaria	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Łotwa	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Słowacja	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Słowenia	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie W związku z procedurą nr 42 deklaracja VAT nie jest wymagana.	Jako uczestniczące państwo członkowskie • W związku z procedurą nr 42 wymaga się mniejszej ilości danych. • Administracja celna Republiki Słowenii zawarła porozumienie z administracją statystyczną w zakresie wymaganych danych i sposobu ich przekazywania. Niezbędne dane pobiera się z austriackiego zgłoszenia uzupełniającego (dane są przekształcane przez dostawcę

		usług informatycznych organów słoweńskich).
Węgry	Jako wydające państwo członkowskie Brak szczegółowych przepisów: VAT od przywozu oblicza się i pobiera na podstawie elementów danych zawartych w zgłoszeniu uzupełniającym.	Jako wydające państwo członkowskie Dane statystyczne gromadzi się na podstawie elementów danych zawartych w zgłoszeniu uzupełniającym.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Posiadacz pozwolenia dostarcza deklarację VAT (zob. załącznik 5 do zarządzenia Ministra Gospodarki Krajowej nr 11/2016 (IV.29)), aby ustalić kwotę VAT, do dziesiątego dnia każdego miesiąca kalendarzowego obejmującego transakcje przeprowadzane w celu dopuszczenia do obrotu i końcowego przeznaczenia (chyba że posiadacz pozwolenia posiada pozwolenie na płacenie VAT na podstawie zgłoszenia własnego).	Jako uczestniczące państwo członkowskie Węgierski centralny urząd statystyczny bezpośrednio kontaktuje się z posiadaczem pozwolenia.
Portugalia	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Niderlandy	Jako wydające państwo członkowskie Przed udzieleniem pozwolenia przedsiębiorstwo, które wnioskuje o SASP, musi przestrzegać zasad i przepisów dotyczących sprawozdawczości i płatności VAT w każdym uczestniczącym państwie członkowskim.	Jako wydające państwo członkowskie Przed udzieleniem pozwolenia przedsiębiorstwo, które wnioskuje o SASP, musi przestrzegać zasad i przepisów dotyczących sprawozdawczości w zakresie danych statystycznych w każdym uczestniczącym państwie członkowskim.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Jeżeli chodzi o przywóz towarów do Niderlandów z zastosowaniem SASP / odprawy scentralizowanej, na którą zezwoliło inne państwo członkowskie, VAT pobierany jest w Niderlandach. VAT należy obliczyć na	Jako uczestniczące państwo członkowskie Posiadacz SASP musi przekazać właściwe dane statystyczne dotyczące przepływów towarów w Niderlandach bezpośrednio do

	podstawie wartości celnej przywiezionych towarów. W celu pobrania VAT wartość celna musi obejmować: (1) należności celne przywozowe, podatki i opłaty; (2) dodatkowe koszty, takie jak koszty prowizji, koszty pakowania oraz koszty transportu i ubezpieczenia aż do miejsca przeznaczenia. Przedsiębiorstwo zagraniczne może być zarejestrowane w Niderlandach lub posiadać w nich stałą siedzibę. Wówczas stosuje się wobec niego takie same przepisy dotyczące VAT jak w przypadku przedsiębiorców niderlandzkich. Jeżeli przedsiębiorstwo nie jest zarejestrowane w Niderlandach lub nie posiada tam stałej siedziby, wówczas może zastosować mechanizm odwrotnego obciążenia w odniesieniu do przywozu towarów. Aby zastosować ten mechanizm, konieczne jest posiadanie zezwolenia przewidzianego w art. 23. Zagraniczni przedsiębiorcy nie mogą samodzielnie składać wniosku o udzielenie zezwolenia przewidzianego w art. 23. Mogą jednak zatrudnić w tym celu przedstawiciela podatkowego. Przedstawiciel ten może złożyć wniosek o zezwolenie w imieniu takiego przedsiębiorstwa w wydziale właściwym ds. VAT. Po przyznaniu zezwolenia wnioskodawca otrzyma numer identyfikacyjny VAT (BTW-identificatie nummer). W przypadku zezwolenia przewidzianego w art. 23 dłużnikiem z tytułu VAT nie jest zgłaszający (art. 77 ust. 3 UKC), lecz przedstawiciel podatkowy wyznaczony na podstawie art. 23 ustawy o VAT. Przedstawiciel podatkowy zgłosi VAT, który przedsiębiorstwo musi zapłacić w ramach deklaracji VAT za ten okres. Przedstawiciel odliczy ten VAT jako podatek naliczony na tej samej deklaracji VAT. Wówczas przedsiębiorca nie będzie musiał płacić tego VAT od przywozu z wyprzedzeniem. Stosowanie art. 23 jest obowiązkowe, jeżeli towary, które fizycznie znajdują się w Niderlandach w momencie przywozu, są	centralnego biura statystycznego (CBS). Posiadacz SASP musi samodzielnie dokonać niezbędnych uzgodnień z CBS.
--	---	--

	dopuszczane do obrotu z zastosowaniem SASP / pozwolenia na odprawę scentralizowaną, którego udzieliło inne państwo członkowskie. Posiadacz SASP / pozwolenia na odprawę scentralizowaną musi wpisać nadany numer identyfikacyjny VAT na swoim zgłoszeniu przywózowym. Kopia zezwolenia przewidzianego w art. 23 jest załączana do SASP / pozwolenia na odprawę scentralizowaną. Więcej informacji znajduje się pod następującym adresem: http://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontenten/belastingdienst/business/vat/vat_in_the_netherlands/vat_for_foreign_entrepreneurs/vat_for_foreign_entrepreneurs	
Polska	Jako wydające państwo członkowskie VAT od przywozu pobiera się w państwie członkowskim, w którym znajdują się towary w momencie dopuszczania do obrotu. Towary te znajdują się w uczestniczącym państwie członkowskim. W takim przypadku podczas procesu wydawania pozwolenia polskie organy celne uzgadniają wymogi dotyczące VAT w uczestniczącym państwie członkowskim w ramach procedury konsultacji. Następnie polskie organy celne uwzględniają te wymogi dotyczące VAT w SASP i określają je we wspólnym planie kontroli.	Jako wydające państwo członkowskie Jako wydające państwo członkowskie Polska pobiera dane statystyczne bezpośrednio ze zgłoszenia uzupełniającego, które należy złożyć drogą elektroniczną. Zgodnie z prawem krajowym w Polsce wymagane jest podanie w zgłoszeniu uzupełniającym dodatkowych informacji: – pole 15a – państwo członkowskie faktycznego wywozu, oraz – pole 17a – państwo członkowskie miejsca przeznaczenia. Zasady te również należy uwzględnić w pozwoleniu. Dane statystyczne, które są pobierane ze zgłoszenia uzupełniającego, są dostarczane Eurostatowi jako statystyki Extrastat. Przedsiębiorca lub jego przedstawiciel nie musi spełniać żadnych dodatkowych przepisów dotyczących statystyk Extrastat.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie VAT od przywozu należy zapłacić w uczestniczącym państwie członkowskim. W Polsce przedsiębiorca musi zarejestrować się	Jako uczestniczące państwo członkowskie Jako uczestniczące państwo członkowskie Polska wymaga od

	w urzędzie skarbowym, a następnie składa deklarację przywozową do celów VAT w miejscowym urzędzie celnym (regulacja przewidziana w prawie krajowym). Format deklaracji przywozowej do celów VAT, harmonogram, uproszczenia i właściwe organy do składania deklaracji zostały określone w prawie polskim. Dane wymagane w deklaracji przywozowej do celów VAT opierają się na danych zawartych w zgłoszeniu uzupełniającym (które składane jest w państwie członkowskim nadzoru). Deklarację przywozową do celów VAT należy składać do szesnastego dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek zapłacenia podatku od przywozu. Jako uczestniczące państwo członkowskie Polska uzgadnia kwestie dotyczące VAT w ramach procedury konsultacji z państwem członkowskim udzielającym pozwolenia. W związku z tym, że w uczestniczącym państwie członkowskim nie składa się zgłoszenia uzupełniającego, bardzo ważne jest uzgodnienie kwestii wymiany informacji między uczestniczącym państwem członkowskim i państwem członkowskim nadzoru. Taka wymiana informacji powinna umożliwić organom celnym nadzorowanie prawidłowości zgłoszenia przywozowego do celów VAT i zidentyfikowanie wszelkich nieprawidłowości. We wspólnym planie kontroli należy uwzględnić kwestię VAT. Przedsiębiorca ma obowiązek złożenia zabezpieczenia na poczet VAT.	przedsiębiorcy lub jego przedstawiciela danych statystycznych jedynie do celów krajowych. Te dane statystyczne nie są przekazywane do Eurostatu. Przepisy dotyczące: – formatu deklaracji statystycznej; – zakresu elementów danych; – harmonogramu; – właściwych organów są ujednolicone i opublikowane na stronie internetowej (tylko w języku polskim): http://www.mf.gov.pl/dokument.php?const=2&dzial=529&id=155935 Zgodnie z tą regulacją deklaracje statystyczne należy składać wyłącznie drogą elektroniczną. Należy składać je co miesiąc do dwudziestego dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczą statystyki. Te zasady dotyczące statystyk należy uzgodnić z państwem członkowskim udzielającym pozwolenia w ramach procedury konsultacji oraz dołączyć do pozwolenia i wspólnego planu kontroli.
Republika Czeska	Jako wydające państwo członkowskie VAT należy zapłacić w państwie członkowskim, w którym towary są fizycznie zwalniane do odnośnego systemu celnego. Posiadacz pozwolenia wysyła dane do celów VAT na wniosek uczestniczącego państwa członkowskiego. Należy poinformować o tym warunku uczestniczące państwo członkowskie w ramach procedury konsultacji.	Jako wydające państwo członkowskie Dane statystyczne wysyła posiadacz pozwolenia lub urząd celny na wniosek uczestniczącego państwa członkowskiego. Wymiana danych statystycznych między państwem członkowskim udzielającym pozwolenia a uczestniczącym państwem członkowskim musi zostać wyjaśniona w ramach procedury konsultacji.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie	Jako uczestniczące państwo

	Jeżeli posiadacz pozwolenia zostanie zarejestrowany jako podatnik w organie podatkowym, właściwym organem do celów poboru VAT w przypadku przywozu towarów do Republiki Czeskiej na podstawie SASP jest ten organ podatkowy. Posiadacz pozwolenia składa deklaracje VAT co miesiąc lub co kwartał do właściwego urzędu finansowego. Jeżeli posiadacz pozwolenia zostanie zarejestrowany jako podmiot niebędący podatnikiem w czeskim organie podatkowym, właściwym organem do celów poboru VAT w przypadku dopuszczenia towarów do obrotu na podstawie SASP jest organ celny. Ponieważ Republika Czeska nie ma obecnie doświadczeń ze stosowaniem tego rodzaju SASP, rozwiązanie będzie omawiane na wewnętrznym szczeblu krajowym.	członkowskie Czeska administracja celna opracowała internetową aplikację „SASP Client” służącą do bezpiecznej i chronionej transmisji danych ze zgłoszeń celnych składanych na podstawie SASP. Posiadacz pozwolenia wysyła dane przez wspomniane narzędzie SASP Client na podstawie pozwolenia na korzystanie z łączności elektronicznej. Posiadacz pozwolenia musi przysyłać te dane co miesiąc w określonym formacie do dziesiątego dnia miesiąca od zakończenia poprzedniego miesiąca kalendarzowego. Procedura wymiany danych do celów statystycznych jest wyjaśniana w ramach procedury konsultacji.
Rumunia	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP. Jako uczestniczące państwo członkowskie	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP. Jako uczestniczące państwo członkowskie W pozwoleniu na wpis do rejestru zgłaszającego i pozwoleniu na odprawę scentralizowaną w procedurze wywozu na posiadacza pozwolenia nałożone są obowiązki dotyczące statystyk, obejmują one następujące aspekty: Informowanie Narodowego Instytutu Statystyki (INS) o wydaniu pozwolenia i okresie jego ważności; Ustanowienie niezwłocznie po wydaniu pozwolenia na wpis do rejestru zgłaszającego i pozwolenia na odprawę scentralizowaną, osoby , odpowiedzialnej za przesłanie deklaracji statystycznej oraz określenie terminów i danych przekazywanych do INS; • dane przekazywane do INS muszą zawierać wszystkie pola standardowego zgłoszenia celnego (formularz dla statystyk); - dane będą przesyłane elektronicznie, w formacie Excel.

		• przekazywanie danych odbywała co miesiąc, a terminem jest miesiąc +15 dni (15 dni po końcu miesiąca miesiąca); • deklaracja statystyczna należy przesyłać pocztą elektroniczną, • jeśli w okresie rozliczeniowym trwającym jeden miesiąc od okresu wydania pozwolenia transakcje nie zostały dokonane, to INS taka informacja musi zostać przekazana, aby nie uznać podmiotu gospodarczego za nieuczciwego. • korekta błędnych danych zawartych w deklaracji statystycznej (plik Excel) przesłanej do INS powinna zostać dokonana poprzez zmianę pliku i przekazanie go do INS z flagą "Poprawiono". Deklaracja zawierająca poprawione dane musi zostać przekazana do INS niezwłocznie po wykryciu błędów w składanych wcześniej deklaracjach statystycznych. • zostanie ustawiona nazwa pliku deklaracji statystycznej zgodnie z modelem: 1. W przypadku wywozu nowe oświadczenie: VATcode_E_yyyymm.xls dawny. CZ29376211_E_201701.xls dla okresu odniesienia styczeń 2017 r 2. W przypadku wywozu poprawione oświadczenie: VATcode_ER_yyyymm.xls dawny. CZ29376211_ER_201701.xls dla okresu odniesienia styczeń 2017 Kiedy INS wykryje błędy w wysłanych deklaracjach, podmiot gospodarczy jest zobowiązany do natychmiastowej korekty błędów i do ponownego przesłania poprawionej deklaracji nie później niż 3 dni robocze po tym, jak INS poinformuje o znalezionych błędach.
Cypr	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie

		Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Malta	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Luksemburg	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak odpowiedzi	Jako uczestniczące państwo członkowskie Zgodnie z pozwoleniem – jak zatwierdziły luksemburskie organy celne – dane Extrastatu są wysyłane do „Service central de la statistique et des études économiques” (numer pozwolenia: 999000030 od dnia 5 maja 2006 r.).
Dania	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako wydające państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.	Jako uczestniczące państwo członkowskie Brak doświadczenia z SASP.
Niemcy	<i>Jako wydające państwo członkowskie</i>	<i>Jako wydające państwo członkowskie</i>
Przywóz	We wspólnym planie kontroli państwa członkowskie mogą ustalić między sobą uzgadnianie danych z uzupełniających zgłoszeń celnych z uzupełniającą deklaracją VAT z uczestniczącego państwa członkowskiego.	Wnioskodawca uzgadnia planowaną procedurę z właściwym organem statystycznym uczestniczącego państwa członkowskiego. SASP można udzielić tylko wówczas, gdy istnieje porozumienie statystyczne. Organ statystyczny państwa

		członkowskiego udzielającego pozwolenia odpowiada za przekazywanie danych statystycznych Eurostatowi.
	<i>Jako uczestniczące państwo członkowskie</i>	<i>Jako uczestniczące państwo członkowskie</i>
	Posiadacz pozwolenia musi co miesiąc składać uzupełniającą deklarację VAT we właściwym rozliczającym urzędzie celnym i musi uiścić należności celne.	Wnioskodawca zawiera porozumienie z Federalnym Urzędem Statystycznym Wiesbaden (Statistisches Bundesamt Wiesbaden) w zakresie przekazywania danych statystycznych. Zgoda na SASP może zostać udzielona tylko wówczas, gdy o porozumieniu z Federalnym Urzędem Statystycznym Wiesbaden zostanie poinformowany Hauptzollamt Nürnberg, Arbeitsgebiet Einzige Bewilligungen (niemiecki punkt kontaktowy do spraw samoobsługi celnej / SASP).
Wywóz:		
	<i>Jako wydające państwo członkowskie</i>	<i>Jako wydające państwo członkowskie</i>
	Urząd udzielający pozwolenia informuje wnioskodawcę o konieczności złożenia w uczestniczącym państwie członkowskim dowodu wywozu do celów VAT. W związku z tym wnioskodawca musi uzgodnić procedurę z właściwym organem do spraw VAT w uczestniczącym państwie członkowskim.	Zob. informacje dotyczące przywozu.
	<i>Jako uczestniczące państwo członkowskie</i>	<i>Jako uczestniczące państwo członkowskie</i>
	Wnioskodawca musi wyjaśnić z właściwym niemieckim organem podatkowym na szczeblu kraju związkowego (Landesfinanzbehörden), w jaki sposób należy składać dowód wywozu do celów VAT dotyczący ładunków na wywóz z niemieckich miejsc pakowania i ładowania.	Zob. informacje dotyczące przywozu.

ZAŁĄCZNIK IV⁶

DZIAŁANIA KONTROLNE ADMINISTRACJI CELNYNEJ UCZESTNICZĄCEJ W ODPRAWIE SCENTRALIZOWANEJ W PRZYPADKU GDY ZOSTANIE ZŁOŻONE ZGŁOSZENIE CELNE W RAMACH ODPRAWY SCENTRALIZOWANEJ

1. Działania kontrolne

Rodzaj kontroli	Odpowiedzialny urząd celny	Główna przyczyna kontroli	Dalsza przyczyna
Weryfikacja zgodnie z art. 188 lit. a) i b) UKC	Urząd lokalny lub urząd udzielający pozwolenia	Konkretny wniosek złożony przez urząd celny udzielający pozwolenia lub inicjatywa urzędu lokalnego zgodnie z prawem krajowym	Powiadomienie urzędu celnego udzielającego pozwolenia o wynikach kontroli.
Rewizja i pobranie próbek zgodnie z art. 188 lit. c) i d) UKC	Urząd lokalny	Konkretny wniosek złożony przez urząd celny udzielający pozwolenia lub inicjatywa urzędu lokalnego	Powiadomienie urzędu celnego udzielającego pozwolenia o wynikach kontroli.
Retrospektywne kontrole procedur w przedsiębiorstwie posiadacza pozwolenia lub przedstawiciela (audyt celny)	Właściwy organ celny	Konkretny wniosek złożony przez urząd celny udzielający pozwolenia lub inicjatywa urzędu lokalnego	Przekazanie wyników audytu do urzędu udzielającego pozwolenia
Podatek od wartości dodanej (VAT) i inne regulacje krajowe	Urząd odpowiedzialny zgodnie z prawem krajowym lub służba odpowiedzialna za kontrolę po zwolnieniu towarów	Wymagana w świetle przepisów krajowych w sprawie VAT; konkretny wniosek złożony przez urząd odpowiedzialny zgodnie z prawem krajowym	Wniosek o przekazanie dodatkowych informacji złożony przez urząd celny udzielający pozwolenia

⁶ Załączniki III–V będą miały zastosowanie w okresie przejściowym.

Weryfikacja danych w zgłoszeniu uzupełniającym, np. kwoty należności celnych	Urząd celny udzielający pozwolenia	Wymagana przez prawo i zgodnie z krajowymi instrukcjami administracyjnymi	W razie rozbieżności, które mogłyby wpłynąć na należności celne oraz na VAT w uczestniczącym państwie członkowskim, informuje się o nich urzędy lokalne
Inwentaryzacja	Lokalny urząd celny	Audyt celny; konkretny wniosek złożony przez urząd celny udzielający pozwolenia	Inwentaryzację przeprowadza się w miejscu składowania w uczestniczącym państwie członkowskim; powiadomienie urzędu celnego udzielającego pozwolenia o wynikach kontroli

2. Ustalenia ogólne:

- Każdy wniosek i każdą odpowiedź / powiadomienie należy sporządzić w języku angielskim wykorzystując w tym celu formularz, który określono w załączniku VI. W razie konieczności można dodać dodatkową kartkę. W miarę możliwości należy przeprowadzać tę czynność elektronicznie.
- W jaki sposób i gdzie przekazywać wnioski i odpowiedzi lub powiadomienia? Ma to na celu zapewnienie, by informacje zostały przekazane osobie wyznaczonej do kontaktów, dla której są przeznaczone.
- Obie osoby wskazane poniżej będą ściśle współpracować, aby zapewnić kontrolę procedury i administrowanie nią.

3. Punkty kontaktowe:

a) urząd celny udzielający pozwolenia:

Nazwa:

Adres:

Urzędnik prowadzący sprawę:

Tel.:

Faks:

E-mail:

b) lokalny urząd celny:

Nazwa:

Adres:

Urzędnik prowadzący sprawę:

Tel.:

Faks:

E-mail:

4. Ochrona danych

Mając na uwadze przepisy krajowe regulujące ochronę danych i bezpieczeństwo danych, w celu wysłania informacji dotyczących kontroli między urzędem celnym udzielającym pozwolenia a uczestniczącym urzędem celnym należy korzystać z kodera.

Przykładowo, Niemcy i Finlandia korzystają z bezpłatnego oprogramowania 7zip (program komputerowy) jako kodera.

ZAŁĄCZNIK V⁷
-
WSPÓLNY PLAN KONTROLI

1. Wspólny plan kontroli

Państwo członkowskie udzielające pozwolenia	Uczestniczące państwo członkowskie
Organy celne udzielające pozwolenia lub urząd udzielający pozwolenia, uwzględniając: • cechy przedsiębiorstwa (np. status AEO); • towary, które są przeznaczone na przywóz lub wywóz; oraz • właściwe dane; przeprowadzają analizę ryzyka. Następnie urząd udzielający pozwolenia wybiera najlepszą strategię ograniczenia lub wyeliminowania elementów ewentualnego ryzyka. Strategia ta zostaje uwzględniona w projekcie planu kontroli w odniesieniu do Odprawy Scentralizowanej (zobacz odrębny plan kontroli zawierającym rodzaje kontroli, podział zakresu obowiązków i procedury). Plan kontroli obejmuje zasadniczo cztery rodzaje kontroli: • audyty (kontrole administracyjne); • weryfikację zgłoszenia i innych dokumentów; • fizyczną kontrolę towarów⁸; • kontrolę po zwolnieniu towarów. Projekt planu kontroli wysyłany jest do punktu kontaktowego / punktów kontaktowych uczestniczącego państwa członkowskiego / uczestniczących państw członkowskich (w razie konieczności we właściwym tłumaczeniu / właściwych tłumaczeniach) za pośrednictwem systemu informatycznego. Do czasu udostępnienia tego systemu należy korzystać	

⁷ Załączniki III–V będą miały zastosowanie w okresie przejściowym.

⁸ Fizyczną kontrolę towarów przeprowadzają lokalne urzędy odpowiedzialne za miejsce, w którym znajdują się towary w momencie przywozu/wywozu.

z poczty elektronicznej. Zaleca się zorganizowanie spotkania administracji celnych państwa członkowskiego udzielającego pozwolenia i uczestniczącego państwa członkowskiego / uczestniczących państw członkowskich. Przyczyni się to do lepszego wzajemnego zrozumienia i umożliwi zbudowanie lepszych stosunków między zainteresowanymi osobami wyznaczonymi do kontaktów. Opracowując projekt planu kontroli, należy uwzględnić sugestie i wnioski uczestniczących państw członkowskich. W razie konieczności do pozwolenia zostaną dołączone określone procedury. Plan kontroli jest uzgadniany za pośrednictwem systemu informatycznego.	Punkt kontaktowy w uczestniczącym państwie członkowskim kontaktuje się z lokalnym urzędem celnym / lokalnymi urzędami celnymi oraz, w razie potrzeby, z innymi właściwymi organami. W projekcie planu kontroli należy wskazać wszelkie wymagane specjalne powiadomienia oraz procedurę odprawy. Co do zasady wskazuje się w nim rodzaj i liczbę kontroli, które należy przeprowadzić, oraz wymogi praktyczne, takie jak czas odpowiedzi. W stosownych przypadkach organy celne informują również urząd udzielający pozwolenia o kontrolach wymaganych przez prawo krajowe. W wyjątkowych okolicznościach organy celne uczestniczącego państwa członkowskiego przeprowadzają kontrole po zwolnieniu towarów. Plan kontroli jest uzgadniany za pośrednictwem systemu informatycznego. Do czasu udostępnienia tego systemu należy korzystać z poczty elektronicznej.
--	---

2. Kontrole fizyczne

Państwo członkowskie udzielające pozwolenia	Uczestniczące państwo członkowskie
W pozwoleniu należy określić, gdzie i w jaki sposób towary objęte pozwoleniem zostaną dopuszczone do obrotu lub zwolnione do innej procedury celnej, ponieważ przywożone towary mogą być dopuszczane do obrotu lub zwalniane do innej procedury celnej zarówno przez urząd udzielający pozwolenia, jak i przez lokalny urząd celny. Dopuszczenie / zwolnienie może zostać udzielone: – po powiadomieniu lokalnego urzędu celnego o wszystkich przesyłkach przedstawionych w uczestniczącym państwie członkowskim; – poprzez centralne wprowadzenie danych do rejestru; wówczas lokalny urząd celny musi zostać powiadomiony wyłącznie w konkretnym terminie lub w zakresie szczególnych rodzajów towarów. Wraz z lokalnym urzędem celnym urząd udzielający pozwolenia musi podjąć decyzję w sprawie kontroli, które należy przeprowadzić, aby zapewnić nadzór nad procedurą i dopuszczaniem towarów do obrotu lub do innej procedury celnej. Zgodnie z planem kontroli urząd udzielający pozwolenia występuje do lokalnego urzędu celnego o przeprowadzenie określonej liczby (lub odsetka) kontroli fizycznych przybywających przesyłek lub konkretnych kwestii. Zwykle konieczne jest ustalenie okresu, w którym należy podjąć decyzję o konieczności przeprowadzenia kontroli przywiezionych towarów⁹.	Zgodnie z pozwoleniem posiadacz pozwolenia musi powiadomić lokalny urząd celny, przede wszystkim wtedy, gdy wymagane jest spełnienie wymogów krajowych. Lokalne urzędy celne przeprowadzają kontrole

⁹ Jeżeli konieczna jest kontrola konkretnej przesyłki, wniosek o przeprowadzenie takiej kontroli musi zostać przekazany bezpośrednio do lokalnego urzędu celnego.

	fizyczne, uwzględniając prawo krajowe i plan kontroli. Lokalne urzędy celne mogą z własnej inicjatywy przeprowadzać kontrole każdego rodzaju (szczególnie w przypadku zamknięcia procedury tranzytu). Wyniki tych kontroli zostają zgłoszone urzędowi celnemu udzielającemu pozwolenia. Dokument w załączniku VI można zastosować zarówno w celu złożenia wniosku o kontrolę fizyczną, jak i w celu zgłaszania wyników przeprowadzanych kontroli.
Wyłącznie w przypadku procedury zgłoszenia uproszczonego: w przypadku procedury zgłoszenia uproszczonego należy złożyć zgłoszenie uproszczone we właściwym lokalnym urzędzie celnym lub urzędzie celnym udzielającym pozwolenia.	

Pozostałe rodzaje kontroli	
Urząd udzielający pozwolenia weryfikuje zgłoszenia, przeprowadza kontrole po odprawie i audyty oraz przeprowadza ponowną ocenę procedur. Urząd udzielający pozwolenia powinien poinformować uczestniczące państwo członkowskie / uczestniczące państwa członkowskie o wszelkich wykrytych nieprawidłowościach.	Jeżeli uważa się to za uzasadnione, część kontroli jest w miarę możliwości przeprowadzana w uczestniczącym państwie członkowskim / uczestniczących państwach członkowskich, w formie wspólnego audytu.

ZAŁĄCZNIK VI
-
**WNIOSEK O PRZEPROWADZENIE KONTROLI W KONTEKŚCIE ODPRAWY
SCENTRALIZOWANEJ**

Urząd składający wniosek / urząd udzielający pozwolenia lub urząd lokalny

(nazwa, adres, imię i nazwisko urzędnika, numer telefonu, e-mail)

Rodzaj kontroli (opis treści kontroli):

Wynik kontroli:

Urząd, który przeprowadził kontrolę (nazwa, adres, imię i nazwisko urzędnika, numer telefonu, e-mail)

Wynik kontroli:

ZAŁĄCZNIK VII

Art. 177 UKC

Uproszczenie przewidziane w art. 177 UKC pozwala na sporządzenie pojedynczego zgłoszenia celnego dotyczącego towarów objętych różnymi podpozycjami taryfowymi. Należności celne przywózowe lub wywózowe muszą być pobierane na podstawie podpozycji taryfowej towarów, które podlegają najwyższej stawce należności celnych¹⁰.

Warunki:

- 1) przesyłka składa się z towarów objętych różnymi podpozycjami taryfowymi;
- 2) traktowanie każdego z tych towarów zgodnie z jego podpozycją taryfową w celu sporządzenia zgłoszenia celnego spowodowałoby obciążenie pracą i wydatkami, które byłoby nieproporcjonalne do należności celnych przywózowych lub wywózowych; oraz
- 3) zgłaszający musi złożyć wniosek o pobranie należności celnych przywózowych lub wywózowych dla całej przesyłki na podstawie podpozycji taryfowej towarów, które podlegają najwyższej stawce należności celnych przywózowych lub wywózowych.

Wyjątek: organy celne nie wyrażają zgody na stosowanie tego uproszczenia do towarów objętych zakazami lub ograniczeniami lub podatkiem akcyzowym, jeżeli do zastosowania danego środka niezbędna jest prawidłowa klasyfikacja.

Wniosek jest składany w drodze złożenia zgłoszenia celnego z odwołaniem się do art. 177 UKC.

Nie przewidziano górnego limitu.

Zasadniczo nie przewiduje się górnego limitu. Jednak zarówno rozporządzenie (UE) nr 471/2009, które ustanawia obowiązek dostarczania danych statystycznych na temat przywożonych i wywożonych towarów przekraczających wartość 1000 euro (co odnosi się do przesyłki jako całości), a także obowiązek przekazywania do Komisji danych nadzoru, powinny być przestrzegane. Należy również wziąć pod uwagę różne stawki VAT, ponieważ nie istnieją odpowiednie przepisy dotyczące uproszczenia w zakresie podatku VAT.

Art. 228 RW

Towary objęte różnymi podpozycjami taryfowymi zgłoszone w ramach jednej podpozycji

¹⁰ Takie uproszczenie można zastosować do następujących procedur: dopuszczenia do obrotu, wywozu i (nawet jeżeli dług celny jest równy 0). Należy zauważyć, że obecnie nie ma ceł wywózowych w UE.

1) Towary w ramach przesyłki są objęte podpozycjami taryfowymi podlegającymi cłu specyficznemu wyrażonemu przez odniesienie do tej samej jednostki miary, a cło nakładane na całą przesyłkę opiera się na podpozycji taryfowej objętej najwyższym cłem specyficznym.

Przykład (fikcyjny):

Przesyłka obejmująca 100 sztuk towaru, w tym 50 ołówków (opodatkowanych w wysokości 1 EUR od sztuki) i 50 układanek (opodatkowanych w wysokości 2 EUR od sztuki): cała przesyłka może zostać objęta opłatą w wysokości przewidzianej dla układanek (2 EUR od 100 sztuk, a więc od całej przesyłki), a kwota odpowiadającej naliczonej należności wyniesie 200 EUR za przesyłkę. Gdyby przesyłka została opodatkowana zgodnie ze standardowymi zasadami, kwota ta wyniosłaby 150 EUR (50 EUR za ołówki + 100 EUR za układanki).

2) Towary w ramach przesyłki są objęte podpozycjami taryfowymi podlegającymi cłu specyficznemu wyrażonemu przez odniesienie do różnych jednostek miary, a najwyższe cło specyficzne dla każdej jednostki miary ma zastosowanie do wszystkich towarów w przesyłce, dla których cło specyficzne jest wyrażone poprzez odniesienie do danej jednostki, oraz zostaje przeliczone na stawkę celną *ad valorem* dla każdego rodzaju towarów. Cło nakładane na całą przesyłkę opiera się na podpozycji taryfowej objętej najwyższą stawką celną *ad valorem* wynikającą z tego przeliczenia.

Przykład (fikcyjny):

Przesyłka składająca się z:

- 40 ołówków (opodatkowanych w wysokości 0,25 EUR od sztuki) (wartość celna wynosząca 100 EUR);
- 40 układanek (opodatkowanych w wysokości 0,5 EUR od sztuki) (wartość celna wynosząca 400 EUR);
- 100 opakowań wstążki (1 m każde) (opodatkowanych w wysokości 0,1 EUR za 1 m) (wartość celna wynosząca 50 EUR).

*Cło nakładane na całą przesyłkę opiera się na przeliczeniu cła specyficznego na wstążki, które odpowiada stawce celnej *ad valorem* w wysokości 20 %. Stawka należności celnej w wysokości 20 % po przeliczeniu cła specyficznego na wstążkę po stawce celnej *ad valorem* jest najwyższą stawką, ponieważ stawka celna *ad valorem* otrzymana w wyniku przeliczenia cła specyficznego na ołówki i układanki jest niższa (5 % w przypadku układanek i 2,5 % w przypadku ołówków).*

*W jaki sposób przeliczono cło specyficzne na wstążkę na stawkę celną *ad valorem*? Mnożąc stawkę w wysokości 0,1 EUR za metr przez 100 m (100 opakowań każde po 1 m), otrzymuje się kwotę 10 EUR. Ta kwota (10 EUR) odpowiada stawce celnej *ad valorem* w wysokości 20 % w odniesieniu do wartości celnej wstążki (50 EUR).*

*W jaki sposób przeliczono cło specyficzne na układanki na stawkę celną *ad valorem*? Mnożąc stawkę w wysokości 0,5 EUR za sztukę przez 40 sztuk układanek, otrzymuje się kwotę 20 EUR. Ta kwota (20 EUR) odpowiada stawce celnej *ad valorem* w wysokości 5 % w odniesieniu do wartości celnej układanek (400 EUR).*

*W jaki sposób przeliczono cło specyficzne na ołówki na stawkę celną *ad valorem*? Mnożąc stawkę w wysokości 0,25 EUR za sztukę przez 40 sztuk ołówków, otrzymuje się kwotę 10 EUR. Ta kwota (10 EUR)*

odpowiada stawce celnej *ad valorem* w wysokości 2,5 % w odniesieniu do wartości celnej ołówków (400 EUR).

W związku z tym płatność za tę przesyłkę zgodnie z przepisami art. 177 UKC wyniesie 170 EUR (850 EUR – wartość celna całej przesyłki, którą objęto stawką 20 %). Gdyby przesyłka została opodatkowana zgodnie ze standardowymi zasadami, kwota ta wyniosłaby 40 EUR (10 EUR za ołówki + 20 EUR za układanki + 10 EUR za wstążkę).

Sytuacja 3

Towary w ramach przesyłki są objęte podpozycjami taryfowymi podlegającymi stawce celnej *ad valorem* i cłu specyficznemu, a najwyższe cło specyficzne zostaje przeliczone na stawkę celną *ad valorem* dla każdego rodzaju towarów, w przypadku których cło specyficzne jest wyrażone poprzez odniesienie do tej samej jednostki.

Cło nakładane na całą przesyłkę opiera się na podpozycji taryfowej objętej najwyższą stawką celną *ad valorem*, w tym stawką celną *ad valorem* wynikającą z przeliczenia.

Przykład (fikcyjny):

Przesyłka obejmująca 180 sztuk towaru, w tym 40 ołówków (opodatkowanych w wysokości 0,25 EUR od sztuki + 20 % stawki celnej *ad valorem*) (wartość celna wynosząca 400 EUR) i 40 układanek (opodatkowanych w wysokości 0,5 EUR od sztuki) (wartość celna wynosząca 400 EUR) oraz 100 opakowań wstążki (po 1 m każde) (opodatkowanych w wysokości 0,1 EUR za metr) (wartość celna wynosząca 50 EUR): cło nakładane na całą przesyłkę opiera się na przeliczeniu złożonej stawki cła specyficznego oraz stawki celnej *ad valorem* na ołówki, która odpowiada jednolitej stawce celnej *ad valorem* w wysokości 22,5 %.

Stawka celna w wysokości 22,5 % (wynikająca z przeliczenia stawki cła specyficznego na ołówki powiększonej o składnik *ad valorem* cła na ołówki w formie jednolitej stawki celnej *ad valorem*) jest najwyższą stawką, ponieważ przeliczona stawka cła specyficznego na układanki i wstążkę jest niższa (5 % w przypadku układanek i 20 % w przypadku wstążki).

W jaki sposób przeliczono złożoną stawkę cła specyficznego powiększoną o stawkę celną *ad valorem* na ołówki na jednolitą stawkę celną *ad valorem*? Mnożąc stawkę w wysokości 0,25 EUR za sztukę powiększoną o stawkę celną *ad valorem* w wysokości 20 % przez 40 sztuk ołówków o wartości celnej wynoszącej 100 EUR, otrzymuje się kwotę 90 EUR. Ta kwota (900 EUR) odpowiada jednolitej stawce celnej *ad valorem* w wysokości 22,5 % przy przekształceniu złożonej stawki cła specyficznego powiększonej o stawkę celną *ad valorem* na ołówki na jednolitą stawkę *ad valorem* i zastosowaniu jej do 40 ołówków o wartości celnej wynoszącej 400 EUR.

W jaki sposób przeliczono cło specyficzne na układanki na stawkę celną *ad valorem*? Mnożąc stawkę w wysokości 0,5 EUR za sztukę przez 40 sztuk, otrzymuje się kwotę 20 EUR. Ta kwota (20 EUR) odpowiada stawce celnej *ad valorem* w wysokości 5 % w odniesieniu do wartości celnej układanek (400 EUR).

W jaki sposób przeliczono cło specyficzne na wstążkę na stawkę celną *ad valorem*? Mnożąc stawkę w wysokości 0,1 EUR za metr przez 100 m (100 opakowań, każde po 1 m), otrzymuje się kwotę 10 EUR. Ta kwota (10 EUR) odpowiada stawce celnej *ad valorem* w wysokości 20 % w odniesieniu do wartości celnej wstążki (50 EUR).

W związku z tym zgodnie z art. 177 UKC zgłaszający będzie musiał zapłacić za tę przesyłkę kwotę 191,25 EUR (850 EUR – wartość celna całej przesyłki, którą objęto stawką 22,5 %). Gdyby przesyłka została opodatkowana zgodnie ze standardowymi zasadami, kwota ta wyniosłaby 120 EUR (90 EUR za ołówki + 20 EUR za układanki + 10 EUR za wstążkę).

Jeżeli chodzi o interpretację „różnych podpozycji taryfowych”, należy rozumieć, że przepisy art. 177 mogą być stosowane (z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w ust. 2 tego artykułu), jeżeli dwa produkty posiadają dwa różne kody CN, bez względu na stosowany w odniesieniu do nich czterocyfrowy kod HS.